

Kodeks karny Rzeszy Niemieckiej z dnia 15 maja 1871 r. z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami po rok 1918 wraz z ustawą wprowadczą do Kodeksu karnego dla Związku Północno-Niemieckiego (Rzeczy Niemieckiej) z dnia 31 maja 1870 r.

Przekład urzędowy Departamentu Sprawiedliwości Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej.

Poznań 1920

Postanowienia wstępne.

§ 1.

Czyn, zagrożony śmiercią, ciężkim więzieniem albo osadzeniem w twierdzy, dłuższem nad lat pięć, jest zbrodnią.

Czyn, zagrożony osadzeniem w twierdzy do lat pięciu, więzieniem albo grzywną ponad sto pięćdziesiąt marek, jest występkiem.

Czyn, zagrożony aresztem lub grzywną do stu pięćdziesięciu marek, jest wykroczeniem.

[hasła: zbrodnia, występpek, wykroczenie]
[orzeczenia]

§ 2.

Czyn wówczas jedynie pociąga za sobą karę, gdy kara ta przed popełnieniem czynu była w ustawie przewidziana.

W razie zaszłej różnicy w ustawach od czasu popełnienia czynu do jego osądzenia stosować należy ustawę najłagodniejszą.

[hasła: nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege, lex severior retro non agit]
[orzeczenia]

§ 3.

Ustawy karne Rzeszy Niemieckiej rozciągają się na wszystkie przestępstwa w jego obrębie popełnione, chociażby nawet sprawcą był cudzoziemiec.

[hasła: zasada terytorialności]
[orzeczenia]

§ 4.

Nie masz w zasadzie ścigania z powodu zbrodni i występków, zagranicą popełnionych.

Może być atoli ścigany podług praw karnych Rzeszy Niemieckiej:

1. Obywatel Rzeszy Niemieckiej albo cudzoziemiec, który zagranicą dopuścił się zdrady stanu przeciwko Rzeszy Niemieckiej lub państwu związkowemu, albo zbrodni menniszej, albo jako urzędnik Rzeszy Niemieckiej lub państwa związkowego popełnił czyn, za zbrodnię lub występki w urzędowaniu według praw Rzeszy Niemieckiej poczytywany;
2. obywatel Rzeszy Niemieckiej, który zagranicą dopuścił się zdrady kraju przeciwko Rzeszy Niemieckiej lub państwu związkowemu albo zniewagi księcia związkowego;
3. obywatel Rzeszy Niemieckiej, który zagranicą dopuścił się czynu, według ustaw Rzeszy Niemieckiej za zbrodnię lub występki poczytywanego i pociągającego za sobą karę wedle ustaw tej miejscowości, gdzie czyn popełniony został.

Gdy sprawca, dopuszczając się czynu, nie był jeszcze obywatelem Rzeszy Niemieckiej, ścigać go mimo to wolno. W tym wypadku jednakowoż konieczne jest wystąpienie właściwej władzy tego kraju, w którym przestępstwo popełniono, a stosowana być winna zagraniczna ustawa karna, o ile jest ona łagodniejsza.

[hasła: zasada narodowości, zasada personalności, zasada podwójnej karalności]
[orzeczenia]

§ 5.

W wypadku § 4 nr. 3 ścigania nie będzie:

1. gdy w sądach zagranicznych zapadło co do czynu orzeczenie prawomocne i bądź nastąpiło uniewinnienie, bądź wyznaczoną karę wykonano,
2. gdy wedle ustaw zagranicznych ściganie karne albo wykonanie kary uległo przedawnieniu, lub karę darowano,
3. gdy poszkodowany nie podał wniosku, jakiego wymagają ustawy zagraniczne dla możliwości ścigania czynu.

[hasła: ne bis in idem, zasada podwójnej karalności]
[orzeczenia]

§ 6.

Wykroczenia, popełnione zagranicą, karane będą tylko wtedy, gdy to nakazują ustawy szczególne albo traktaty.

[hasła: karalność wykroczeń popełnionych za granicą]
[orzeczenia]

§ 7.

Karę zagranicą wykonaną, jeżeli za ten sam czyn w obrębie Rzeszy Niemieckiej ponowne skazanie następuje, policzy się na poczet kary, orzec się mającej.

[hasła: ne bis in idem, zaliczenie kary]
[orzeczenia]

§ 8.

Krajem zagranicznym w rozumieniu niniejszego kodeksu karnego jest każdy obszar ziemi, do Rzeszy Niemieckiej nienależący.

[hasła: obszar państwa]
[orzeczenia]

§ 9.

Obywatel Rzeszy Niemieckiej nie może być wydany rządowi obcemu w celu ścigania go lub ukarania.

[hasła: ekstradycja, zakaz ekstradycji]
[orzeczenia]

§ 10.

Powszechne ustawy karne Rzeszy rozciągają się na osoby, do wojska niemieckiego należące, o tyle, o ile ustawy wojskowe inaczej nie przepisują.

[hasła: prawo karne wojskowe]
[orzeczenia]

§ 11.

Członek sejmu lub izby państwa, do Rzeszy należącego, poza obrębem tego zgromadzenia nie może być pociągany do odpowiedzialności za swe głosowania lub uczynione oświadczenia w wykonywaniu swego powołania.

[hasła: immunitet parlamentarny]
[orzeczenia]

§ 12.

Wierne sprawozdania z rozprawy sejmowej lub izby państwa, do Rzeszy należącego, żadnej odpowiedzialności nie podlegają.

[hasła: sprawozdania z obrad parlamentu]
[orzeczenia]

Część pierwsza.
O karaniu zbrodni, występków i wykroczeń w ogólności.
Rozdział pierwszy.
Kary.

§ 13.

Kara śmierci ma być wykonana przez ścięcie.

[hasła: kara śmierci]
[orzeczenia]

§ 14.

Kara ciężkiego więzienia jest dożywotnia albo czasowa.

Najwyższym wymiarem czasowej kary ciężkiego więzienia jest lat piętnaście, najniższym wymiarem jeden rok.

Gdzie ustawa kary ciężkiego więzienia jako dożywotniej wyraźnie nie ustanawia, kara jest czasowa.

[hasła: kara ciężkiego więzienia]
[orzeczenia]

§ 15.

Skazani na karę ciężkiego więzienia ulegają przymusowi robót tamże zaprowadzonych.

Można ich używać także do robót poza obrębem zakładu, zwłaszcza do robót publicznych lub przez władzę rządową dozorowanych. Ten sposób zatrudniania dozwolony jest jedynie wówczas, gdy więźniowie będą trzymanii oddzielnie od innych wolnych robotników.

[hasła: kara ciężkiego więzienia, obowiązek pracy]
[orzeczenia]

§ 16.

Najwyższym wymiarem kary więzienia jest lat pięć, najniższym wymiarem jeden dzień.

Skazanych na karę więzienia można zatrudniać w zakładzie więziennym w sposób, odpowiadający ich uzdolnieniu i stosunkom; na własne ich żądanie powinno się ich w ten sposób zatrudniać.

Poza obrębem zakładu (§ 15) wolno ich zatrudniać tylko wówczas, gdy na to sami przystaną.

[hasła: kara więzienia, zakład karny]
[orzeczenia]

§ 17.

Osadzenie w twierdzy jest dożywotnie albo czasowe.

Najwyższym wymiarem czasowej kary osadzenia w twierdzy jest lat piętnaście, najniższym jej wymiarem jeden dzień.

Gdzie ustawa osadzenia w twierdzy jako dożywotniego wyraźnie nie oznacza, jest ono czasowe.

Kara osadzenia w twierdzy polega na pozbawieniu wolności przy dozorowaniu zajęć i sposobu życia więźniów; wykonywa się ją w twierdzach lub innych pomieszczeniach do tego przeznaczonych.

[hasła: kara osadzenia w twierdzy]
[orzeczenia]

§ 18.

Najwyższym wymiarem kary aresztu jest sześć tygodni, najniższym jej wymiarem jeden dzień.

Kara aresztu polega na zwykłym pozbawieniu wolności.

Przy karach na wolności dzień liczy dwadzieścia cztery godziny, tydzień siedm dni, miesiąc i rok liczy się podług czasu kalendarzowego.

Czas trwania kary ciężkiego więzienia tylko podług pełnych miesięcy, czas trwania innej kary na wolności tylko podług pełnych dni może być wymierzony.

[hasła: kara aresztu]
[orzeczenia]

§ 20.

Gdzie ustawa daje możliwość wyboru pomiędzy ciężkim więzieniem a osadzeniem w twierdzy, tam ciężkie więzienie wtedy tylko orzec wolno, gdy stwierdzone zostało, iż przestępstwo wypływa z niecnego sposobu myślenia.

[hasła: dyrektywy wymiaru kary]
[orzeczenia]

§ 21.

Ośmiomiesięczną karę ciężkiego więzienia poczytuje się za równą rocznej karze więzienia, ośmiomiesięczną karę więzienia za równą rocznemu osadzeniu w twierdzy.

[hasła: przeliczanie kar]
[orzeczenia]

§ 22.

Kara ciężkiego więzienia jako też kara więzienia już to przez cały oznaczony okres jej trwania, już to przez część onego może być wykonywana w celkowym zamknięciu w ten sposób, iż więzień ustawicznie jest trzymany oddzielnie od innych więźniów.

Celkowe zamknięcie nie może trwać bez przyzwolenia więźnia dłużej, niż lat trzy.

[hasła: kara ciężkiego więzienia, kara więzienia, wykonywanie kar]
[orzeczenia]

§ 23.

Skazanych na dłuższą karę ciężkiego więzienia lub więzienia, gdy już odbędą trzy czwarte, co najmniej atoli rok wymierzonej im kary, i przez ten czas dobrze się sprawowali, można za ich zgodą tymczasowo wypuścić.

[hasła: warunkowo przedterminowe zwolnienie]
[orzeczenia]

§ 24.

Tymczasowe wypuszczenie można każdej chwili odwołać, gdy wypuszczony źle się sprawuje albo też wykracza przeciw zobowiązaniom, jakim go przy wypuszczeniu poddano.

Odwołanie ma ten skutek, iż czasu upłynionego od tymczasowego wypuszczenia więźnia do ponownego jego osadzenia, nie policzy się na poczet wymierzonego okresu kary.

[hasła: odwołanie warunkowego przedterminowego zwolnienia]
[orzeczenia]

§ 25.

Uchwałę co do tymczasowego wypuszczenia, jak również co do odwołania wydaje najwyższa władza nadzorczo-sądowa. Uchwałę, zarządzającą wypuszczenie, winno poprzedzać wysłuchanie zarządu więzienia.

Tymczasowe przytrzymanie więźniów, wypuszczonych tymczasowo, może być nakazane z naglących względów dobra publicznego przez władzę policyjną tej miejscowości, gdzie wypuszczony przebywa. Uchwałę względem ostatecznego odwołania należy wyjednać natychmiast.

Gdy po tymczasowym przytrzymaniu nastąpi, odwołanie, to uważać się będzie, iż nastąpiło ono w dniu przytrzymania.

[hasła: warunkowe przedterminowe zwolnienie]
[orzeczenia]

§ 26.

Gdy wymierzony okres kary upłynie bez odwołania tymczasowego wypuszczenia, karę na wolności uzna się za odbytą.

[hasła: uznanie kary za wykonaną]
[orzeczenia]

§ 27.

Najniższym wymiarem grzywny przy zbrodniach i występkach są trzy marki, przy wykroczeniach jest jedna marka.

[hasła: kara grzywny]
[orzeczenia]

§ 28.

Grzywna w razie niemożności jej ściągnięcia ulega zamianie na więzienie, jeżeli zaś za wykroczenie ją orzeczono, to na areszt.

Jeżeli za występki grozi grzywna, bądź wyłącznie, bądź na pierwszym miejscu, bądź do wyboru obok aresztu, wówczas może ona ulec zamianie na areszt, byle orzeczona kara nie przenosiła sześciuset marek, a zastępująca ją kara na wolności sześciu tygodni.

Jeżeli obok grzywny orzeczono ciężkie więzienie, to zastępująca ją kara więzienia ma ulegać zamianie na karę ciężkiego więzienia podług § 21.

Od tej ostatniej kary skazany może się uwolnić, składając pozostałość grzywny, przez odbytą karę na wolności jeszcze nie umorzoną.

[hasła: zamiana kar, kary zastępcze]
[orzeczenia]

§ 29.

Przy zamianie grzywny, orzeczonej z powodu zbrodni lub występku, sumę od trzech do piętnastu marek, przy zamianie zaś grzywny, orzeczonej z powodu wykroczenia, sumę od jednej do piętnastu marek uważać się będzie za równoznaczną z jednodniową karą na wolności.

Najniższym wymiarem kary na wolności, która ma zastępować grzywnę, jest jeden dzień, najwyższym jej wymiarem przy areszcie sześć tygodni, a przy więzieniu rok. Gdyby wszakże kara na wolności, pozostawiona do wyboru obok grzywny, nie dosięgała pod względem swego trwania rzeczonoego najwyższego wymiaru, wówczas zastępująca grzywnę, kara na wolności nie może przenosić grożącego najwyższego wymiaru owej kary na wolności.

[hasła: przeliczanie kar]
[orzeczenia]

§ 30.

Grzywnę można ściągnąć ze spadku tylko wtedy, gdy wyrok uprawomocni się za życia skazanego.

[hasła: ściągnięcie grzywny ze spadku]
[orzeczenia]

§ 31.

Skazanie na karę ciężkiego więzienia pociąga za sobą z prawa stałą niemożność odbywania służby w armji niemieckiej i cesarskiej marynarce, tudzież stałą niemożność sprawowania urzędów publicznych.

Przez urzędy publiczne w duchu niniejszego kodeksu karnego rozumieć należy adwokaturę, zawód obrońcy i notarjat, niemniej urząd przysięgłego i ławnika.

[hasła: kara ciężkiego więzienia, pozbawienie praw publicznych]
[orzeczenia]

§ 32.

Obok kary śmierci i kary ciężkiego więzienia można orzec utratę praw czci obywatelskiej, a obok zaś kary więzienia jedynie wówczas, gdy okres orzeczonej kary dochodzi trzech miesięcy, i gdy bądź ustawa wyraźnie dopuszcza utratę praw czci obywatelskiej, bądź gdy w uwzględnieniu okoliczności łagodzących kara więzienia wyrzeczona została zamiast kary ciężkiego więzienia.

Okres trwania tej utraty wyniesie przy czasowej karze ciężkiego więzienia najmniej dwa a najwyżej lat dziesięć, przy karze więzienia, co najmniej rok a najwyżej lat pięć.

[hasła: pozbawienie praw publicznych, utrata czci obywatelskiej]
[orzeczenia]

§ 33.

Odsądzenie od praw czci obywatelskiej powoduje stałą utratę praw, nabytych przez skazanego z wyborów publicznych, jak również stałą utratę urzędów publicznych, dostojęństw, tytułów, orderów i zaszczytnych odznak.

[hasła: pozbawienie praw publicznych, utrata czci obywatelskiej]
[orzeczenia]

§ 34.

Odsądzenie od praw czci obywatelskiej skutkuje dalej przez czas, w wyroku oznaczony, niemożność:

1. noszenia kokardy państwowej;
2. zaciągnięcia się do niemieckiej armji lub cesarskiej marynarki;
3. dostąpienia urzędów publicznych, dostojęństw, tytułów, orderów i zaszczytnych odznak;
4. głosowania w sprawach publicznych, wykonywania czynnego lub biernego prawa wyboru, bądź korzystania z innych praw politycznych;
5. świadkowania przy sporządzaniu aktów;
6. sprawowania obowiązków opiekuna, przydanego opiekuna, kuratora, doradcy matki, członka rady familijnej, chybaby chodziło o krewnych linii zstępnej i zwierzchnia władza opiekuńcza albo rada familijna swego przyzwolenia udzieliła.

[hasła: pozbawienie praw publicznych, utrata czci obywatelskiej]
[orzeczenia]

§ 35.

Obok kary więzienia, z którą mogło być połączone odsądzenie od praw czci obywatelskiej wogóle, orzec można jeszcze niemożność piastowania urzędów publicznych na okres od roku do lat pięciu.

Odsądzenie od możności piastowania urzędów publicznych pociąga za sobą z prawa stałą utratę piastowanych urzędów.

[hasła: pozbawienie praw publicznych, utrata czci obywatelskiej]
[orzeczenia]

§ 36.

Skutki odsądzenia od praw czci obywatelskiej wogóle, niemniej od możności piastowania urzędów publicznych w szczególności, następują z chwilą uprawomocnienia się wyroku; okres trwania liczy się od dnia, w którym kara na wolności, wraz z owym odsądzeniem wyrzeczona, została odbyta, uległa przedawnieniu lub została darowana.

[hasła: pozbawienie praw publicznych, utrata czci obywatelskiej]
[orzeczenia]

§ 37.

Jeżeli obywatel Rzeszy Niemieckiej został zagranicą za zbrodnię lub występki skazany na karę, która wedle ustaw Rzeszy Niemieckiej skutkuje albo może skutkować utratę bądź wszystkich, bądź niektórych praw czci obywatelskiej, to może być wszczęte nowe postępowanie karne w celu wyrzeczenia powyższego skutku przeciw skazanemu w tern postępowaniu.

[hasła: pozbawienie praw publicznych, utrata czci obywatelskiej, ne bis in idem]
[orzeczenia]

§ 38.

Obok kary na wolności może być orzeczona w wypadkach ustawą przewidzianych dopuszczalność dozoru policyjnego.

Orzeczenie takie upoważnia wyższą krajową władzę policyjną do oddania skazanego, po wysłuchaniu zarządu więzienia, pod dozór policyjny na czas do lat pięciu.

Czas ten liczy się od dnia, w którym kara na wolności została odbyta, uległa przedawnieniu lub została darowana.

[hasła: dozór polityczny, środki zabezpieczające]
[orzeczenia]

§ 39.

Skutki dozoru policyjnego są następujące:

1. pobyt w poszczególnych oznaczonych miejscowościach może być skazanemu przez wyższą krajową władzę policyjną wzbroniony,
2. tejsze władzy służy prawo wydalenia cudzoziemca z obszaru państwa,
3. przetrząśnienia domu nie podlegają ograniczeniom co do pory ich odbywania.
- 4.

[hasła: dozór polityczny, środki zabezpieczające]
[orzeczenia]

§ 40.

Przedmioty już to z rozmyślnej zbrodni lub występku pochodzące, już to do popełnienia takich czynów użyte lub przeznaczone, mogą ulec konfiskacie, jeśli do sprawcy lub uczestnika należą.

Konfiskatę należy orzec w wyroku.

[hasła: konfiskata, przypadek]
[orzeczenia]

§ 41.

Jeżeli treść jakiego pisma, wizerunku lub odtworzeń jest karalna, tedy wyrokiem należy wyrzec, iż wszystkie egzemplarze, tudzież płyty i formy do ich wytworzenia służące, mają być uczynione nieprzydatnymi.

Przepis ten atoli odnosi się tylko do egzemplarzy, będących w posiadaniu autora, drukarza, wydawcy, nakładcy lub księgarza, jakoteż do egzemplarzy na widok publiczny wystawionych albo publicznie na sprzedaż zaofiarowywanych.

Jeżeli tylko pewna część pisma, wizerunku lub odtworzeń jest karalna, wówczas w razie niemożności wyodrębnienia wyrzec należy, iż mają być uczynione nieprzydatnymi tylko miejsca karalne, oraz ta część płyt i form, gdzie owe miejsca się znajdują.

[hasła: konfiskata, przypadek]
[orzeczenia]

§ 42.

Jeśli w wypadkach, §§ 40 i 41 objętych, niepodobna ścigać lub skazać pewnej określonej osoby, wtedy zarządzenia, tamże wskazane, mogą być samoistnym przedmiotem orzeczenia.

[hasła: konfiskata, przypadek]
[orzeczenia]

Rozdział drugi. Usiłowanie.

§ 43.

Ktoby postanowienie popełnienia zbrodni lub występku okazał czynami, obejmującymi początek ich wykonania, ten w razie nie dojścia do skutku zamierzonej zbrodni lub występku ulegnie karze za usiłowanie.

Wszelako usiłowany występki w tych jedynie wypadkach będzie karany, w których ustawa wyraźnie to postanawia.

[hasła: usiłowanie, pochod przestępstwa, indywidualizacja odpowiedzialności]
[orzeczenia]

§ 44.

Usiłowanie zbrodni lub występku ma być karane łagodniej, niż dokonanie.

Jeżeli za dokonanie zbrodni grozi kara śmierci lub dożywotnie ciężkie więzienie, wówczas kara ciężkiego więzienia nie będzie niższa od lat trzech, przyczem może być również orzeczona dopuszczalność dozoru policyjnego.

Jeżeli za dokonanie zbrodni grozi dożywotnie osadzenie w twierdzy, wówczas osadzenie to nie będzie trwać krócej niż lat trzy.

W pozostałych wypadkach kara może być zniżona do jednej czwartej najniższego wymiaru kary na wolności i grzywny, jaka za dokonanie zbrodni lub występku grozi. Gdyby tedy wypadło wymierzyć karę ciężkiego więzienia poniżej roku, należy ją zamienić na więzienie stosownie do § 21.

[hasła: usiłowanie, kara za usiłowanie]
[orzeczenia]

§ 45.

Jeżeli obok kary za dokonaną zbrodnię lub występki dozwolone jest lub nakazane odsądzenie od praw czci obywatelskiej albo też być może orzeczona dopuszczalność dozoru policyjnego, wówczas to samo zastosuje się i przy karze za usiłowanie.

[hasła: pozbawienie praw publicznych, utrata czci obywatelskiej, dozór policyjny, usiłowanie]
[orzeczenia]

§ 46.

Usiłowanie samo przez się nie ulega karze, gdy sprawca: wykonania zamierzonego czynu zaprzestał, a wykonaniu temu nie stanęły na przeszkodzie okoliczności od woli jego niezawisłe, albo przed wykryciem czynu

odwrócił własnym działaniem nastąpienie skutku, do dokonania zbrodni lub występku należącego.

[hasła: usiłowanie, czynny żal]
[orzeczenia]

Rozdział trzeci. Uczestnictwo.

§ 47.

Jeżeli przestępstwo popełnia wspólnie kilku, każdy ulegnie karze, jako sprawca.

[hasła: współsprawstwo]
[orzeczenia]

§ 48.

Ulega karze jako podżegacz ten, kto umyślnie nakłonił innego do spełnienia przestępstwa datkiem albo obietnicą, groźbą, nadużyciem powagi lub władzy, umyślnym wywołaniem lub podtrzymywaniem błędu albo innymi sposobami.

Podżegaczowi wymierzy się karę wedle tej samej ustawy, którą zastosowuje się do czynu, ku któremu świadomie podżegał.

[hasła: podżeganie]
[orzeczenia]

§ 49.

Ulega karze jako pomocnik ten, kto radą lub czynem świadomie dopomógł sprawcy w popełnieniu zbrodni albo występku.

Kara na pomocnika zostanie wyznaczona podług przepisu, stosowanego względem czynu, do którego świadomie dopomógł, zostanie atoli złagodzoną wedle zasad, względem karania za usiłowania wytkniętych.

[hasła: pomocnictwo]
[orzeczenia]

§ 49a.

Kto do spełnienia zbrodni lub do uczestnictwa w zbrodni innego wzywa, albo kto takiemu wezwaniu ulega, karany będzie, o ile ustawa inną karą nie grozi, jeżeli zbrodnia pociąga za sobą karę śmierci lub dożywotnie ciężkie więzienie, więzieniem

nie krótszem od trzech miesięcy, jeżeli zaś zbrodnia pociąga za sobą mniejszą karę, więzieniem od lat dwóch albo osadzeniem w twierdzy na takiż przeciąg czasu.

Takaż kara dotknie tego, kto ofiarowyywa się ze spełnieniem zbrodni lub z uczestnictwem w zbrodni, niemniej tego, kto takie zaofiarowanie przyjmie.

Wezwanie lub zaofiarowanie, wyrażone tylko ustnie, tudzież przyjęcie jednego albo drugiego, wtedy jedynie ściąga karę, gdy wezwanie to lub zaofiarowanie związane było z zapewnieniem jakiegokolwiek rodzaju korzyści.

Obok kary więzienia można orzec utratę praw czci obywatelskiej i dopuszczalność dozoru policyjnego.

[hasła: nawoływanie do popełnienia przestępstwa, deklarowanie popełnienia przestępstwa]
[orzeczenia]

§ 50.

Jeżeli ustawa karalność jakiego czynu potęguje lub zmniejsza według osobistych przymiotów albo stosunków tego, kto go popełnił, to owe szczególne okoliczności czynu poczyna się sprawcy lub temu uczestnikowi (współsprawcy, podżegaczowi, pomocnikowi), do którego one się odnoszą.

[hasła: zasada indywidualizacji odpowiedzialności]
[orzeczenia]

Rozdział czwarty. Powody wyłączające lub łagodzące karę.

§ 51.

Niemasz przestępstwa, jeżeli sprawca, spełniając czyn, znajdował się w stanie bądź nieprzytomności, bądź chorobowego zaburzenia działalności umysłowej, wykluczającym wolną jego wolę.

[hasła: niepoczytalność, wina]
[orzeczenia]

§ 52.

Niemasz przestępstwa, jeżeli sprawca, zniewolony został do czynu bądź nieodporną przemocą, bądź groźbą, która połączona była z obecnem, nie dającym się w inny sposób odwrócić niebezpieczeństwem dla zdrowia lub życia sprawcy albo kogoś z jego bliskich.

Za bliskich w rozumieniu niniejszego kodeksu karnego uważani być mają krewni i powinowaci linii wstępnej i zstępnej, przysposobiciele i rodzice przybrani,

dzieci przysposobione i przybrane, małżonkowie, rodzeństwo i ich małżonkowie, nadto zaręczeni.

[hasła: groźba, przymus psychiczny, przymus kompulsywny, vis compulsiva]
[orzeczenia]

§ 53.

Niemasz przestępstwa, jeżeli czyn podyktowany był konieczną obroną.

Konieczna obrona jest to taka, która jest potrzebna do odparcia od siebie lub innego obecnej bezprawnej napaści.

Przekroczenie koniecznej obrony karze nie ulega, jeżeli sprawca wyszedł poza granicę obrony z przerażenia, obawy lub przestachu.

[hasła: obrona konieczna, kontratyp, przekroczenie granic obrony koniecznej]
[orzeczenia]

§ 54.

Niemasz przestępstwa, jeżeli czyn poza wypadkiem koniecznej obrony został popełniony w niezawinionej a niedającej się w inny sposób uchylić wyższej konieczności, gwoli ocalenia oprawcy albo kogoś ze swych bliskich z obecnego niebezpieczeństwa dla zdrowia lub życia.

[hasła: stan wyższej konieczności, kontratyp]
[orzeczenia]

§ 55.

Kto dopuszczając się czynu, nie miał skończonych lat dwunastu, nie może być zań na drodze karnej ścigany, jednakże na zasadzie istniejących w danym kraju przepisów, można użyć przeciwko niemu środków zmierzających do poprawy i dozoru. Umieścić go w czyim domu, w zakładzie wychowawczym lub poprawczym wolno jedynie wówczas, gdy sąd opiekuńczy w uchwale swej popełnienie czynu stwierdzi i umieszczenie za dopuszczalne uzna.

[hasła: nieletni, wina, środki wychowawcze, środki poprawcze]
[orzeczenia]

§ 56.

Obwiniony, który dopuścił się przestępstwa w czasie, gdy skończył lat dwanaście a nie miał jeszcze skończonych osiemnastu, ulega uniewinnieniu, skoro, popełniając czyn, nie posiadał tego zrozumienia, jakie było potrzebne do poznania jego karalności.

W wyroku należy postanowić, czy obwiniony ma być oddany swej rodzinie, czy umieszczony w zakładzie wychowawczym lub poprawczym. Ma on być trzymany w zakładzie dopóty, dopóki przełożona nad zakładem władza administracyjna uzna to za potrzebne, byle nie po skończeniu przezeń lat dwudziestu.

[hasła: nieletni, wina, środki wychowawcze, środki poprawcze]
[orzeczenia]

§ 57.

Jeżeli obwiniony, który popełnił przestępstwo po ukończeniu lat dwunastu, ale przed ukończeniem lat osiemnastu, dopuszczając się tego czynu, posiadał zrozumienie, potrzebne do poznania jego karalności, wówczas zastosuje się względem niego poniższe przepisy:

1. gdy za czyn grozi kara śmierci lub dożywotnie ciężkie więzienie, należy orzec karę więzienia od lat trzech do piętnastu;
2. gdy za czyn grozi dożywotnie osadzenie w twierdzy, należy orzec takie osadzenie na lat trzy do piętnastu;
3. gdy za czyn grozi ciężkie więzienie lub inny rodzaj kary, należy naznaczyć karę pomiędzy najniższym ustawowym wymiarem zagrożonego rodzaju kary a połową najwyższego wymiaru zagrożonej kary.
4. Jeśli karą w ten sposób oznaczoną byłoby ciężkie więzienie, wówczas zastąpi je kara więzienia na takiż przeciąg czasu;
5. gdy czyn jest występkiem lub wykroczeniem, to w szczególnie lekkich przypadkach można orzec naganą;
6. nie należy orzec utraty bądź wszystkich, bądź poszczególnych praw czci obywatelskiej, jakoteż dopuszczalności dozoru policyjnego.

Kara na wolności winna być wykonana w osobnych zakładach lub pomieszczeniach, przeznaczonych do odbywania kar dla młodocianych osób.

[hasła: nieletni, wina, nadzwyczajne złagodzenie kary]
[orzeczenia]

§ 58.

Głuchoniemego, który nie posiadał zrozumienia, potrzebnego do poznania karalności popełnionego przezeń czynu, należy uniewinnić.

[hasła: wina, niepoczytalność, głuchoniemość]
[orzeczenia]

§ 59.

Jeżeli kto, dopuszczając się przestępstwa, nie wiedział o istnieniu okoliczności, które do ustawowej istoty czynu należą lub karalność zwiększają, okoliczności te nie będą mu poczynane.

Przy karaniu czynów, z niedbalstwa popełnionych, przepis ten obowiązuje o tyle, o ile sama niewiedomość nie powstała z niedbalstwa.

[hasła: nieświadomość okoliczności]
[orzeczenia]

§ 60.

Przy wydawaniu wyroku odbyty areszt śledczy można całkowicie lub częściowo policzyć na poczet orzeczonej kary.

[hasła: zaliczenie tymczasowego aresztowania, zaliczenie aresztu]
[orzeczenia]

§ 61.

Czyn, ścigany jedynie na wniosek, nie będzie ścigany, skoro mający prawo do wystąpienia z wnioskiem zaniechał tego dopełnić przed upływem trzech miesięcy. Czasokres ten rozpoczyna się z dniem, w którym mający prawo do wystąpienia z wnioskiem dowiedział się o czynie i osobie sprawcy.

[hasła: przestępstwo wnioskowe, ściganie na wniosek]
[orzeczenia]

§ 62.

Jeżeli z kilku osób, mających prawo do wystąpienia z wnioskiem, jedna uchybi trzymiesięcznego czasokresu, nie upada przez to prawo pozostałych.

[hasła: przestępstwo wnioskowe, ściganie na wniosek]
[orzeczenia]

§ 63.

Wniosku dzielić nie można. Postępowanie sądowe obejmuje wszystkich, którzy mieli w czynie udział (sprawców i uczestników), niemniej popieracza, chociażby wnoszono o ukaranie tylko jednej z powyższych osób.

[hasła: przestępstwo wnioskowe, ściganie na wniosek]
[orzeczenia]

§ 64.

Cofnięcie wniosku dopuszczalne jest jedynie w wypadkach szczególnie w ustawie przewidzianych, i tylko do czasu ogłoszenia skazującego wyroku.

Cofnięcie zawczasu wniosku przeciwko jednej zwyż wspomnianych osób skutkuje zaniechanie postępowania także przeciwko pozostałym.

[hasła: przestępstwo wnioskowe, ściganie na wniosek, cofnięcie wniosku]
[orzeczenia]

§ 65.

Poszkodowany, który ukończył lat osiemnaście, może samoistnie występować z wnioskiem o ukaranie. Dopóki jest on małoletnim, możliwość wystąpienia przysługuje nie tylko jemu, ale i prawnemu jego zastępcy.

Jeżeli poszkodowany nie posiada zdolności działań prawnych lub nie ma jeszcze osiemnastu lat wieku, prawo do wystąpienia z wnioskiem służy jego prawnemu zastępcy.

[hasła: przestępstwo wnioskowe, ściganie na wniosek, małoletni]
[orzeczenia]

§ 66.

Przedawnienie nie dopuszcza ścigania karnego, ani wykonania kary.

[hasła: przedawnienie]
[orzeczenia]

§ 67.

Ściganie karne zbrodni przedawnia się,

jeżeli one zagrożone są śmiercią lub dożywotniem ciężkim więzieniem, z upływem lat dwudziestu;

jeżeli zagrożone są karą na wolności, której najwyższy wymiar jest dłuższy od lat dziesięciu, z upływem lat piętnastu;

jeżeli zagrożone są niższą karą na wolności, z upływem lat dziesięciu.

Ściganie karne występków, zagrożonych karą więzienia, której najwyższy wymiar jest dłuższy od trzech miesięcy, przedawnia się w pięciu latach, innych występków w trzech latach.

Ściganie karne wykroczeń przedawnia się z upływem trzech miesięcy.

Przedawnienie poczyna się z dniem, w którym czyn został popełniony, bez względu na chwilę, w której skutek nastąpił.

[hasła: przedawnienie]
[orzeczenia]

§ 68.

Każda czynność sędziego, wymierzona przeciwko sprawcy, z powodu popełnionego czynu, przerywa przedawnienie.

Przerwa istnieje tylko w stosunku do tego, którego czynność dotyczy.

Po przerwie zaczyna się nowe przedawnienie.

[hasła: przedawnienie, przerwanie biegu przedawnienia]
[orzeczenia]

§ 69.

Przedawnienie nie biegnie przez czas, w którym z mocy przepisu ustawy ściganie karne nie może być ani wszczęte, ani prowadzone dalej. Jeżeli wszczęcie lub dalsze prowadzenie postępowania karnego zależne jest od pytania uprzedniego, które rozstrzygnięte być musi w postępowaniu odrębnym, to przedawnienie nie biegnie aż do czasu ukończenia tegoż.

Skoro ustawa karna wymaga do ścigania wniosku lub upoważnienia, a te nie nastąpiły, przedawnienie biegnie.

[hasła: przedawnienie, zawieszenie biegu przedawnienia]
[orzeczenia]

§ 70.

Wykonanie kar, prawomocnie orzeczonych, przedawnia się:

1. w razie orzeczenia kary śmierci, dożywotniego ciężkiego więzienia, albo dożywotniego osadzenia w twierdzy, z upływem lat trzydziestu;
2. w razie orzeczenia kary ciężkiego więzienia albo osadzenia w twierdzy powyżej dziesięciu lat, z upływem lat dwudziestu;
3. w razie orzeczenia kary ciężkiego więzienia do lat dziesięciu, osadzenia w twierdzy od pięciu do dziesięciu lat albo więzienia powyżej pięciu lat, z upływem lat piętnastu;
4. w razie orzeczenia kary więzienia lub osadzenia w twierdzy od dwóch lat do pięciu albo grzywny powyżej sześciu tysięcy marek, z upływem lat dziesięciu;
5. w razie orzeczenia kary więzienia albo osadzenia w twierdzy od lat dwóch lub grzywny ponad sto pięćdziesiąt od sześciu tysięcy marek, z upływem lat pięciu;
6. w razie orzeczenia kary aresztu albo grzywny do stu pięćdziesięciu marek, z upływem lat dwóch.

Przedawnienie biegnie od dnia, w którym wyrok stał się prawomocnym.

[hasła: przedawnienie wykonania kary]
[orzeczenia]

§ 71.

Ściągnięcie grzywny, naznaczonej z wyroku za ten sam czyn obok kary na wolności, nie ulega wcześniejszemu przedawnieniu, aniżeli wykonanie kary na wolności.

[hasła: przedawnienie, grzywna]
[orzeczenia]

§ 72.

Wszelkie dążące do wykonania kary czynności tej władzy, na której wykonanie spoczywa, tudzież ujęcie skazanego, zmierzające ku wykonaniu, przedawnienie przerywa.

Po przerwaniu wykonania kary biegnie nowe przedawnienie.

[hasła: przedawnienie, przerwanie biegu przedawnienia]
[orzeczenia]

Rozdział piąty. Zbieg przestępstw.

§ 73.

Jeżeli ten sam czyn narusza kilka ustaw karnych, zastosuje się tylko tę ustawę, która grozi najcięższą karą, a przy różnych rodzajach kary tę ustawę, która grozi najcięższym rodzajem kary.

[hasła: eliminacyjny zbieg przepisów]
[orzeczenia]

§ 74.

Względem tego, który kilku samoistnymi czynami kilka zbrodni lub występków, albo tę samą zbrodnię lub występki kilkakrotnie popełnił, wskutek czego kilka czasowych kar na wolności na się ściągnął, orzeczona zostanie kara łączna, polegająca na podwyższeniu zasłużonej kary najcięższej.

Przy zbiegu różnorodnych kar na wolności podwyższenie to dotyczyć będzie tej kary, która ze względu na swój rodzaj jest najcięższa.

Wymiar kary łącznej nie może osiągać ogółu przypadających kar poszczególnych i przekraczać piętnastoletniego ciężkiego więzienia, dziesięcioletniego więzienia lub piętnastoletniego osadzenia w twierdzy.

[hasła: zbieg przestępstw, kara łączna]
[orzeczenia]

§ 75.

Jeżeli osadzenie w twierdzy zbiega się tylko z więzieniem, każdy z tych rodzajów kary należy orzec oddzielnie.

Jeżeliby wypadało wymierzyć po kilkakroć osadzenie w twierdzy lub więzienie, należy co do kilku kar tego samego rodzaju tak postąpić, jak gdyby wypadało wymierzyć każdą z osobna.

Łączny okres trwania kar nie będzie w tych wypadkach przewyższał lat piętnastu.

[hasła: kara łączna, osadzenie w twierdzy, więzienie]
[orzeczenia]

§ 76.

Skazanie na karę łączną może obejmować odsądzenie od praw czci obywatelskiej, chociażby to ostatnie było dopuszczone lub nakazane tylko obok jednej z zasłużonych kar poszczególnych.

Podobnie obok kary łącznej można orzec dopuszczalność dozoru policyjnego, chociażby to było dozwolone tylko z powodu jednego z kilku przestępstw.

[hasła: kara łączna, pozbawienie praw publicznych, utrata czci obywatelskiej, dozór policyjny]
[orzeczenia]

§ 77.

Jeżeli areszt zbiega się z inną karą na wolności, należy orzec o nim osobno.

O areszcie, kilkakroć do wymierzenia przypadającym, należy orzec przez zliczenie kar, byle nie ponad trzy miesiące.

[hasła: kara łączna, areszt]
[orzeczenia]

§ 78.

O grzywnach, bądź wyłącznie, bądź obok kary na wolności, przypadających z powodu kilku przestępstw do wymierzenia, należy orzec przez ich pełne zliczenie.

Przy zamianie kilku grzywien najwyższy wymiar zastępującej je kary na wolności dochodzić będzie lat dwu, a w razie orzeczenia kilku grzywien jedynie z powodu wykroczeń, trzech miesięcy aresztu.

[hasła: kara łączna, grzywna]
[orzeczenia]

§ 79.

Przepisy, §§ 74-78 objęte, stosowane będą także wtedy, jeżeli przed odbyciem, przedawnieniem się lub darowaniem orzeczonej kary nastąpi skazanie za przestępstwo, popełnione w czasie, poprzedzającym pierwotne skazanie.

[hasła: kara łączna, przedawnienie]
[orzeczenia]

Część druga.

O poszczególnych zbrodniach, występkach oraz wykroczeniach i o ich karaniu.

Rozdział pierwszy.

Zdrada stanu i zdrada kraju.

§ 80.

Morderstwo i usiłowanie morderstwa, dokonane na cesarzu, na własnym panującym, lub podczas pobytu w jednym z krajów związkowych na władcy tego kraju, będzie, jako zdrada stanu, śmiercią karane.

[hasła: morderstwo cesarza, morderstwo panującego, usiłowanie morderstwa, zdrada stanu, kara śmierci]
[orzeczenia]

§ 81.

Ktoby poza przypadkiem, wymienionym w § 80, cokolwiek przedsięwziął, aby:

1. księcia związkowego zabić, uwięzić, wydać w ręce wroga lub uczynić do rządów niezdolnym;
2. ustrój Rzeszy Niemieckiej lub którego państwa związkowego albo istniejące w niem następstwo tronu przemocą zmienić;
3. obszar związkowy w całości lub części do obcego państwa przemocą wcielić, bądź część tegoż od całości oderwać;
4. obszar którego kraju związkowego w całości lub w części do innego kraju związkowego przemocą wcielić, bądź część tegoż od całości oderwać,
5. ulegnie za zdradę stanu karze dożywotniego ciężkiego więzienia lub dożywotniego osadzenia w twierdzy.

Przy okolicznościach łagodzących karany będzie co najmniej pięcioletniem osadzeniem w twierdzy.

Obok osadzenia w twierdzy można orzec utratę piastowanych urzędów publicznych, tudzież praw, z wyborów publicznych nabytych.

[hasła: zdrada stanu, kara śmierci]
[orzeczenia]

§ 82.

Jako przedsięwzięcie, przez które zbrodnia zdrady stanu staje się dokonana, poczytywany będzie każdy czyn, który ma zamiar bezpośrednio do wykonania doprowadzić.

[hasła: zdrada stanu]
[orzeczenia]

§ 83.

Jeżeli kilku zmówiło się, by dokonać zamierzoną zdradę stanu, do czynu atoli, karalnego wedle § 82, nie przystąpiono, wówczas ulegną karze ciężkiego więzienia, nie krótszej od lat pięciu, albo osadzenia w twierdzy na takiż przeciąg czasu.

Przy okolicznościach łagodzących karą będzie osadzenie w twierdzy, nie krótsze od lat dwu.

Obok osadzenia w twierdzy można orzec utratę piastowanych urzędów publicznych, tudzież praw w drodze wyborów publicznych nabytych.

[hasła: zdrada stanu, współsprawstwo]
[orzeczenia]

§ 84.

Przepisy karne, w § 83 wyrażone, stosują się i do tego, który celem przygotowania zdrady stanu bądź z jakim rządem zagranicznym się znosi, bądź powierzonej mu przez Rzeszę lub inny kraj związkowy władzy nadużywa, bądź żołnierza zaciąga i do broni zaprawia.

[hasła: zdrada stanu, zaciąg do obcego wojska]
[orzeczenia]

§ 85.

Kto bądź jawnie wobec tłumu ludzi, bądź przez szerzenie, publiczne rozlepianie lub publiczne wystawianie pism lub innych odtworzeń wzywa do popełnienia jakiego przestępstwa, przewidzianego w § 82, ulegnie karze ciężkiego więzienia do lat dziesięciu albo osadzenia w twierdzy na takiż przeciąg czasu.

Przy okolicznościach łagodzących karą będzie osadzenie w twierdzy od roku do lat pięciu.

[hasła: publiczne nawoływanie do popełnienia przestępstwa]
[orzeczenia]

§ 86.

Każdy inny czyn, będący przygotowaniem zamierzonej zdrady stanu, ulega karze ciężkiego więzienia do lat trzech, lub osadzenia w twierdzy na takiż przeciąg czasu.

Przy okolicznościach łagodzących karą będzie osadzenie w twierdzy od sześciu miesięcy do lat trzech.

Obywatel Rzeszy Niemieckiej, znoszący się z rządem obcym w celu nakłonienia go do wojny z Rzeszą Niemiecką, ulegnie za zdradę kraju karze ciężkiego więzienia, nie krótszej od lat pięciu, a jeśli wojna wybuchła, to dożywotnie.

Przy okolicznościach łagodzących karą będzie osadzenie w twierdzy od sześciu miesięcy do lat pięciu, a jeśli wojna wybuchła, to osadzenie w twierdzy na czas nie krótszy od lat pięciu.

Obok osadzenia w twierdzy można orzec utratę piastowanych urzędów publicznych, tudzież praw w drodze wyborów publicznych nabytych.

[hasła: zdrada stanu, przygotowanie]

[orzeczenia]

§ 88.

Obywatel Rzeszy Niemieckiej, który podczas wojny przeciwko Rzeszy Niemieckiej wybuchłej, wstępuje do służby w armii nieprzyjacielskiej, albo przeciwko Rzeszy lub jej sprzymierzeńcom oręż podnosi, ulegnie za zdradę kraju karze dożywotniego ciężkiego więzienia lub dożywotniego osadzenia w twierdzy.

Przy okolicznościach łagodzących karą będzie osadzenie w twierdzy nie krótsze od lat pięciu.

Obywatel Rzeszy Niemieckiej, który już dawniej w obcej służbie wojskowej zostawał, w razie, gdy jej po wybuchu wojny nie porzuca, lub oręż przeciwko Rzeszy Niemieckiej lub jej sprzymierzeńcom podnosi, ulegnie za zdradę kraju karze ciężkiego więzienia od lat dwóch do dziesięciu, albo osadzenia w twierdzy na takiż przeciąg czasu.

Przy okolicznościach łagodzących karą będzie osadzenie w twierdzy do lat dziesięciu.

Obok osadzenia w twierdzy można orzec utratę piastowanych urzędów publicznych, tudzież praw, drogą wyborów publicznych nabytych.

[hasła: wstąpienie do obcej armii, nieporzucenie służby w obcej armii, zdrada stanu]

[orzeczenia]

§ 89.

Obywatel Rzeszy Niemieckiej, który podczas wojny przeciwko Rzeszy Niemieckiej wybuchłej, wrogiemu mocarstwu umyślnie pomocy udziela albo wojskom Rzeszy lub jej sprzymierzeńcom szkodę wyrządza, ulegnie za zdradę kraju karze ciężkiego

więzienia do lat dziesięciu albo osadzenia w twierdzy na takiż przeciąg czasu. Przy okolicznościach łagodzących karą będzie osadzenie w twierdzy do lat dziesięciu.

Obok osadzenia w twierdzy można orzec utratę piastowanych urzędów publicznych, tudzież praw z wyborów publicznych nabytych.

[hasła: udzielenie pomocy obcej armii, zdrada stanu]
[orzeczenia]

§ 90.

Kara dożywotniego ciężkiego więzienia dotyka sprawcę w wypadku § 89, gdyby

1. twierdze, przesmyki, miejsca obsadzone lub inne stanowiska obronne, tudzież oddziały niemieckiej lub sprzymierzonej siły zbrojnej albo osoby, przynależne do tej siły zbrojnej, w moc wroga wydał;
2. obwarowania, okręty lub inne statki marynarki wojennej, fundusze publiczne, zapasy broni, strzeliwa lub innych przyborów wojennych, niemniej mosty, koleje żelazne, telegrafy i środki przewozowe bądź w moc wroga wydał, bądź na korzyść nieprzyjaciela zburzył lub nieprzydatnymi uczynił;
3. nieprzyjacielowi żołnierza dostarczył, bądź osoby, przynależne do niemieckiej lub sprzymierzonej siły zbrojnej do przejścia na stronę nieprzyjaciela nakłaniał;
4. plany operacyjne, bądź plany twierdz albo stanowisk warownych nieprzyjacielowi wydawał;
5. nieprzyjacielowi za szpiega służył lub szpiegów nieprzyjacielskich u siebie przyjmował, ukrywał, albo im pomocy udzielał, albo
6. powstanie wśród osób przynależnych do niemieckiej lub sprzymierzonej siły zbrojnej wszczywał.

W lżejszych wypadkach można orzec ciężkie więzienie co najmniej dziesięcioletnie.

Przy okolicznościach łagodzących karą będzie osadzenie w twierdzy co najmniej na lat pięć.

Obok osadzenia w twierdzy można orzec utratę piastowanych urzędów publicznych, tudzież praw drogą wyborów publicznych nabytych.

Wobec cudzoziemców z powodu czynów, wymienionych w §§ 87, 89, 90, należy postąpić według zwyczaju wojennego.

Gdyby zaś popełnili oni czyny, przebywając na obszarze i pod ochroną Rzeszy lub kraju związkowego, stosowane będą kary w §§ 87, 89, 90 naznaczone.

[hasła: poddanie, szpiegostwo, wszczęcie buntu, wszczęcie powstania]
[orzeczenia]

§ 92.

Ktoby umyślnie

1. tajemnice stanu lub plany twierdz, albo takie dokumenty, papiery lub wiadomości, o których wie, iż dla dobra Rzeszy Niemieckiej lub kraju związkowego winny być trzymane w tajemnicy przed obcym rządem, temu rządowi podawał do wiadomości albo publicznie wyjawiał;

2. w zamiarze narażenia na niebezpieczeństwo praw, służących Rzeszy Niemieckiej lub któremu z państw związkowych, w stosunku do jakiego innego rządu, dokumenty piśmienne lub inne dowody, o prawach powyższych świadczące, niszczył, fałszował, bądź ich nie ujawniał;
3. poruczoną mu przez rząd Rzeszy lub którego kraju związkowego sprawę państwową załatwiał z innym rządem ku szkodzie poruczającego, ulegnie karze ciężkiego więzienia nie niżej od lat dwu.

Przy okolicznościach łagodzących karą będzie osadzenie w twierdzy co najmniej na sześć miesięcy.

[hasła: szpiegostwo, ujawnienie tajemnicy]

[orzeczenia]

§ 93.

Jeśli w wypadkach §§ 80, 81, 83, 84, 87-92 wszczęte zostanie śledztwo, to do czasu jego prawomocnego zakończenia może ulec zajęciu majątek obwinionego, bądź przezeń posiadany, bądź później przyspaść mu mogący.

[hasła: zajęcie majątku, konfiskata]

[orzeczenia]

Rozdział drugi. Zniewaga panującego.

§ 94.

Kto dopuszcza się zniewagi czynnej cesarza, panującego swego kraju albo za bytności swojej w jednym z krajów związkowych na panującym tego kraju, ulegnie karze dożywotniego ciężkiego więzienia albo dożywotniego osadzenia w twierdzy, w lżejszych wypadkach karze ciężkiego więzienia, nie krótszej od lat pięciu, albo osadzenia w twierdzy na takiż przeciąg czasu. Obok osadzenia w twierdzy można orzec utratę, piastowanych urzędów publicznych, tudzież praw w drodze wyborów publicznych nabytych.

Przy okolicznościach łagodzących karą będzie osadzenie w twierdzy co najmniej na lat pięć.

[hasła: znieważenie cesarza, znieważenie panującego]

[orzeczenia]

§ 95.

Kto znieważa cesarza, panującego swego kraju albo za bytności swojej w jednym z krajów związkowych panującego tegoż kraju, ulegnie karze więzienia co najmniej dwumiesięcznej albo osadzenia w twierdzy na czas od dwóch miesięcy do lat pięciu.

Przy okolicznościach łagodzących kara więzienia lub osadzenie w twierdzy może być zmniejszona do tygodnia.

Obok kary więzienia można orzec utratę piastowanych urzędów publicznych.

Zniewaga ulegnie karze na zasadzie § 95 tylko wówczas, gdy została popełniona w zamiarze obrazy czci w sposób złośliwy i z zastanowieniem.

Ściganie przedawnia się z upływem sześciu miesięcy.

Jeśli z mocy ust. 3 czyn karze nie podpada, wówczas stosowane być mają przepisy czternastego rozdziału kodeksu karnego.

[hasła: znieważenie cesarza, znieważenie panującego]
[orzeczenia]

§ 96.

Kto dopuszcza się zniewagi czynnej członka rodziny panującej w jego kraju lub regenta państwa, albo za bytności swojej w jednym z krajów związkowych zniewagi czynnej członka rodziny panującej w owym kraju albo regenta tegoż państwa, ulegnie karze ciężkiego więzienia co najmniej pięcioletniej albo osadzenia w twierdzy na takiż przeciąg czasu, w lżejszych wypadkach karze ciężkiego więzienia do lat pięciu albo osadzenia w twierdzy na takiż przeciąg czasu.

Przy okolicznościach łagodzących karą będzie osadzenie w twierdzy od roku do lat pięciu.

[hasła: znieważenie członka rodziny panującej]
[orzeczenia]

§ 97.

Kto znieważa członka rodziny panującej w swym kraju lub regenta swego państwa, albo za bytności swojej w jednym z krajów związkowych członka rodziny panującej w tym kraju albo regenta tego państwa, skazany będzie na więzienie od miesiąca do lat trzech albo osadzenie w twierdzy na takiż przeciąg czasu.

Przy okolicznościach łagodzących kara więzienia lub osadzenia w twierdzy może być zmniejszona do tygodnia.

Zniewaga ulegnie karze na zasadzie § 97 tylko wówczas, gdy została popełniona w zamiarze obrazy czci w sposób złośliwy i z zastanowieniem.

Ściganie przedawnia się z upływem sześciu miesięcy.

Jeśli na mocy ust. 2 czyn karze nie podpada, wówczas stosowane być mają przepisy czternastego rozdziału kodeksu karnego.

[hasła: znieważenie członka rodziny panującej]
[orzeczenia]

Rozdział trzeci. Zniewaga książąt związkowych.

§ 98.

Kto poza przypadkiem § 94 dopuszcza się zniewagi czynnej księcia związkowego, ulega karze ciężkiego więzienia od lat dwóch do dziesięciu albo osadzenia w twierdzy na takiż przeciąg czasu.

Przy okolicznościach łagodzących karą będzie osadzenie w twierdzy na czas od sześciu miesięcy do lat dziesięciu.

[hasła: znieważenie panującego]
[orzeczenia]

§ 99.

Kto poza przypadkiem § 95 znieważa księcia związkowego, ulega karze więzienia od miesiąca do lat trzech albo osadzenia w twierdzy na takiż przeciąg czasu. Przy okolicznościach łagodzących kara więzienia lub osadzenia w twierdzy może być niższa do tygodnia.

Ściganie wszczęte będzie tylko z upoważnienia znieważonego.

Zniewaga ulegnie karze na zasadzie § 99 tylko wówczas, gdy została popełniona w zamiarze obrazy czci, w sposób złośliwy i z zastanowieniem.

Ściganie przedawnia się z upływem sześciu miesięcy.

Jeśli z mocy ust. 3. czyn karze nie podpada, wówczas stosowane być mają przepisy czternastego rozdziału kodeksu karnego.

[hasła: znieważenie panującego]
[orzeczenia]

§ 100.

Kto poza wypadkiem § 96 dopuszcza się zniewagi czynnej członka rodziny księcia związkowego lub regenta państwa związkowego, ulegnie karze ciężkiego więzienia do lat pięciu albo osadzenia w twierdzy na takiż przeciąg czasu.

Przy okolicznościach łagodzących karą będzie osadzenie w twierdzy na czas od miesiąca do lat trzech.

[hasła: znieważenie panującego]
[orzeczenia]

§ 101.

Kto poza wypadkiem § 97 znieważa regenta państwa związkowego, ulegnie karze więzienia od tygodnia do lat trzech albo osadzenia w twierdzy na takiż przeciąg czasu.

Ściganie wszczęte będzie tylko z upoważnienia znieważonego.

Zniewaga ulegnie karze na zasadzie § 101 tylko wówczas, gdy została popełniona w zamiarze obrazy czci w sposób złośliwy i z zastanowieniem.

Ściganie przedawnia się z upływem sześciu miesięcy.

Jeśli z mocy ust. 3 czyn karze nie podpada, wówczas stosowane być mają przepisy czternastego rozdziału kodeksu karnego.

[hasła: znieważenie panującego]
[orzeczenia]

Rozdział czwarty. Czyny wrogie wobec państw zaprzyjaźnionych.

§ 102.

Obywatel Rzeszy Niemieckiej, któryby we własnym kraju lub zagranicą, albo cudzoziemiec, któryby za swojej bytności w niemieckim kraju dopuścił się przeciw państwu nienależącemu do Rzeszy Niemieckiej, albo przeciw tegoż panującemu czynu, ulegającego, o ileby on był wymierzony przeciw państwu lub księstwu związkowemu, karze według przepisów §§ 81-86, zostanie ukarany w wypadkach, przewidzianych w §§ 81-84, osadzeniem w twierdzy od roku do lat dziesięciu, albo przy okolicznościach łagodzących, osadzeniem w twierdzy od sześciu miesięcy do lat dziesięciu, w wypadkach zaś, przewidzianych §§ 85 i 86, osadzeniem w twierdzy od miesiąca do lat trzech, gdy w obcym państwie wzajemność dla Rzeszy Niemieckiej jest zapewniona.

Ściganie wszczęte będzie tylko na wniosek obcego rządu. Wniosek wolno cofnąć.

[hasła: konsekwencje skazania na ciężkie więzienie]
[orzeczenia]

§ 103.

Kto dopuszcza się zniewagi panującego lub regenta państwa nienależącego do Rzeszy Niemieckiej, karany będzie więzieniem od tygodnia do lat dwóch, albo osadzeniem w twierdzy na takiż przeciąg czasu, gdy w państwie tern wzajemność dla Rzeszy Niemieckiej jest zapewniona.

Ściganie wszczęte będzie tylko na wniosek obcego rządu. Wniosek wolno cofnąć.

[hasła: konsekwencje skazania na ciężkie więzienie]
[orzeczenia]

§ 103a.

Ktoby godło władzy państwa nienależącego do Rzeszy Niemieckiej lub znak zwierzchnictwa takiego państwa złośliwie usunął, zburzył albo uszkodził, bądź obelżywej swawoli na nich się dopuścił, karany będzie grzywną do sześciuset marek albo więzieniem do lat dwóch.

[hasła: konsekwencje skazania na ciężkie więzienie]
[orzeczenia]

§ 104.

Kto dopuszcza się zniewagi posła lub ajenta dyplomatycznego, uwierzytelnionego przy Rzeszy Niemieckiej, przy dworze księcia związkowego lub przy senacie jednego z wolnych miast hanzeatyckich, karany będzie więzieniem do roku albo osadzeniem w twierdzy na takiż przeciąg czasu.

Ściganie wszczęte będzie tylko na wniosek znieważonego. Wniosek wolno cofnąć.

[hasła: konsekwencje skazania na ciężkie więzienie]
[orzeczenia]

Rozdział piąty.

Zbrodnie i występki ze względu na wykonywanie praw obywatelskich.

§ 105.

Kto przedsiębrałby rozbić senat albo zgromadzenie radzieckie jednego z wolnych miast hanzeatyckich, zgromadzenie ustawodawcze Rzeszy Niemieckiej albo państwa związkowego, zniewolić je do powzięcia lub zaniechania uchwał, albo usunąć przemocą członków z łona tegoż zgromadzenia, ulegnie karze ciężkiego więzienia nie krótszej od lat pięciu albo osadzenia w twierdzy na takiż przeciąg czasu.

Przy okolicznościach łagodzących karą będzie osadzenie w twierdzy co najmniej na rok.

[hasła: konsekwencje skazania na ciężkie więzienie]
[orzeczenia]

§ 106.

Ktoby członka wspomnianego zgromadzenia, bądź przemocą, bądź groźbą spełnienia przestępstwa powstrzymał od udania się na miejsce obrad lub od głosowania, karany będzie ciężkim więzieniem do lat pięciu, albo osadzeniem w twierdzy na takiż przeciąg czasu.

Przy okolicznościach łagodzących karą będzie osadzenie w twierdzy do lat dwóch.

[hasła: konsekwencje skazania na ciężkie więzienie]
[orzeczenia]

§ 107.

Ktoby obywatela Rzeszy Niemieckiej przemocą lub groźbą spełnienia przestępstwa powstrzymał od wyborów lub głosowania przy wykonywaniu przezeń praw obywatelskich, ulegnie karze więzienia co najmniej sześciomiesięcznego, albo karze osadzenia w twierdzy do lat pięciu.

Usiłowanie będzie karane.

[hasła: konsekwencje skazania na ciężkie więzienie]
[orzeczenia]

§ 108.

Kto w sprawie publicznej, mając sobie poruczone zbieranie kart wyborczych, głosów lub innych znaków wyborczych, albo prowadzenie dotyczącego protokołu, umyślnie spowoduje nieprawdziwy wynik aktu wyborczego albo wynik taki sfałszuje, ulegnie karze więzienia od tygodnia do lat trzech.

Gdyby czynu dopuściła się osoba, której nie poruczono zbierania kart lub znaków, ani żadnej innej czynności przy odbywaniu wyborów, ulegnie ona karze więzienia do lat dwóch.

Pozatem można także orzec utratę praw czci obywatelskiej.

[hasła: konsekwencje skazania na ciężkie więzienie]
[orzeczenia]

§ 109.

Kto w sprawie publicznej kupuje lub sprzedaje głos wyborczy, ulegnie karze więzienia od miesiąca do lat dwóch; pozatem można także orzec utratę praw czci obywatelskiej.

[hasła: korupcja wyborcza]
[orzeczenia]

Rozdział szósty. Opór władzy państwowej.

§ 110.

Kto publicznie wobec tłumu ludzi, albo przez szerzenie, albo przez publiczne przybicie lub wystawianie pism lub innych odtworzeń wzywa do nieposłuszeństwa wobec ustaw lub prawowalnych rozporządzeń lub poleceń, przez zwierzchność w obrębie jej władzy wydanych, ten ulegnie grzywnie do sześciuset marek albo karze więzienia do lat dwu.

[hasła: konsekwencje skazania na ciężkie więzienie]
[orzeczenia]

§ 111.

Kto w wyżej wskazany sposób do spełnienia przestępstwa wzywa, karany będzie narówni z podżegaczem, jeżeli wezwanie wywołało przestępstwo lub karalne onego usiłowanie.

Jeżeli wezwanie pozostało bez skutku, karą będzie grzywna do sześciuset marek albo więzienie do roku. Jednakże kara tak co do rodzaju, jak i co do wymiaru, nie może być cięższa od tej, jaką pociąga za sobą sam czyn.

[hasła: konsekwencje skazania na ciężkie więzienie]
[orzeczenia]

§ 112.

Kto wojskowego czy to z niemieckiej armji czy to z cesarskiej marynarki wzywa albo poduszcza do niesłuchania rozkazu przełożonego, kto zwłaszcza osobę z kategorii urlopowanych wzywa albo poduszcza, by nie usłuchała powołania, ulegnie karze więzienia do lat dwu.

Kto urzędnikowi, powołanemu do wykonywania ustaw, rozkazów i poleceń władz administracyjnych albo wyroków i zarządzeń sądowych w prawowitem wykonywaniu jego urzędu przemocą lub groźbą przemocy opór stawia, albo kto takiego urzędnika podczas prawowitego wykonywania jego urzędu czynnie napada, ulegnie karze więzienia od dni czternastu do lat dwu.

Przy okolicznościach łagodzących karą będzie więzienie do roku albo grzywna do tysiąca marek.

Te same przepisy karne będą stosowane, gdy czynu dopuszczono się na osobach, do pomocy urzędnikowi przydanych, albo na członkach siły zbrojnej,

albo na członkach straży gminnej, milicji lub straży obywatelskiej, pełniących swą służbę.

[hasła: konsekwencje skazania na ciężkie więzienie]
[orzeczenia]

§ 114.

Kto przedsięwzięby przemocą, bądź groźbą władze lub urzędnika do dokonania lub zaniechania jakiej czynności urzędowej zniewolić, ulegnie karze więzienia nie niższej od trzech miesięcy.

Przy okolicznościach łagodzących karą będzie więzienie do lat dwóch albo grzywna do dwóch tysięcy marek.

[hasła: konsekwencje skazania na ciężkie więzienie]
[orzeczenia]

§ 115.

Ktoby brał udział w publicznym skupieniu się, przy którym spełniono wspólnymi siłami jeden z czynów, w §§ 113 i 114 wymienionych, ten za rozruch ulegnie karze więzienia, nie niższej od sześciu miesięcy.

Prowodyrowie jakoteż biorący udział w rozruchu, którzy dopuszczają się jednego z czynów, w §§ 113 i 114 wymienionych, ulegną karze ciężkiego więzienia do lat dziesięciu; także można orzec dopuszczalność dozoru policyjnego.

Przy okolicznościach łagodzących karą będzie więzienie od sześciu miesięcy.

[hasła: konsekwencje skazania na ciężkie więzienie]
[orzeczenia]

§ 116.

Jeżeli tłum ludzi, zgromadzony na drogach publicznych, ulicach lub placach, będzie wezwany przez właściwego urzędnika albo dowódcę siły zbrojnej do rozejścia się, wówczas każdy ze zgromadzonych, któryby po trzykrotnym wezwaniu z miejsca nie odszedł, karany będzie za zbiegowisko więzieniem do trzech miesięcy albo grzywną do tysiąca pięciuset marek.

Jeśli w czasie zbiegowiska urzędnikom lub oddziałowi zbrojnemu wspólnymi siłami czynny opór stawiono albo gwałt wyrządzono, to osoby, które w czynach tych udział brały, ściągną na się karę za rozruch.

[hasła: konsekwencje skazania na ciężkie więzienie]
[orzeczenia]

§ 117.

Kto urzędnikowi straży leśnej lub łowieckiej, właścicielowi lasu, osobom, prawo do lasu lub polowania mającym, albo ustawionemu z ich ramienia dozorczy w prawowitem wykonywaniu przez nich urzędu lub prawa, przemocą lub groźbą przemocy opór stawia, albo kto na jakąkolwiek z powyższych osób podczas wykonywania urzędu lub prawa czynnie napada, ulegnie karze więzienia od dni czterestu do lat trzech.

Jeżeli opór lub napad nastąpił przy groźeniu strzelbą, siekierą lub innym niebezpiecznym narzędziem, albo dokonany został użyciem przemocy na osobie, karą będzie więzienie co najmniej trzymiesięczne.

Przy okolicznościach łagodzących karą będzie w przypadkach, wymienionych w ust. 1, więzienie do roku, w przypadkach zaś, wymienionych w ust. 2, więzienie, nie krótsze od miesiąca.

[hasła: stawianie oporu w lesie]
[orzeczenia]

§ 118.

Jeżeli przez opór lub napad wywołany został uraz cielesny tego, przeciwko któremu czynu się dopuszczono, należy orzec karę ciężkiego więzienia do lat dziesięciu.

Przy okolicznościach łagodzących karą będzie więzienie nie krótsze od trzech miesięcy.

[hasła: stawianie oporu w lesie, spowodowanie uszczerbku na zdrowiu]
[orzeczenia]

§ 119.

Jeżeli któryż czynów, w §§ 117 i 118 wymienionych, przez kilka osób wspólnie popełniony został, wtedy karę można zwiększyć o połowę przewidzianego najwyższego wymiaru, atoli kara więzienia nie może przewyższać lat pięciu.

[hasła: stawianie oporu w lesie, spowodowanie urazu cielesnego, wielosprawstwo, obostrzenie kary]
[orzeczenia]

§ 120.

Ktoby więźnia bądź z zakładu więziennego bądź z pod mocy siły zbrojnej, urzędnika albo tego, pod którego dozorem, prowadem lub strażą więzień zostaje, umyślnie uwolnił albo do uwolnienia się samemu umyślnie dopomógł, ulegnie karze więzienia do lat trzech.

Usiłowanie będzie karane.

[hasła: samouwolnienie]
[orzeczenia]

§ 121.

Kto umyślnie więźniowi, którego dozór lub prowad mu poruczono, uciec dozwala albo uwolnienie jego ułatwia, ulegnie karze więzienia do lat trzech.

Jeżeli ucieczkę ułatwiło niedbalstwo, karą będzie więzienie do trzech miesięcy albo grzywna do wysokości marek trzystu.

[hasła: ułatwienie uciezki więźnia]
[orzeczenia]

§ 122.

Więźniowie, którzy się skupią i wspólnymi siłami na urzędników zakładu lub osoby, którym dozór ich jest poruczony, napadną, opór im stawią albo cokolwiek przedsięwzją, aby ich zniewolić do czynów lub zaniechań, ulegną za bunt karze więzienia co najmniej sześciomiesięcznego.

Takąż będzie kara, gdy więźniowie się skupią i wspólnymi siłami przedsięwzją wyłamać się przemocą.

Ci buntownicy, którzy się gwałtu na urzędnikach zakładu lub osobach, dozór mających, dopuszczają, ulegną karze ciężkiego więzienia do lat dziesięciu; można także orzec dopuszczalność dozoru policyjnego.

[hasła: bunt więzienny]
[orzeczenia]

Rozdział siódmy. Zbrodnie i występki przeciwko porządkowi publicznemu.

§ 123.

Kto bezprawnie wdziera się do cudzego mieszkania, lokalu przedsiębiorstwa lub zagrodzonej posiadłości, albo do zamkniętych pomieszczeń ku służbie publicznej lub ruchowi publicznemu przeznaczonych, podobnież kto, nie mając upoważnienia do przebywania w owych miejscach, na żądanie uprawnionego ich nie opuszcza, karany będzie za naruszenie miru domowego grzywną do marek trzystu lub więzieniem do trzech miesięcy.

Jeśli czyn popełniony został jużto przez osobę, broń przy sobie mającą, jużto przez kilka osób pospołu, pociągnie za sobą grzywnę do marek tysiąca albo karę więzienia do roku.

Ściganie nastąpi tylko na wniosek. Wniosek wolno cofnąć.

[hasła: naruszenie miru domowego]
[orzeczenia]

§ 124.

Jeżeli tłum ludzi publicznie się skupia i w zamiarze dokonania wspólnymi siłami gwałtu na osobach lub rzeczach bezprawnie wdziera się do cudzego mieszkania, lokalu przedsiębiorstwa lub zagrodzonej posiadłości, albo do zamkniętych pomieszczeń, ku służbie publicznej przeznaczonych, wówczas każdy uczestnik tych czynów ulegnie karze więzienia od miesiąca do lat dwóch.

Jeżeli tłum ludzi publicznie się skupia i wspólnymi siłami dopuszcza się gwałtu na osobach lub rzeczach, wtedy każdy uczestnik tego skupienia się za naruszenie miru powszechnego ulegnie karze więzienia, co najmniej trzech miesięcy.

Prowodyrowie tudzież ci, którzy się gwałtu na osobach dopuścili, albo też rzeczy złupili, zniszczyli lub zburzyli, ulegną karze ciężkiego więzienia do lat dziesięciu; można także orzec dopuszczalność dozoru policyjnego. Przy okolicznościach łagodzących karą będzie więzienie, nie krótsze od sześciu miesięcy.

[hasła: naruszenie miru domowego, gwałtowany zamach]
[orzeczenia]

§ 126.

Kto groźbą spełnienia wszem grożącej zbrodni zakłóca spokój publiczny, ulegnie karze więzienia do roku.

[hasła: zakłócenie spokoju publicznego]
[orzeczenia]

§ 127.

Kto samowolnie zbrojny zastęp tworzy lub nim dowodzi, albo oddział ludzi, o którym wie, iż bez ustawowego upoważnienia został zgromadzony, w oręż lub przybory wojenne zaopatruje, ulegnie karze więzienia do lat dwóch.

Kto do takiego zastępu zbrojnego przystaje, ulegnie karze więzienia do roku.

[hasła: organizacja zbrojna]
[orzeczenia]

§ 128.

Za udział w związku, którego istnienie, ustrój lub cel mają być trzymane przed rządem w tajemnicy, albo w którym ślubuje się względem nieznanymi zwierzchników posłuszeństwo lub względem znanych zwierzchników bezwzględne posłuszeństwo, członkowie ulegną karze więzienia do sześciu miesięcy, a założyciele i naczelnicy związku karze więzienia od miesiąca do roku.

Przeciw urzędnikom można orzec utratę zdolności piastowania urzędów publicznych na czas od roku do lat pięciu.

[hasła: udział w nielegalnym związku]
[orzeczenia]

§ 129.

Za udział w związku, do którego celów lub zajęć należy przy użyciu środków nieprawnych przeszkadzać lub osłabiać wykonanie zarządzeń administracyjnych lub ustaw, członkowie ulegną karze więzienia do roku, a założyciele i naczelnicy związku karze więzienia od trzech miesięcy do lat dwóch.

Przeciw urzędnikom można orzec utratę zdolności piastowania urzędów publicznych na czas od roku do lat pięciu.

[hasła: udział w nielegalnym związku]
[orzeczenia]

§ 130.

Kto w sposób, spokojności publicznej zagrażający, różne klasy ludności do wzajemnych aktów gwałtu publicznie podusza, ulegnie grzywnie do marek sześciuset albo karze więzienia do lat dwóch.

[hasła: naruszenie spokoju publicznego, nawoływanie do przestępstwa]
[orzeczenia]

§ 130a.

Duchowny lub inny służebnik religijny, który w wykonywaniu lub z okazji wykonywania swego powołania publicznie wobec tłumu ludzi, albo który w kościele lub innem do zebrań religijnych przeznaczonem miejscu wobec więcej ludzi sprawy państwowe w sposób spokojności publicznej zagrażający porusza lub roztrząsa, ulegnie karze więzienia lub karze osadzenia w twierdzy do lat dwóch.

Takaż kara spada na duchownego lub innego służebnika religijnego, który w wykonywaniu lub z okazji wykonywania swego powołania wydaje lub rozszerza pisma, w których sprawy państwowe w sposób, spokojności publicznej zagrażający, są poruszane lub roztrząsane.

[hasła: naruszenie spokoju publicznego, duchowny]
[orzeczenia]

§ 131.

Kto fakty zmyślone lub przekręcone, wiedząc, iż są zmyślone lub przekręcone, publicznie podaje albo szerzy, aby przez to wywołać pogardę dla urzędzeń

państwowych lub zarządzeń zwierzchności, ulegnie grzywnie do marek sześciuset albo karze więzienia do lat dwóch.

[hasła: rozpowszechnienie nieprawdziwych informacji]
[orzeczenia]

§ 132.

Kto samowolnie wykonywa urząd publiczny lub podejmuje czynność, którą jeno z mocy urzędu publicznego przedsięwziąć wolno, karany będzie więzieniem do roku albo grzywną do marek trzystu.

[hasła: przywłaszczenie urzędu, nielegalne dokonywanie czynności urzędowej]
[orzeczenia]

§ 133.

Ktoby dokument, rejestr, akta lub jakikolwiek inny przedmiot, jużto będący na przechowaniu urzędowym w przeznaczonem do tego miejscu, jużto urzędnikowi lub trzeciej osobie urzędownie oddany, umyślnie zniszczył, usunął lub uszkodził, karany będzie więzieniem.

Jeżeli czyn popełniono w zamiarze zyskolubnym, karą będzie więzienie nie krótsze od trzech miesięcy; można także orzec utratę praw czci obywatelskiej.

[hasła: niszczenie dokumentów publicznych]
[orzeczenia]

§ 134.

Kto publicznie przybite obwieszczenia, rozporządzenia, rozkazy lub uwiadomienia urzędów albo urzędników w sposób złośliwy zdziera, uszkadza lub zeszpeca, karany będzie grzywną do marek trzystu lub więzieniem do sześciu miesięcy.

[hasła: usuwanie publicznych obwieszczeń]
[orzeczenia]

§ 135.

Kto godło władzy Rzeszy lub którego z książąt związkowych albo znak zwierzchnictwa państwa związkowego złośliwie usuwa, burzy lub uszkadza bądź obelżywej swawoli na nich się dopuszcza, karany będzie grzywną do sześciuset marek albo więzieniem do lat dwóch.

[hasła: usuwanie godła, zniszczenie godła, znieważenie godła]
[orzeczenia]

§ 136.

Kto samowolnie pieczęć urzędową, przyłożoną przez władzę lub urzędnika celem zamknięcia, oznaczenia lub zajęcia rzeczy, umyślnie łamie, odejmuje lub uszkadza, albo dokonane taką pieczęcią urzędowe zamknięcie znosi, ulegnie karze więzienia do sześciu miesięcy albo grzywnie do marek sześciuset.

[hasła: usuwanie spod zajęcia, usuwanie znaków zajęcia]
[orzeczenia]

§ 137.

Kto rzeczy, przez właściwe urzędy lub urzędników zastawem obciążone lub zajęte, umyślnie na bok usuwa, niszczy, bądź w inny sposób z pod ujęcia całkowicie lub częściowo usuwa, ulegnie karze więzienia do roku albo grzywnie do marek tysiąca.

[hasła: usuwanie znaków zastawu]
[orzeczenia]

§ 138.

Kto, będąc wezwany jako świadek, przysięgły lub ławnik, przytacza na swe usprawiedliwienie fakt nieprawdziwy, ulegnie karze więzienia do dwóch miesięcy.

To samo dotyczy biegłego, który do stawiennictwa prawem jest obowiązany.

Powyższe postanowienie karne nie uchyla przepisanych kar porządkowych za niestawiennictwo.

[hasła: oszustwo, świadek, przysięgły, ławnik]
[orzeczenia]

§ 139.

Kto o zamiśle zdrady stanu, zdrady kraju, zbrodni menniszej, morderstwa, rozboju, porwania człowieka lub wszemgrożącej zbrodni, w porze, gdy można było zbrodni zapobiec, otrzymał wiarogodną wiadomość a zaniechał donieść o tern zawczasu władzy lub osobie, nad którą zbrodnia zawisła, ten, skoro zbrodnia lub karalne jej usiłowanie spełnione zostało, ulegnie karze więzienia.

[hasła: niepowiadomienie o przestępstwie]
[orzeczenia]

§ 140.

Za uchybienie obowiązкови służby wojskowej karany będzie:

1. obowiązany do służby wojskowej, który w zamiarze uchylenia się od wstąpienia do służby w armji lub marynarce czynnej bez zezwolenia bądź obszar Związku opuszcza, bądź doszedłszy do lat popisowych poza obszarem Związku przebywa: grzywną od stu pięćdziesięciu do trzech tysięcy marek, albo więzieniem od miesiąca do roku;
2. oficer lub w stopniu oficera będący lekarz z kategorii urlopowanych, który bez zezwolenia emigruje: grzywną do trzech tysięcy marek albo aresztem albo więzieniem do sześciu miesięcy;
3. każdy obowiązany do służby wojskowej, który po publicznem obwieszczeniu szczególnego zarządzenia, wydanego przez cesarza na czas wojny lub niebezpieczeństwa wojny, wbrew temu zarządzeniu emigruje: więzieniem do lat dwóch, obok którego można orzec grzywnę do trzech tysięcy marek.

Usiłowanie będzie karane.

Mienie obwinionego może ulec zajęciu, o ileby sędzia uznał to za potrzebne w celu pokrycia najwyższej grzywny, jaka obwinionemu może być wymierzona oraz kosztów postępowania.

[hasła: uchylenie się od służby wojskowej]
[orzeczenia]

§ 141.

Kto obywatela Rzeszy Niemieckiej do wojska obcego mocarstwa zaciąga lub czyniącym zaciąg dla tegoż mocarstwa dostawia, podobnież kto niemieckiego żołnierza do zbiegostwa umyślnie nakłania lub zbiegostwo jego umyślnie ułatwia, ulegnie karze więzienia od trzech miesięcy do trzech lat.

Usiłowanie będzie karane.

Kto umyślnie przez samoochromienie lub w inny sposób do dopełnienia obowiązku służby wojskowej niezdolnym się czyni lub innemu niezdatnym siebie czynić dozwala, ulegnie karze więzienia nie krótszej od roku; można także orzec utratę praw czci obywatelskiej.

Takież kara spada na tego, który inną osobę na jej żądanie do spełnienia obowiązku służby wojskowej niezdatną czyni.

[hasła: zaciąg do obcego wojska]
[orzeczenia]

§ 143.

Kto w zamiarze uchylenia się całkiem lub częściowo od dopełnienia obowiązku służby wojskowej stosuje środki, na omamienie obliczone, ulegnie karze więzienia; można także orzec utratę praw czci obywatelskiej.

Takiż przepis karny stosowany będzie i do uczestnika.

[hasła: uchylenie się od służby wojskowej]
[orzeczenia]

§ 144.

Kto się trudni nakłanianiem obywateli Rzeszy Niemieckiej do wychodźstwa, łudząc ich bądź nieprawdziwymi faktami, bądź posługując się świadomie bezzasadnymi twierdzeniami, bądź innymi środkami, na omamienie obliczonych, ulegnie karze więzienia od miesiąca do lat dwóch.

[hasła: nakłanianie do wychodźstwa, wychodźstwo]
[orzeczenia]

§ 145.

Ktoby wykroczył przeciwko rozporządzeniom cesarskim:
co do zapobiegania zderzeniu się okrętów na morzu,
co do postępowania marynarzy, po zderzeniu się okrętów na morzu,
co do sygnałów ratunkowych i retmańskich dla okrętów na morzu i na wodach przybrzeżnych,
ulegnie grzywnie do tysiąca pięciuset marek.

[hasła: sprowadzenie niebezpieczeństwa]
[orzeczenia]

§ 145a.

Kto bez potrzebnego upoważnienia państwowego wystawia w kraju i puszcza w obieg Obligacje na okaziciela, zapowiadające wypłatę określonej sumy pieniężnej, karany będzie grzywną, która może dosięgać jednej piątej nominalnej wartości wypuszczonych obligacji, co najmniej zaś wynosić ma trzysta marek.

[hasła: nielegalne wystawienie obligacji, nielegalne puszczenie w obieg obligacji]
[orzeczenia]

**Rozdział ósmy.
Zbrodnie i występki mennicze.**

§ 146.

Ktoby krajowe lub zagraniczne pieniądze, metalowe albo papierowe, podrabiał, aby ich użyć jako prawdziwych lub wogóle w obieg puścić, albo ktoby w podobnym zamiarze pieniądzom prawdziwym przez poczynienie na nich zmian pozór wyższej wartości lub pieniądzom wycofanym w ten sam sposób pozór obiegowych nadawał,

skazany będzie na ciężkie więzienie, co najmniej dwuletnie; jest także dopuszczalny dozór policyjny.

Przy okolicznościach łagodzących karą będzie więzienie.

[hasła: fałszowanie pieniędzy]
[orzeczenia]

§ 147.

Takież postanowienia karne będą stosowane do tego, kto pieniądze i bez powyższego zamiaru przezeń podrobione lub sfałszowane jako prawdziwe w obieg puszcza, tudzież do tego, kto się w pieniądze podrobione lub sfałszowane zaopatruje i je jużto w obieg puszcza, jużto z zagranicy w celu rozpowszechnienia sprowadza.

[hasła: fałszowanie pieniędzy, puszczenie w obieg fałszywych pieniędzy]
[orzeczenia]

§ 148.

Ktoby podrobione lub sfałszowane pieniądze za prawdziwe przyjął, a przekonawszy się, iż nie są prawdziwe, jako prawdziwe w obieg puszczał, ulegnie karze więzienia do trzech miesięcy lub grzywnie do marek trzystu.

Usiłowanie będzie karane.

[hasła: fałszowanie pieniędzy, puszczenie w obieg fałszywych pieniędzy]
[orzeczenia]

§ 149.

Za równoznaczne z pieniędzmi papierowemi poczytywane będą brmiące na okaziciela obligacje, banknoty, akcje lub zastępujące je dowody tymczasowe albo kwity, niemniej, należące do tych papierów, kupony procentowe, dywidendowe lub talony, które przez Rzeszę, Związek Północno-Niemiecki, państwo związkowe lub obce mocarstwo albo przez upoważnioną do emisji takich papierów gminę, korporację, towarzystwo lub osobę prywatną wystawione zostały.

[hasła: fałszowanie pieniędzy, fałszowanie papierów wartościowych]
[orzeczenia]

§ 150.

Ktoby prawdziwe przeznaczone do obiegu monety metalowe przez obrzynania, spiłowania lub w inny sposób pomniejszał i jako całowartościowe w obieg puszczał, albo ktoby takie pomniejszone monety nałogowo lub w porozumieniu ze sprawcą pomniejszenia za całowartościowe w obieg puszczał, ulegnie karze więzienia, obok

którego można orzec grzywnę do trzech tysięcy marek oraz utratę praw czci obywatelskiej.

Usiłowanie będzie karane.

[hasła: fałszowanie pieniędzy, fałszowanie monet]
[orzeczenia]

§ 151.

Kto sprawi sobie lub sporządzi w celu zbrodni menniczej stemple, pieczęcie, ryty, płyty, lub inne formy, nadające się do wyrobu pieniędzy metalowych i papierowych lub równoznacznych z ostatnimi walorów, ulegnie karze więzienia do lat dwóch.

[hasła: fałszowanie pieniędzy, przygotowanie]
[orzeczenia]

§ 152.

Choćby do ścigania lub skazania pewnej oznaczonej osoby nie doszło, należy orzec konfiskatę pieniędzy podrobionych lub sfałszowanych, tudzież przedmiotów, w § 151 wymienionych.

[hasła: fałszowanie pieniędzy, przepadek]
[orzeczenia]

Rozdział dziewiąty Krzywoprzysięstwo.

§ 153.

Kto wskazaną sobie, odkażaną lub nakazaną przysięgę świadomie fałszywie składa, ulegnie karze ciężkiego więzienia do lat dziesięciu.

Takaż kara spada na tego, kto przed urzędem, do odbierania przysięg powołanym, świadomie fałszywe świadectwo lub fałszywą opinię poprzysięga, bądź przysięgę, przed jego przesłuchaniem wykonaną, świadomie fałszywym świadectwem lub fałszywą opinią narusza.

Jeżeli fałszywe zeznanie lub fałszywa opinia złożone zostały w sprawie karnej na szkodę obwinionego i ten skazany został na śmierć, na ciężkie więzienie lub na inną karę na wolności powyżej lat pięciu, karą będzie ciężkie więzienie, nie krótsze od lat trzech.

[hasła: przysięga, ślubowanie, krzywoprzysięstwo]
[orzeczenia]

§ 155.

Za równoznaczne ze złożeniem przysięgi poczytywane będzie:

Jeżeli członek stowarzyszenia religijnego, któremu ustawa dozwala posługiwania się miast przysięgi uroczystem zaręczeniem, składa oświadczenie, posługując się uroczystem zaręczeniem swego stowarzyszenia religijnego;

1. jeżeli ten, kto jako strona, świadek lub biegły przysięgę wykonał, w tym samym charakterze składa zapewnienie z powołaniem się na już poprzednio w tej samej sprawie złożoną przysięgę, lub jeżeli biegły, który w tym charakterze raz na zawsze przysięgał, składa zapewnienie z powołaniem się na złożoną przezeń przysięgę;
2. jeżeli urzędnik składa zapewnienie urzędowe, powołując się na swoją przysięgę służbową.

[hasła: przysięga, ślubowanie, krzywoprzysięstwo]
[orzeczenia]

§ 156.

Kto przed władzą, do odbierania zapewnienia miast przysięgi powołaną, takie zapewnienie świadomie fałszywie składa, lub, powołując się na takie zapewnienie, świadomie fałszywie zeznaje, ulegnie karze więzienia od miesiąca do lat trzech.

[hasła: przysięga, ślubowanie, krzywoprzysięstwo]
[orzeczenia]

§ 157.

Skoro świadek lub biegły staje się winnym krzywoprzysięstwa (§§ 154, 155) albo fałszywego miast przysięgi zapewnienia, należy karę zasłużoną obniżyć niemniej jak do połowy, a nie więcej jak do jednej czwartej części: ,

1. jeżeli podanie prawdy mogłoby pociągnąć za sobą ściganie tegoż zeznającego o zbrodnię lub występki, albo
2. jeżeli zeznający złożył fałszywe zeznanie na korzyść osoby, względem której mógł być odmówić zeznania, nie będąc pouczoney, iż służy mu prawo odmówić zeznania.

Jeżeliby w ten sposób wypadło wymierzyć karę ciężkiego więzienia krótszą od roku, należy ją w myśl § 21 zastąpić karą więzienia.

[hasła: przysięga, ślubowanie, krzywoprzysięstwo]
[orzeczenia]

§ 158.

Takież obniżenie kary nastąpi wówczas, gdy ten, który stał się winnym krzywoprzysięstwa lub fałszywego miast przysięgi zapewnienia, przed podaniem nań doniesienia lub przed wytoczeniem mu śledztwa, tudzież zanim trzecia osoba wskutek fałszywego zeznania szkodę w swych prawach poniosła, zeznania owe odwołał wobec władzy, przed którą je złożył.

[hasła: przysięga, ślubowanie, krzywoprzysięstwo]
[orzeczenia]

§ 159.

Ktoby cokolwiek przedsiębrał, aby inną osobę do popełnienia krzywoprzysięstwa nakłonić, ulegnie karze ciężkiego więzienia do lat pięciu, ktoby zaś cokolwiek przedsiębrał, aby inną osobę do złożenia świadomie fałszywego miast przysięgi zapewnienia nakłonić, ulegnie karze więzienia do roku.

[hasła: przysięga, ślubowanie, krzywoprzysięstwo]
[orzeczenia]

§ 160.

Kto inną osobę do złożenia fałszywej przysięgi nakłania, ulegnie karze więzienia do lat dwóch, obok której można orzec utratę praw czci obywatelskiej, kto zaś inną osobę do złożenia fałszywego miast przysięgi zapewnienia nakłania, ulegnie karze więzienia do sześciu miesięcy.

Usiłowanie będzie karane.

[hasła: przysięga, ślubowanie, krzywoprzysięstwo]
[orzeczenia]

§ 161.

Przy każdym skazaniu za krzywoprzysięstwo, wyjąwszy wypadki w §§ 157 i 158 wymienione, należy orzec utratę praw czci obywatelskiej i prócz tego trwałą utratę zdolności skazanego do zeznawania pod przysięgą w charakterze świadka lub biegłego.

W przypadkach, w §§ 156-159 wymienionych, można obok kary więzienia orzec utratę praw czci obywatelskiej.

[hasła: przysięga, ślubowanie, krzywoprzysięstwo]
[orzeczenia]

§ 162.

Ktoby zabezpieczenie, oparte na ślubowaniu w formie przysięgi przed sądem, lub przyrzeczenie dane w przysiędze wyjawiającej umyślnie naruszył, skazany będzie na więzienie do lat dwóch.

[hasła: przysięga, ślubowanie, krzywoprzysięstwo]
[orzeczenia]

§ 163.

Kara więzienia do roku zostanie orzeczona wówczas, gdy który z czynów, w §§ 153-156 wymienionych, popełniono z niedbalstwa.

Nie masz kary, gdy sprawca przed podaniem nań doniesienia lub przed wytoczeniem mu śledztwa, tudzież zanim trzecia osoba wskutek fałszywego zeznania szkodę w swych prawach poniosła, zeznania owe odwoła wobec władzy, przed którą je złożył.

[hasła: przysięga, ślubowanie, krzywoprzysięstwo]
[orzeczenia]

Rozdział dziesiąty. Fałszywe obwinienie.

§ 164.

Kto występuje do władzy z doniesieniem, w którym pewną osobę obwinia o popełnienie przestępstwa lub naruszenie obowiązku urzędowego wiedząc, iż tak nie jest, ulegnie karze więzienia nie krótszej od miesiąca; można także orzec utratę praw czci obywatelskiej.

Do czasu ukończenia postępowania, wszczętego wskutek uczynionego doniesienia, winno się wstrzymać postępowanie i rozstrzygnięcie sprawy o fałszywe obwinienie.

[hasła: pomówienie, fałszywe oskarżenie]
[orzeczenia]

§ 165.

W razie orzeczenia kary za fałszywe obwinienie pokrzywdzonemu należy jednocześnie przyznać prawo publicznego ogłoszenia skazującego wyroku na koszt winowajcy. W wyroku należy postanowić, w jakiej formie i w jakim czasie ogłoszenie ma być dokonane.

Pokrzywdzonemu należy na koszt winowajcy wydać wypis wyroku.

[hasła: pomówienie, fałszywe oskarżenie]
[orzeczenia]

Rozdział jedenasty. Występki przeciw religji.

§ 166.

Kto wywołuje zgorszenie przez 40, iż publicznie bluźni przeciw Bogu obelżywymi słowy, lub kto publicznie jakikolwiek kościół chrześcijański albo inne stowarzyszenie religijne, w obrębie państw związkowych z prawami korporacyjnymi istniejące, albo jego urzędzenia lub obrządki znieważa, podobnież, kto w kościele lub w innym do zebrań religijnych przeznaczonem miejscu obelżywej swawoli się dopuszcza, ulegnie karze więzienia do lat trzech.

[hasła: bluźnierstwo]
[orzeczenia]

§ 167.

Kto przemocą lub groźbą powstrzymuje inną osobę od udziału w nabożeństwie któregośkolwiek z istniejących w państwie stowarzyszeń religijnych, podobnież kto w kościele lub w innym do zebrań religijnych przeznaczonem miejscu, przez wszczynanie hałasu lub zamieszania umyślnie przeszkadza w nabożeństwie albo w poszczególnych obrzędach religijnych któregośkolwiek z istniejących w państwie stowarzyszeń religijnych albo je umyślnie zakłóca, ulegnie karze więzienia do lat trzech.

[hasła: przeszkadzanie w nabożeństwie]
[orzeczenia]

§ 168.

Kto samowolnie zabiera ciało umarłego z pod opieki upoważnionych do tego osób, podobnież, kto samowolnie grób burzy albo uszkadza, wreszcie kto na grobie dopuszcza się obelżywej swawoli, ulegnie karze więzienia do lat dwóch; można także orzec utratę praw czci obywatelskiej.

[hasła: bezprawne zabranie ciała]
[orzeczenia]

**Rozdział dwunasty.
Zbrodnie i występki ze względu na stan cywilny.**

§ 169.

Kto dziecko podrzuca lub umyślnie zamienia albo kto w inny sposób czyjkolwiek stan cywilny umyślnie zmienia lub go ukrywa, ulegnie karze więzienia do lat trzech, a w razie popełnienia czynu w zamiarze zyskolubnym, karze ciężkiego więzienia do lat dziesięciu.

Usiłowanie będzie karane.

[hasła: podrzucenie dziecka, podmienienie dziecka, zamienienie dziecka]
[orzeczenia]

§ 170.

Kto przy zawieraniu małżeństwa zataja podstępnie przed drugą stroną ustawową przeszkodę do małżeństwa, bądź kto podstępnie nakłania drugą stronę do zawarcia małżeństwa przez takie omamienie, które omamionemu daje możliwość wzruszenia ważności małżeństwa, ten w razie rozwiązania małżeństwa dla jednej; z tych przyczyn skazany będzie na więzienie nie krótsze od trzech miesięcy.

Ściganie nastąpi tylko na wniosek strony omamionej.

[hasła: nieważność małżeństwa, oszustwo]
[orzeczenia]

**Rozdział trzynasty.
Zbrodnie i występki przeciw obyczajności.**

§ 171.

Małżonek, który zawiera nowe małżeństwo przed rozwiązaniem lub unieważnieniem poprzednio przezeń zawartego, podobnież osoba niezaślubiona, która wchodzi w związek małżeński z małżonkiem wiedząc, iż on jest zaślubiony, ulegnie karze ciężkiego więzienia do lat pięciu.

Przy okolicznościach łagodzących karą będzie więzienie od sześciu miesięcy. Przedawnienie ścigania karnego poczyna się z dniem, w którym jedno z obu małżeństw uznano za rozwiązane lub nieważne.

[hasła: bigamia]
[orzeczenia]

§ 172.

Za cudzołóstwo, w razie jeśli spowodowało rozwód, winny małżonek i współwinni ulegną karze więzienia do sześciu miesięcy.

Ściganie nastąpi tylko na wniosek.

[hasła: cudzołóstwo, rozwód]

[orzeczenia]

§ 173.

Za obcowanie cielesne pomiędzy krewnymi linji wstępnej i zstępnej, pierwsi ulegną karze ciężkiego więzienia do lat pięciu, ostatni karze więzienia do lat dwóch.

Obcowanie cielesne pomiędzy powinowatymi linji wstępnej i zstępnej, jakoteż między rodzeństwem, karane będzie więzieniem do lat dwóch.

Obok kary więzienia można orzec utratę praw czci obywatelskiej.

Krewni i powinowaci linji zstępnej nie będą karani, jeżeli nie ukończyli jeszcze osiemnastu lat życia.

[hasła: kazirodztwo]

[orzeczenia]

§ 174.

Karze ciężkiego więzienia do lat pięciu ulegną :

1. Opiekunowie, którzy ze swymi pupilami, przysposobiciele i rodzice przybrani, którzy ze swymi dziećmi, duchowni, nauczyciele i wychowawcy, którzy ze swymi małoletnimi uczniami lub wychowañcami dopuszczają się czynu nierządnoego,
2. urzędnicy, dopuszczający się czynu nierządnoego z osobami, przeciw którym mają prowadzić śledztwo, lub które są powierzone ich dozorowi;
3. urzędnicy, lekarze lub inne osoby, leczeniem się zajmujące, które pracują lub mają posady w więzieniach albo zakładach opieki nad chorymi, ubogimi i wogóle niedołącznymi, jeżeli dopuszczają się czynu nierządnoego z osobami, w więzieniu lub innym zakładzie umieszczonymi.

Przy okolicznościach łagodzących karą będzie więzienie nie krótsze od sześciu miesięcy.

[hasła: nierząd, kazirodztwo, pedofilia, wykorzystanie stosunku zależności]

[orzeczenia]

§ 175.

Nierząd przeciwny naturze, popełniony przez osoby płci męskiej pomiędzy sobą albo przez ludzi ze zwierzętami, ulegnie karze więzienia; można także orzec utratę praw czci obywatelskiej.

[hasła: nierząd, homoseksualizm, zoofilia]
[orzeczenia]

§ 176.

Karze ciężkiego więzienia do lat dziesięciu ulegnie

1. kto z użyciem przemocy, dopuszcza się czynów nierządnych na kobiecie lub zniewala ją do znoszenia nierządnych czynów, grożąc obecnem niebezpieczeństwem dla zdrowia albo życia;
2. kto kobietę pozbawioną woli lub nieprzytomną, albo umyślowo chorą nadużywa do pozamałżeńskiego obcowania cielesnego;
3. kto dopuszcza się nierządnych czynów z osobami, czternastu lat nie mającemi, lub osoby te do popełnienia albo znoszenia czynów nierządnych nakłania.

Przy okolicznościach łagodzących karą będzie więzienie nie krótsze od sześciu miesięcy.

[hasła: zgwałcenie]
[orzeczenia]

§ 177.

Karze ciężkiego więzienia ulegnie ten, ktoby z użyciem przemocy lub groźbą obecnego niebezpieczeństwa dla zdrowia lub życia zniewolił kobietę do znoszenia pozamałżeńskiego obcowania cielesnego, albo ktoby kobietę nadużył do pozamałżeńskiego obcowania cielesnego, pozbawiwszy ją w tym celu woli lub doprowadziwszy ją do nieprzytomności.

Przy okolicznościach łagodzących karą będzie więzienie, nie krótsze od roku.

[hasła: zgwałcenie]
[orzeczenia]

§ 178.

Gdyby który z czynów, w §§ 176 i 177 wymienionych, spowodował śmierć osoby pokrzywdzonej, karą będzie ciężkie więzienie od lat dziesięciu lub ciężkie więzienie dożywotnie.

[hasła: spowodowanie śmierci]
[orzeczenia]

§ 179.

Ktoby kobietę do zgodzenia się na cielesne obcowanie nakłonił przez to, że zmyślnym ślubem ją omamił, lub wzbudził w niej inne błędne mniemanie albo z takiego mniemania skorzystał tak, iż ona uważała cielesne obcowanie za spełnione w małżeństwie, ulegnie karze ciężkiego więzienia do lat pięciu.

Przy okolicznościach łagodzących karą będzie więzienie nie krótsze od sześciu miesięcy.

Ściganie nastąpi tylko na wniosek.

Kto z nałogu lub dla żądzy zysku przez swe pośrednictwo lub dawanie sposobności albo przez wystaranie się o nią nierząd popiera, ulegnie za stręczenie do nierządu karze więzienia nie krótszej od miesiąca; można także orzec grzywnę od stu pięćdziesięciu do sześciu tysięcy marek, utratę praw czci obywatelskiej oraz dopuszczalność dozoru policyjnego. Przy okolicznościach łagodzących kara więzienia może być niższa do jednego dnia.

[hasła: uwiedzenie]
[orzeczenia]

§ 181.

Stręczenie do nierządu, choćby nie z nałogu lub dla żądzy zysku popełnione, karane będzie ciężkim więzieniem do lat pięciu,

1. gdy dla poparcia nierządu użyto podstępnych sztuczek, albo
2. gdy winowajcę ze stręczoną do nierządu osobą łączy stosunek męża do żony, rodziców do dzieci, opiekunów do pupilów, duchownych, nauczycieli lub wychowawców do osób, powierzonych im do nauki lub wychowania.

Obok kary ciężkiego więzienia należy orzec utratę praw czci obywatelskiej; można także orzec jednocześnie grzywnę od stu pięćdziesięciu do sześciu tysięcy marek, a nadto dopuszczalność dozoru policyjnego.

Przy okolicznościach łagodzących w wypadku ustępu 1 L. 2 karą będzie więzienie, obok którego można orzec grzywnę do trzech tysięcy marek.

[hasła: stręczycielstwo]
[orzeczenia]

§ 181a.

Mężczyzna, który całkowicie lub częściowo czerpie środki utrzymania od kobiety, trudniącej się sposobem zarobkowania nierządem, przez wyzyskiwanie jej niemoralnego zarobku, albo który z nałogu lub dla żądzy zysku otacza ją opieką lub wogóle udziela jej pomocy przy wykonaniu przez nią nierządnych rzemiosła (sutener), ulegnie karze więzienia nie krótszej od miesiąca.

Jeżeli sutenerem jest mąż kobiety, lub jeżeli sutener zmusza kobietę przez użycie przemocy albo gróźb do wykonywania nierządno rzemiosła, karą będzie więzienie nie krótsze od roku.

Obok kary więzienia można orzec utratę praw czci obywatelskiej, dopuszczalność dozoru policyjnego, tudzież oddanie w ręce krajowej władzy policyjnej ze skutkami, przewidzianemu w ust. 3 i 4 § 362.

[hasła: nierząd, sutenerstwo]
[orzeczenia]

§ 182.

Kto dziewczę nieposzlakowane, które nie ukończyło jeszcze szesnastu lat życia, do cielesnego obcowania uwiedzie, ulegnie karze więzienia do roku.

Ściganie nastąpi tylko na wniosek rodziców lub opiekuna uwiedzionej.

[hasła: uwiedzenie]
[orzeczenia]

§ 183.

Kto przez czyn nierządny publiczne wywołuje zgorszenie, ulegnie karze więzienia do lat dwóch lub grzywnie do marek pięciuset.

Obok kary więzienia można orzec utratę praw czci obywatelskiej.

[hasła: nierząd, zgorszenie]
[orzeczenia]

§ 184.

Karze więzienia do roku i grzywnie do marek tysiąca lub jednej z tych kar ulegnie,

1. kto pisma, wizerunki lub odtworzenia nierządnej treści trzyma na sprzedaż, sprzedaje, rozdaje w miejscach dla ogółu dostępnych, wystawia lub przybija albo wogóle rozpowszechnia, celem rozpowszechnienia je wyrabia lub w tymże celu na podorędziu trzyma, o nich ogłasza lub je zachwala;
2. kto pisma, wizerunki lub odtworzenia nierządnej treści oddaje lub zaofiarowuje za zapłatą osobie, nie mającej lat szesnastu ;
3. kto przedmioty do nierządno użytku służące, w miejscach dla ogółu dostępnych, wystawia lub o takich przedmiotach publiczności ogłasza lub je zachwala;
4. kto podaje ogłoszenia publiczne, mające za cel zawiązanie nierządnych stosunków.

Obok kary więzienia można orzec utratę praw czci obywatelskiej, tudzież dopuszczalność dozoru policyjnego.

[hasła: rozpowszechnianie pornografii, oferowanie prostytutcji]
[orzeczenia]

§ 184a.

Kto osobie nie mającej lat szesnastu za zapłatą oddaje lub zaofiarowuje pisma, wizerunki lub odtworzenia, które nie mając nierządnej treści obrażają silnie poczucie wstydu, ulegnie karze więzienia do sześciu miesięcy lub grzywnie do sześciuset marek.

[hasła: rozpowszechnianie pornografii]
[orzeczenia]

§ 184b.

Grzywnie do trzystu marek lub karze więzienia do sześciu miesięcy ulegnie ten, kto z rozpraw sądowych, których jawność ze względu na zagrożoną obyczajność została wykluczona, lub z pism urzędowych, podstawą tych rozpraw będących, podaje publicznie wiadomości, zdolne wywołać zgorszenie.

[hasła: rozpowszechnianie wiadomości z niejawnych posiedzeń sądu, naruszenie tajemnicy]
[orzeczenia]

Rozdział czternasty. Zniewaga.

§ 185.

Zniewaga karana będzie grzywną do marek sześciuset albo aresztem lub więzieniem do roku, a gdyby popełniona została czynnie, grzywną do marek tysiąc pięćset, albo więzieniem do lat dwóch.

[hasła: znieważenie, zniesławienie]
[orzeczenia]

§ 186.

Kto o innej osobie przytacza lub rozgłasza fakt, zdolny wzbudzić ku tej osobie pogardę lub poniżyć ją w opinii publicznej, ten w razie, gdy fakt ten nie okaże się prawdziwym, ulegnie za zniewagę grzywnie do marek sześciuset, albo karze aresztu lub więzienia do roku, a gdyby zniewaga wyrządzoną została publicznie lub przez rozpowszechnianie pism, wizerunków albo odtworzeń, grzywnie do tysiąc pięćset marek albo karze więzienia do lat dwóch.

[hasła: zniesławienie]
[orzeczenia]

§ 187.

Kto o innej osobie wiedząc, że tak nie jest, przytacza lub rozgłasza fakt nieprawdziwy, który mógłby wzbudzić kutej osobie pogardę lub poniżyć ją w opinii publicznej, albo narazić na szwank jej kredyt, ulegnie za oszczerczą zniewagę karze więzienia do lat dwóch, a gdyby oszczerstwo popełnione zostało publicznie lub przez rozpowszechnianie pism, wizerunków lub odtworzeń, karze więzienia nie krótszej od miesiąca.

Przy okolicznościach łagodzących można karę obniżyć do jednego dnia więzienia albo orzec grzywnę do marek dziewięciuset.

[hasła: zniesławienie]
[orzeczenia]

§ 188.

W przypadkach, §§ 186 i 187 objętych, jeżeli zniewaga pociąga za sobą szkodliwe skutki dla stosunków majątkowych, zarobkowania lub powodzenia znieważonego, można na żądanie znieważonego orzec oprócz kary zapłatę znieważonemu nawiazki do wysokości sześciu tysięcy marek.

Orzeczona nawiazka wyłącza dochodzenie dalszych roszczeń o odszkodowanie.

[hasła: znieważenie]
[orzeczenia]

§ 189.

Kto pamięć osoby zmarłej znieważa przez to, że wiedząc, iż tak nie jest, przytacza lub rozgłasza fakt nieprawdziwy, któryby mógł wzbudzić ku tej osobie, gdyby żyła, pogardę lub poniżyć ją w opinii publicznej, ulegnie karze więzienia do sześciu miesięcy.

Przy okolicznościach łagodzących można orzec grzywnę do dziewięciuset marek.

Ściganie nastąpi tylko na wniosek rodziców, dzieci lub małżonka osoby zmarłej.

[hasła: znieważenie]
[orzeczenia]

§ 190.

Skoro przytaczany lub rozgłaszany fakt jest przestępstwem, dowód prawdy poczytywany będzie za złożony, jeżeli znieważony za czyn ten wyrokiem

prawomocnym skazany został. Przeciwnie dowód prawdy jest niedopuszalny, jeżeli przed owym przytaczaniem lub rozgłaszaniem znieważony z powodu czynu tego wyrokiem prawomocnym uniewinniony został.

[hasła: znieważenie]
[orzeczenia]

§ 191.

Jeśli o przestępstwie doniesiono władzy w celu spowodowania postępowania karnego, wówczas należy bieg sprawy oraz rozstrzygnięcie co do zniewagi zawiesić aż do czasu powzięcia uchwały odmawiającej wszczęcie śledztwa albo do czasu ukończenia wytoczonego śledztwa.

[hasła: znieważenie]
[orzeczenia]

§ 192.

Dowód prawdy co do twierdzonego lub rozgłaszanego faktu nie wyłącza kary, w § 185 przewidzianej, gdy z sposobu twierdzenia lub rozgłaszania albo z towarzyszących jednemu lub drugiemu okoliczności wynika fakt zniewagi.

[hasła: znieważenie]
[orzeczenia]

§ 193.

Sąd ujemny o pracach naukowych, artystycznych lub przemysłowych, niemniej oświadczenia, czynione dla uzasadnienia lub obrony praw albo ku dopilnowaniu usprawiedliwionych interesów, wreszcie napomnienia i nagany przełożonych w stosunku do ich podwładnych, doniesienia lub opinie służbowe ze strony urzędnika i tym podobne wypadki są karalne o tyle, o ile ze sposobu oświadczenia lub z okoliczności mu towarzyszących wynika fakt zniewagi.

[hasła: znieważenie]
[orzeczenia]

§ 194.

Ściganie o zniewagę nastąpi jedynie na wniosek. Wniosek wolno cofnąć (§§ 185-193).

[hasła: znieważenie]
[orzeczenia]

§ 195.

Jeżeli znieważono kobietę zamężną, to zarówno ona, jak i jej mąż mają prawo wystąpić z wnioskiem o ukaranie.

[hasła: znieważenie]
[orzeczenia]

§ 196.

W razie wyrządzenia zniewagi władzy, urzędnikowi, służebnikowi religijnemu lub osobie należącej do siły zbrojnej w chwili wykonywania przez nich zawodu albo z tytułu tego zawodu, występować z wnioskiem o ukaranie mogą prócz bezpośrednio interesowanych także ich urzędowi przełożeni.

[hasła: znieważenie urzędnika, znieważenie funkcjonariusza]
[orzeczenia]

§ 197.

Wniosek jest zbyteczny, skoro wyrządzona została zniewaga zgromadzeniu ustawodawczemu Rzeszy albo jednego z państw związkowych lub innej korporacji politycznej. Jednakże do ścigania zniewagi potrzebne jest upoważnienie znieważonej korporacji.

[hasła: znieważenie]
[orzeczenia]

§ 198.

Jeżeli w wypadku zniewag wzajemnych jedna strona wniosła o ukaranie, wówczas druga strona zobowiązana jest pod utratą swego prawa wystąpić z wnioskiem o ukaranie najpóźniej przed zakończeniem rozprawy w pierwszej instancji, nie utracą jednak tego prawa także wówczas, jeśli do onej chwili upłynął już czasokres trzymiesięczny.

[hasła: znieważenie]
[orzeczenia]

§ 199.

Jeżeli natychmiast nastąpiło odwzajemnienie zniewagi, sędzia może obu znieważających lub jednego z nich uznać wolnym od kary.

[hasła: znieważenie]
[orzeczenia]

§ 200.

Jeśli karę orzeczono z powodu zniewagi, popełnionej publicznie albo przez rozpowszechnienie pism, odtworzeń lub wizerunków, należy jednocześnie znieważonemu przyznać prawo publicznego ogłoszenia wyroku na koszt winowajcy. W wyroku należy postanowić, w jakiej formie oraz w jakim czasie ogłoszenie ma być dokonane.

Jeśli zniewaga nastąpiła w dzienniku lub w czasopiśmie, wówczas należy sentencję wyroku na wniosek znieważonego ogłosić w pismach publicznych i to ile możliwości w tym samym dzienniku lub czasopiśmie oraz w tym samym dziale i temi samymi czcionkami, co i tekst zniewagi.

Znieważonemu należy wydać na koszt winowajcy wypis wyroku.

[hasła: znieważenie]
[orzeczenia]

Rozdział piętnasty. Pojedynek.

§ 201.

Wyzwanie na pojedynek bronią zabójczą oraz przyjęcie takiego wyzwania karane będzie osadzeniem w twierdzy do sześciu miesięcy.

[hasła: pojedynek]
[orzeczenia]

§ 202.

Gdy przy wyzwaniu bądź wyrażono zamiar, iż jedna ze stron ma zginąć, bądź zamiar taki z obranego rodzaju pojedyнку wyziera, karą będzie osadzenie w twierdzy od dwóch miesięcy do lat dwóch.

[hasła: pojedynek]
[orzeczenia]

§ 203.

Przyjmujący i wykonywający zlecenie wyzwania (kartelusznicy) ulegną karze osadzenia w twierdzy do sześciu miesięcy.

[hasła: pojedynek]
[orzeczenia]

§ 204.

Kara za wyzwanie i przyjęcie tegoż, niemniej kara na karteluszników nie zostanie wymierzona, skoro strony zaniechają dobrowolnie pojedynku przed jego rozpoczęciem.

[hasła: pojedynek]
[orzeczenia]

§ 205.

Karą za pojedynek będzie osadzenie w twierdzy od trzech miesięcy do lat pięciu.

[hasła: pojedynek]
[orzeczenia]

§ 206.

Kto przeciwnika swego w pojedynku zabije, ulegnie karze osadzenia w twierdzy nie krótszej od lat dwóch, a gdyby pojedynek był tego rodzaju, iż miał wywołać śmierć jednego z uczestników, karze osadzenia w twierdzy nie krótszej od lat trzech.

[hasła: pojedynek]
[orzeczenia]

§ 207.

Jeśli zabicie lub uraz cielesny wywołane zostały umyślnem pogwałceniem umówionych lub zwyczajem ustalonych zasad pojedynku, wówczas winowajca, o ile w myśl wyżej wyrażonych przepisów nie zasłużył na surowszą karę, karany ma być wedle ogólnych przepisów ustawowych co do zbrodni, zabójstwa lub urazu cielesnego.

[hasła: pojedynek]
[orzeczenia]

§ 208.

Jeżeli pojedynek odbył się bez sekundantów, kara, wymierzyć się mająca, może być podwyższona o połowę, wszakże nie ponad lat piętnaście.

[hasła: pojedynek]
[orzeczenia]

§ 209.

Kartelusznicy, którzy szczerze starali się o to, by pojedynkowi zapobiec, sekundanci, niemniej przybrani do pojedynku świadkowie, lekarze i chirurdzy karze nie podlegają.

[hasła: pojedynek]
[orzeczenia]

§ 210.

Ktoby inną osobę do pojedynku z trzecią celowo podniecał, zwłaszcza okazując jej lub grożąc pogardą, ten, w razie gdyby pojedynek się odbył, ulegnie karze więzienia nie krótszej od trzech miesięcy.

[hasła: pojedynek]
[orzeczenia]

Rozdział szesnasty. Zbrodnie i występki przeciwko życiu.

§ 211.

Kto umyślnie człowieka zabija, ten w razie, gdy wykonał czyn ten z zastanowieniem, ulegnie za morderstwo karze śmierci.

[hasła: zabójstwo, morderstwo]
[orzeczenia]

§ 212.

Kto umyślnie człowieka zabija, ten w razie, gdy czyn ten wykonał bez zastanowienia, ulegnie za zabójstwo karze ciężkiego więzienia nie krótszej od pięciu lat.

[hasła: zabójstwo]
[orzeczenia]

§ 213.

Gdyby zabójca bez własnej winy wskutek wyrządzonej bądź jemu samemu, bądź komu z jego bliskich krzywdy na ciele albo ciężkiej zniewagi przez zabitego do gniewu był pobudzony a przez to zaraz i do czynu popchnięty, albo przy innych okolicznościach łagodzących, karą będzie więzienie nie krótsze od miesięcy sześciu.

[hasła: zabójstwo]
[orzeczenia]

§ 214.

Kto w czasie popełnienia przestępstwa w celu usunięcia przeszkody, zachodzącej przy wykonaniu tegoż czynu, lub w celu uniknięcia schwywania na gorącym uczynku umyślnie człowieka zabija, ulegnie karze ciężkiego więzienia nie krótszej od lat dziesięciu albo karze dożywotniego ciężkiego więzienia.

[hasła: zabójstwo]
[orzeczenia]

§ 215.

Zabójstwo krewnego linii wstępnej karane będzie ciężkiem więzieniem, nie krótszem od lat dziesięciu albo dożywotniemu

[hasła: zabójstwo]
[orzeczenia]

§ 216.

Jeżeliby kto skłoniony został do zabójstwa wskutek wyraźnego i poważnie wyrażonego żądania zabitego, skazany być ma na więzienie co najmniej trzyletnie.

[hasła: eutanazja, zabójstwo eutanatyczne]
[orzeczenia]

§ 217.

Matka, któraby swe dziecię nieślubne bądź przy porodzie bądź zaraz po porodzie umyślnie zabiła, ulegnie karze ciężkiego więzienia co najmniej trzyletniego. Przy okolicznościach łagodzących karą będzie więzienie co najmniej dwuletnie.

[hasła: dzieciobójstwo]
[orzeczenia]

§ 218.

Kobieta brzemienna, któraby swój płód umyślnie spędziła albo w łonie zgładziła, skazana będzie na ciężkie więzienie do lat pięciu.

Przy okolicznościach łagodzących karą będzie więzienie nie krótsze od miesięcy sześciu.

Takież przepisy karne stosowane będą do tego, który za zgodą kobiety brzemiennej zastosował u niej środki spędzające lub zgładzające albo jej te środki zadał.

[hasła: aborcja, spędzenie płodu]
[orzeczenia]

§ 219.

Karze ciężkiego więzienia do lat dziesięciu ulegnie ten, ktoby kobiecie brzemienniej, która swój płód spędziła lub zgładziła, środków do tego za zapłatą dostarczył, u niej zastosował lub jej zadał.

[hasła: aborcja, spędzenie płodu]
[orzeczenia]

§ 220.

Kto płód kobiety brzemienniej bez jej wiedzy lub. woli umyślnie spędza lub zgładza, ulegnie karze ciężkiego więzienia nie krótszej od lat dwóch.
Jeśli czyn ten wywołał śmierć kobiety brzemienniej, karą będzie ciężkie więzienie nie krótsze od lat dziesięciu lub dożywotnie.

[hasła: aborcja, spędzenie płodu]
[orzeczenia]

§ 221.

Kto porzuca osobę z powodu młodocianego wieku, ułomności albo choroby bezradną, lub kto osobę taką, gdy oddana jest pod jego dozór, lub gdy obowiązany jest starać się o jej umieszczenie, wyprawienie lub przyjęcie, umyślnie wpołożeniu bezradnem opuszcza, ulegnie karze więzienia nie krótszej od miesięcy trzech.

W razie gdy czyn ten popełniony będzie przez rodzzonego ojca lub matką wobec ich dziecka, karą będzie więzienie co najmniej sześciomiesięczne.

Jeśli czyn ten wywoła ciężki uraz cielesny owej osoby porzuconej lub opuszczonej, karą będzie ciężkie więzienie do lat dziesięciu, a w razie gdyby czyn śmierć spowodował, ciężkie więzienie nie krótsze od lat trzech.

[hasła: porzucenie, spowodowanie śmierci]
[orzeczenia]

§ 222.

Ktoby wskutek niedbalstwa spowodował; śmierć człowieka, ulegnie karze więzienia do lat trzech.

Jeśli sprawca z tytułu swego urzędu, zawodu lub zarobkowania miał szczególny obowiązek baczenia i takowego nie dopełnił, kara może być zwiększona do pięciu lat więzienia.

[hasła: nieumyślność, spowodowanie śmierci]
[orzeczenia]

**Rozdział siedemnasty.
Uraz cielesny.**

§ 223.

Ktoby inną osobę umyślnie na ciele uszkodził lub uszczerbek jej na zdrowiu wyrządził, karany będzie za uraz cielesny więzieniem do lat trzech albo grzywną do marek tysiąca.

W razie popełnienia tego czynu względem krewnych linii wstępnej należy orzec karę więzienia co najmniej miesięcznego.

[hasła: uszkodzenie ciała]
[orzeczenia]

§ 223a.

Jeżeli uraz cielesny dokonany został przy użyciu broni, w szczególności noża lub innego niebezpiecznego narzędzia, albo przez podstępłą napaść, albo przez kilku wspólnie, albo przez obchodzenie się w sposób zagrażający życiu, karą będzie więzienie co najmniej dwumiesięczne.

Taką będzie kara, gdy przez okrutne lub złośliwe obchodzenie się wyrządzony zostanie uraz cielesny osobie, nie mającej jeszcze lat osiemnastu albo bezbronnej wskutek ułomności lub choroby a pozostającej pod opieką lub dozorem sprawcy, bądź należącej do jego domowników, bądź wreszcie oddanej przez powołanego do opieki pod władzę sprawcy.

Jeżeli wskutek urazu cielesnego uszkodzony utracił ważny członek ciała, zaniewidział na jedno lub dwa oczy, postradał słuch, mowę lub zdolność rozrodczą, albo dotknięty został na zawsze znacznym zeszpeceniem, albo wreszcie uległ charłactwu, porażeniu lub chorobie umysłowej, należy orzec karę ciężkiego więzienia do lat pięciu albo karę więzienia nie krótszą od roku.

[hasła: uszkodzenie ciała]
[orzeczenia]

§ 225.

Jeżeli który z wyżej przytoczonych skutków był zamierzony i nastąpił, należy orzec karę ciężkiego więzienia od lat dwóch do dziesięciu.

[hasła: uszkodzenie ciała]
[orzeczenia]

§ 226.

Jeżeli uraz cielesny stał się przyczyną śmierci uszkodzonego, należy orzec karę ciężkiego więzienia nie krótszą od lat trzech lub karę więzienia nie krótszą od lat trzech.

[hasła: uszkodzenie ciała, spowodowanie śmierci]
[orzeczenia]

§ 227.

Jeśli bójka lub dokonana w kilku napaść stała się przyczyną śmierci człowieka lub ciężkiego urazu cielesnego (§ 224), wówczas każdy uczestnik bójki lub napaści za sam udział w jednej lub drugiej ulegnie karze więzienia do lat trzech, chyba bez własnej winy wplątany został.

Jeśli jakkolwiek z wyźprzytoczonych skutków wynikł z kilku urazów, które zbiegły się razem, nie zaś pojedynczo jeden z owych skutków wywołały, wówczas każdy, winny jednego z rzeczonych urazów, ulegnie karze ciężkiego więzienia do lat pięciu.

[hasła: bójka, pobicie, uszkodzenie ciała]
[orzeczenia]

§ 228.

Przy okolicznościach łagodzących należy orzec w przypadkach § 223 ust. 2 i § 223 a karę więzienia do lat trzech lub grzywnę do tysiąca miarek, w przypadkach §§ 224 i 227 ust. 2 karę więzienia co najmniej miesięcznego a w przypadku § 226 karę więzienia co najmniej trzymiesięcznego.

[hasła: bójka, pobicie, uszkodzenie ciała]
[orzeczenia]

§ 229.

Ktoby w celu nadwerżenia zdrowia innej osoby trucizną albo inne substancje, zdrowie rujnujące, umyślnie zadawał, ulegnie karze ciężkiego więzienia do lat dziesięciu.

Jeżeli przez czyn powstał ciężki uraz cielesny, należy orzec karę ciężkiego więzienia nie krótszą od lat pięciu, a gdyby ten czyn śmierć spowodował, karę ciężkiego więzienia co najmniej dziesięcioletniego albo dożywotniego.

[hasła: uszkodzenie ciała, otrucie, trucizna]
[orzeczenia]

§ 230.

Kto przez niedbalstwo wyrządza innej osobie uraz cielesny, skazany być ma na grzywnę do dziewięciuset marek albo więzienie do lat dwóch.

Jeżeli sprawca z tytułu swego urzędu, zawodu lub zarobkowania miał szczególny obowiązek baczenia i obowiązek ten zaniedbał, można karę więzienia podwyższyć do lat trzech.

We wszystkich wypadkach urazu cielesnego można orzec na żądanie pokrzywdzonego obok kary zapłatę na jego rzecz nawiazki do wysokości sześciu tysięcy marek.

Orzeczona nawiazka wyłącza dochodzenie dalszych roszczeń o odszkodowanie.

Za nawiazkę tę odpowiadają skazani na nią solidarnie.

[hasła: uszkodzenie ciała]

[orzeczenia]

§ 232.

Lekkie, umyślne tudzież wszelkie przez niedbalstwo wyrządzone urazy cielesne (§§ 223, 230) ścigane będą tylko na wniosek, chyba że uraz wyrządzono przy przekroczeniu obowiązku urzędowego, zawodowego lub złączonego z jego zarobkiem.

W razie popełnienia występku względem kogo ze swych bliskich wolno wniosek cofnąć.

Postanowienia, objęte §§ 195, 196 i 198, stosować należy i w tym wypadku.

[hasła: lekkie uszkodzenie ciała]

[orzeczenia]

§ 233.

Jeżeli w odwet za lekkie urazy cielesne nastąpiły natychmiast także urazy, za zniewagi nastąpiły lekkie urazy cielesne lub odwrotnie, wówczas sędzia bądź względem obu obwinionych, bądź względem jednego z nich może wyrzec łagodniejszą karę co do rodzaju lub wymiaru albo w ogóle od kary uwolnić.

[hasła: lekkie uszkodzenie ciała]

[orzeczenia]

Rozdział osiemnasty
Zbrodnie i występki przeciwko osobistej
wolności

§ 234.

Kto podstępem, groźbą lub przemocą człowiekiem owładnie, by go bądź w bezradnym położeniu porzucić bądź w niewolę, poddaństwo lub w obcą posługę wojenną albo okrętową oddać, karany będzie za porwanie człowieka ciężkim więzieniem

[hasła: pozostawienie w stanie bezbronności, niewolnictwo]
[orzeczenia]

§ 235.

Kto podstępem, groźbą lub przemocą osobę małoletnią od jej rodziców, opiekuna lub kuratora uprowadza, ulegnie karze więzienia.

Przy okolicznościach łagodzących można orzec grzywnę do trzech tysięcy marek.

Gdyby zaś czyn popełniono w zamiarze użycia osoby jużto do zebranych jużto do zajęć lub celów niemoralnych albo zyskolubnych, karą będzie ciężkie więzienie do lat dziesięciu.

[hasła: uprowadzenie, porwanie, żebractwo, nierząd]
[orzeczenia]

§ 236.

Kto kobietę wbrew jej woli podstępem, groźbą lub przemocą uprowadza, aby ją przywieść do nierządu, ulegnie karze ciężkiego więzienia do lat dziesięciu, a gdyby uprowadzenie miało na celu skłonienie uprowadzonej do małżeństwa, karze więzienia.

Ściganie nastąpi tylko na wniosek.

[hasła: uprowadzenie, zmuszanie do nierządu, zmuszanie do małżeństwa]
[orzeczenia]

§ 237.

Ktoby małoletnią niezamężną kobietę za jej zgodą ale bez przyzwolenia jej rodziców, opiekuna lub kuratora uprowadził, by ją do nierządu lub małżeństwa przywieść, ulegnie karze więzienia.

Ściganie nastąpi tylko na wniosek.

[hasła: zmuszanie do nierządu, zmuszanie do małżeństwa]
[orzeczenia]

§ 238.

Jeżeli uprowadzający ożenił się z uprowadzoną, ściganie nastąpi dopiero po uznaniu małżeństwa za nieważne.

[hasła: bezprawne pozbawienie wolności, uprowadzenie, zmuszanie do małżeństwa]
[orzeczenia]

§ 239.

Kto umyślnie i bezprawnie człowieka więzi lub w inny sposób osobistej wolności pozbawia, ulegnie karze więzienia albo grzywnie do dwóch tysięcy marek.

Jeśli pozbawienie wolności trwało dłużej, niż tydzień, lub jeśli bądź przez pozbawienie wolności, bądź przez stosowany podczas tego sposób obchodzenia się, ktoś poniósł ciężki msz cielesny, należy orzec karę ciężkiego więzienia do lat dziesięciu. Przy okolicznościach łagodzących karą będzie więzienie nie krótsze od miesiąca.

Jeżeli śmierć pozbawionego wolności wywołana została bądź przez pozbawienie go wolności, bądź przez stosowany podczas tego sposób obchodzenia się, należy orzec karę ciężkiego więzienia co najmniej trzyletniego. Przy okolicznościach łagodzących karą będzie więzienie co najmniej trzymiesięczne.

[hasła: bezprawne pozbawienie wolności]
[orzeczenia]

§ 240.

Kto inną osobę przemocą lub groźbą zbrodni albo występku do działania, znoszenia lub zaniechania bezprawnie zniewala, ulegnie karze więzienia do roku lub grzywnie do marek sześciuset.

Usiłowanie będzie karane.

[hasła: groźba karalna, groźba bezprawna, zmuszanie]
[orzeczenia]

§ 241.

Kto grozi innej osobie spełnieniem zbrodni, ulegnie karze więzienia do sześciu miesięcy albo grzywnie do trzystu marek.

[hasła: groźba karalna, groźba bezprawna]
[orzeczenia]

**Rozdział dziewiętnasty.
Kradzież i sprzeniewierzenie.**

§ 242.

Kto cudzą rzecz ruchomą innej osobie zabiera w tym zamiarze, by bezprawnie ją sobie przywłaszczyć, ulega za kradzież karze więzienia.

Usiłowanie będzie karane.

[hasła: kradzież]

[orzeczenia]

§ 243.

Karę ciężkiego więzienia do lat dziesięciu należy orzec:

1. jeżeli z budynku, do służby Bożej przeznaczonego, wykradzione zostaną przedmioty, służbie Bożej poświęcone;
2. jeżeli z budynku lub zagrodzonego miejsca kradzież popełniona będzie za pomocą włamania, włożenia, lub wyłamania schowań;
3. jeżeli kradzieży dokonano w ten sposób, iż celem otwarcia budynku lub wejść do zagrodzonego miejsca albo celem otwarcia znajdujących się wewnątrz drzwi lub schowań użyto dobranych kluczy lub innych narzędzi, do zwykłego otwierania nieprzeznaczonych;
4. jeżeli na drodze publicznej, na ulicy, placu publicznym, na szlaku wodnym albo na kolei żelaznej, w gmachu lub na dziedzińcu pocztowym, wreszcie na dworcu kolejowym wykradzioną zostanie rzecz jakaś, należąca do tobołu podróznego lub do innych przedmiotów przewózki przez odcięcie albo usunięcie umocowań lub zabezpieczeń albo przez użycie dobranych kluczy lub innych narzędzi, do zwykłego otwierania nieprzeznaczonych;
5. jeżeli złodziej lub który z uczestników kradzieży, spełniając czyn, miał przy sobie broń;
6. jeżeli w kradzieży brało udział kilka osób, które się połączyły do ciągłego popełniania rozboju lub kradzieży, albo
7. jeżeli kradzież popełniona była w porze nocnej w zamieszkałym budynku, dokąd sprawca w celu kradzieży chyłkiem się zakradł lub gdzie się w tymże celu ukrył, bez względu nawet na to, że w chwili kradzieży mieszkańców w budynku nie było. Za równoznaczne z zamieszkałym budynkiem poczytywane być ma miejsce zagrodzone, do budynku zamieszkałego należące, i istniejące na tem miejscu budynki wszelkiego rodzaju, tudzież służące do zamieszkiwania statki wodne.

Przy okolicznościach łagodzących karą będzie więzienie nie krótsze od trzech miesięcy.

[hasła: kradzież kwalifikowana, kradzież z włamaniem]

[orzeczenia]

§ 244.

Kto w kraju jako złodziej, rozbójnik lub narówni z rozbójnikiem albo jako ukrywacz został ukarany a potem znowu dopuścił się któregoś z tych czynów i za to ukarany został, ten, jeśli popełni zwykłą kradzież (§ 242), ulegnie karze ciężkiego więzienia do lat dziesięciu, jeżeli zaś ciężką kradzież popełni (§ 243), karze ciężkiego więzienia nie krótszej od lat dwóch.

Przy okolicznościach łagodzących karą będzie za kradzież zwykłą więzienie co najmniej trzymiesięczne, za ciężką kradzież więzienie co najmniej roczne.

[hasła: kradzież, recydywa]
[orzeczenia]

§ 245.

Postanowienia § 244 stosowane będą nawet wówczas, gdyby dawniejsze kary były tylko w części odbyte albo całkiem lub częściowo darowane, nie będą atoli stosowane, jeżeli od chwili odsiedzenia lub darowania ostatniej kary do czasu popełnienia nowej kradzieży upłynęło lat dziesięć.

[hasła: kradzież, recydywa]
[orzeczenia]

§ 246.

Kto, mając w posiadaniu lub dzierżeniu cudzą rzecz ruchomą, bezprawnie ją sobie przywłaszcza, ulegnie za sprzeniewierzenie karze więzienia do lat trzech, a jeśli rzecz została mu powierzona, karze więzienia do lat pięciu.

Przy okolicznościach łagodzących można orzec grzywnę do dziewięciuset marek.

Usiłowanie będzie karane.

Kto popełnia kradzież albo sprzeniewierzenie wobec bliskich, opiekunów lub wychowawców, albo kto kradnie lub sprzeniewierza przedmioty nieznaczej wartości osobie, u której terminuje, albo z którą jako należąc do służby domowej pod jednym dachem wspólnie przebywa, ścigany będzie tylko na wniosek. Wniosek wolno cofnąć.

Kradzież lub sprzeniewierzenie, popełnione przez krewnych linii wstępnej wobec krewnych linii zstępnej albo przez jednego małżonka wobec drugiego, karze nie ulega.

Postanowienia te nie stosują się do uczestników lub popieraczy, których żaden z wyrażonych stosunków osobistych nie łączy.

[hasła: przywłaszczenie]
[orzeczenia]

§ 248.

Obok kary więzienia orzeczonej za kradzież lub sprzeniewierzenie orzec można utratę praw czci obywatelskiej, obok zaś kary ciężkiego więzienia, za kradzież orzeczonej, dopuszczalność dozoru policyjnego.

[hasła: kradzież, przywłaszczenie]
[orzeczenia]

§ 248a.

Kto z nędzy unosi lub sprzeniewierza przedmioty małej wartości, ulegnie grzywnie do trzystu marek albo karze więzienia do trzech miesięcy.

Ściganie nastąpi tylko na wniosek. Wniosek wolno cofnąć.

Dopuszczający się tego czynu wobec krewnego linji zstępnej albo współmałżonka karze nie podpada.

[hasła: kradzież, kradzież z nędzy]
[orzeczenia]

Rozdział dwudziesty **Rozbój i wymuszenie**

§ 249.

Kto użyciem przemocy przeciw osobie lub groźbą obecnego niebezpieczeństwa dla zdrowia lub życia cudzą rzecz ruchomą komu innemu zabiera w tym zamiarze, aby ją sobie bezprawnie przywłaszczyć, ulegnie za rozbój karze ciężkiego więzienia.

Przy okolicznościach łagodzących karą będzie więzienie nie krótsze od miesiąca sześciu.

[hasła: rozbój]
[orzeczenia]

§ 250.

Karę ciężkiego więzienia co najmniej pięcioletniego należy orzec,

- 1) jeżeli rozbójnik lub który z uczestników rozboju przy popełnieniu czynu miał broń przy sobie;
- 2) jeżeli w rozboju brało udział kilka osób, które się połączyły do ciągłego popełniania rozboju lub kradzieży;
- 3) jeżeli rozboju dokonano na drodze publicznej, na ulicy, kolei żelaznej, na placu publicznym, na otwartym morzu lub na szlaku wodnym;

- 4) jeżeli rozbój popełniony został w porze nocnej w zamieszkałym budynku (§ 243 L. 7), dokąd sprawca w celu popełnienia rozboju lub kradzieży chyłkiem się zakradł albo przemocą wdarł lub gdzie w tym samym celu się ukrył, albo
- 5) jeżeli rozbójnik już raz jako rozbójnik lub na równi z rozbójnikiem poniósł w kraju karę. Przepisy, zawarte w § 245, należy stosować i w tym wypadku. Przy okolicznościach łagodzących karą będzie więzienie co najmniej roczne.

[hasła: rozbój, rozbój kwalifikowany]
[orzeczenia]

§ 251.

Karze ciężkiego więzienia nie krótszej od lat dziesięciu albo karze dożywotniego ciężkiego więzienia ulegnie rozbójnik, gdy przy rozboju człowieka męczył, lub gdy przez użycie wobec niego przemocy, wywołał ciężki uraz cielesny albo śmierć.

[hasła: rozbój, rozbój kwalifikowany]
[orzeczenia]

§ 252.

Kto, przyłapany podczas kradzieży na gorącym uczynku, użyje przemocy wobec osoby lub grozić będzie obecnem niebezpieczeństwem dla zdrowia lub życia, by się przy posiadaniu skradzionej rzeczy utrzymać, ulegnie karze narówni z rozbójnikiem.

[hasła: kradzież rozbójnicza]
[orzeczenia]

§ 253.

Kto w celu przysporzenia sobie lub trzeciej osobie bezprawnej korzyści majątkowej zniewala kogokolwiek przemocą lub groźbą do działania, do znoszenia lub zaniechania, ulegnie za wymuszenie karze więzienia nie krótszej od miesiąca.

Usiłowanie będzie karane.

[hasła: wymuszenie rozbójnicze]
[orzeczenia]

§ 254.

Jeżeli wymuszenie dokonane będzie przez groźbę morderstwa, podpalenia lub wywołania zalewu, należy orzec karę ciężkiego więzienia do lat pięciu.

[hasła: wymuszenie rozbójnicze, groźba karalna, groźba rozbójnicza]
[orzeczenia]

§ 255.

Jeżeli wymuszenie dokonywa się przy użyciu przemocy wobec osoby albo gróźb obecnego niebezpieczeństwa dla zdrowia lub życia, wówczas sprawca ulegnie takiej samej karze, jak rozbójnik.

[hasła: wymuszenie rozbójnicze, groźba karalna, groźba rozbójnicza]
[orzeczenia]

§ 256.

Obok kary więzienia, za wymuszenie orzeczonej, można orzec utratę praw czci obywatelskiej, a obok kary ciężkiego więzienia za rozbój lub wymuszenie dopuszczalność dozoru policyjnego.

[hasła: wymuszenie rozbójnicze, groźba karalna, groźba rozbójnicza]
[orzeczenia]

**Rozdział dwudziesty pierwszy
Popieranie i ukrywanie przestępstwa**

§ 257.

Kto po spełnieniu zbrodni lub występku udziela sprawcy lub uczestnikowi świadomie poparcia celem uchronienia go od kary albo zapewnienia mu korzyści ze zbrodni lub z występku, ulegnie za popieranie grzywnie do sześciuset marek albo karze więzienia do roku, gdyby zaś użyczył tego poparcia gwoli własnej korzyści, karze więzienia. Atoli kara tak co do rodzaju jak i wymiaru nie powinna być cięższą od kary, za sam czyn grożącej.

Popieranie karze nie ulega, jeśli tego czynu dopuścił się bliski względem sprawcy lub uczestnika w celu uchronienia go od kary.

Popieranie ma być karane jako pomoc, jeśli przed spełnieniem czynu było przyrzeczone. Przepis ten znajdzie zastosowanie i wobec bliskich.

[hasła: konsekwencje skazania na ciężkie więzienie]
[orzeczenia]

§ 258.

Kto gwoli własnej korzyści staje się winnym popierania ulegnie, jako ukrywacz: jeżeli popierany dopuści się zwykłej kradzieży lub sprzeniewierzenia, karze więzienia,

jeżeli popierany dopuści się ciężkiej kradzieży, rozboju lub karanej na równi z rozbojem zbrodni, karze ciężkiego więzienia do lat pięciu

Przy okolicznościach łagodzących karą będzie więzienie co najmniej trzymiesięczne.

Powyższe przepisy karne mają być stosowane i wówczas, gdy ukrywacz należy do grona bliskich.

[hasła: paserstwo]
[orzeczenia]

§ 259.

Kto gwoli własnej korzyści rzeczy, co do których wie lub z okoliczności wnosić musi, iż przez przestępstwo pozyskane zostały, ukrywa, zakupuje, w zastaw bierze lub wogóle nabywa albo przy nabyciu ich przez inne osoby współdziała, ulegnie jako ukrywacz karze więzienia.

[hasła: konsekwencje skazania na ciężkie więzienie]
[orzeczenia]

§ 260.

Kto sposobem zarobkowania lub nałogowo ukrywaniem trudni się, ulega karze ciężkiego więzienia do lat dziesięciu.

[hasła: konsekwencje skazania na ciężkie więzienie]
[orzeczenia]

§ 261.

Kto w kraju za ukrywanie raz, a potem za popełnienie ukrywania po raz drugi został ukarany, ten wówczas, gdy znowu dopuści się ukrywania, dotyczącego ciężkiej kradzieży, rozboju lub zbrodni karanej na równi z rozbojem, ulegnie karze ciężkiego więzienia nie krótszej od lat dwóch. Przy okolicznościach łagodzących karą będzie więzienie co najmniej roczne.

Gdyby ukrywanie dotyczyło innego przestępstwa, należy orzec karę ciężkiego więzienia do lat dziesięciu. Przy okolicznościach łagodzących karą będzie więzienie co najmniej trzymiesięczne.

Przepisy, objęte § 245, stosują się także w tym wypadku.

[hasła: konsekwencje skazania na ciężkie więzienie]
[orzeczenia]

§ 262.

Obok kary więzienia, za ukrywanie orzeczonej, można orzec utratę praw czci obywatelskiej, a w każdym wypadku skazania za ten czyn dopuszczalność dozoru policyjnego.

[hasła: paserstwo, dozór policyjny]
[orzeczenia]

**Rozdział dwudziesty drugi
Oszustwo i przენiewierstwo**

§ 263.

Kto w zamiarze przysporzenia sobie lub trzeciej osobie bezprawnej korzyści majątkowej wyrządza komu innemu uszczerbek na majątku przez to, iż łudząc go fałszywymi faktami albo przekręcając lub ukrywając prawdziwe, wzbudza lub podtrzymuje błędne mniemanie, ulegnie za oszustwo karze więzienia, obok którego można

Orzec grzywnę do trzech tysięcy marek, tudzież utratę praw czci obywatelskiej.

Przy okolicznościach łagodzących można orzec samą grzywnę.

Usiłowanie będzie karane.

Dopuszczającego się oszustwa wobec bliskich, opiekunów lub wychowawców należy ścigać tylko na wniosek. Wniosek wolno cofnąć.

[hasła: oszustwo, sprzeniewierzenie]
[orzeczenia]

§ 264.

Kto w kraju raz, a potem za popełnione oszustwo po raz wtóry został ukarany, ten za ponowne oszustwo ulegnie karze ciężkiego więzienia do lat dziesięciu a zarazem grzywnie od stu pięćdziesięciu do sześciu tysięcy marek.

Przy okolicznościach łagodzących karą będzie więzienie co najmniej trzymiesięczne, obok którego można jednocześnie orzec grzywnę do trzech tysięcy marek.

Przepisy, objęte § 245, stosuje się także w tym wypadku.

[hasła: oszustwo, sprzeniewierzenie]
[orzeczenia]

§ 264a.

Kto z nędzy w drodze omamienia (§ 263 ust. 1) zdobywa z czyją szkodą dla siebie lub kogo innego przedmioty małej wartości, ulegnie grzywnie do trzystu marek lub karze więzienia do trzech miesięcy.

Usiłowanie będzie karane.

ściganie nastąpi tylko na wniosek. Wniosek wolno cofnąć.

Dopuszczający się tego czynu wobec krewnego linii zstępnej albo współmałżonka karze nie podpada.

[hasła: oszustwo, sprzeniewierzenie]

[orzeczenia]

§ 265.

Kto w zamiarze oszukańczym bądź podpala rzecz, od ognia ubezpieczoną, bądź wywołuje zatonięcie lub osadzenie statku wodnego, który był ubezpieczony jako taki lub na ładunek albo opłatę przewoźnego, ulegnie karze ciężkiego więzienia do lat dziesięciu a zarazem grzywnie od stu pięćdziesięciu do sześciu tysięcy marek.

Przy okolicznościach łagodzących karą będzie więzienie co najmniej sześciomiesięczne, obok którego można orzec grzywnę do trzech tysięcy marek.

[hasła: oszustwo, sprzeniewierzenie, oszustwo ubezpieczeniowe]

[orzeczenia]

§ 266.

Za przenieństwo ulegną karze więzienia, obok której można orzec utratę praw czci obywatelskiej :

1. opiekunowie, kuratorowie w ogóle i kuratorowie majątków, sekwestratorzy, zarządcy mas, wykonawcy rozporządzeń ostatniej woli i zawiadowcy fundacji, jeżeli działają celowo na szkodę powierzonych ich dozorowi osób lub rzeczy;
2. pełnomocnicy, którzy celowo na szkodę poruczającego jego wierzytelnościami lub innymi częściami majątku rozporządzają;
3. geometrzy, licytatorzy, maklerzy, spedycy, konduktorzy, wagowcy, miernicy, sortownicy, naprawiacze i pakownicy okrętowi i inne do wykonywania przemysłu przez zwierzchność zobowiązane osoby, gdy przy powierzanych im czynnościach celowo krzywdzą tych, których interesy załatwiają.

W razie dopuszczenia się przenieństwa w celu przysporzenia sobie lub komu innemu korzyści majątkowej można orzec obok kary więzienia grzywnę do trzech tysięcy marek.

[hasła: oszustwo, sprzeniewierzenie]

[orzeczenia]

Rozdział dwudziesty trzeci Fałszowanie dokumentów

§ 267.

Kto krajowy lub zagraniczny dokument publiczny albo dokument prywatny, mający doniosłość dla dowodu praw lub stosunków prawnych, w bezprawnym zamiarze fałszuje lub podrabia i z niego w celu omamienia korzysta, ulegnie za fałszowanie dokumentu karze więzienia.

[hasła: fałszowanie dokumentów]
[orzeczenia]

§ 268.

Fałszowanie dokumentu, popełniane w zamiarze przysporzenia sobie lub komu innemu korzyści majątkowej albo w zamiarze wyrządzenia komu innemu szkody, ulegnie,

1. jeżeli dokument jest prywatny, karze ciężkiego więzienia do lat pięciu, obok którego można orzec grzywnę do trzech tysięcy marek;
2. jeżeli dokument jest publiczny, karze ciężkiego więzienia do lat dziesięciu, obok którego można orzec grzywnę od stu pięćdziesięciu do sześciu tysięcy marek.

Przy okolicznościach łagodzących karą będzie więzienie, które za fałszowanie dokumentu.

[hasła: fałszowanie dokumentów]
[orzeczenia]

§ 269.

Za podrobienie dokumentu uważa się także, gdy kto papierowi, opatrzonemu podpisem innej osoby, bez jej woli lub wbrew jej zaleceniom przez wypełnienie charakter dokumentu nada.

[hasła: fałszowanie dokumentów]
[orzeczenia]

§ 271.

Kto umyślnie sprawia, iż oświadczenia, czynności lub fakty, mające doniosłość dla praw lub stosunków prawnych, do publicznych dokumentów, ksiąg lub rejestrów będą zapisane, jako oddane lub zaszłe, gdy tymczasem albo wcale ich nie było, albo

zostały złożone lub dokonane w inny sposób, lub przez osobę w niewłaściwym jej charakterze albo wreszcie przez inną osobę, ulegnie karze więzienia do sześciu miesięcy lub grzywnie do marek trzystu.

[hasła: fałszowanie dokumentów]
[orzeczenia]

§ 272.

Kto wyżej wymienionego czynu dopuszcza się w zamiarze przysporzenia sobie lub komu innemu korzyści majątkowej lub w zamiarze wyrządzenia innej osobie szkody, ulegnie karze ciężkiego więzienia do lat dziesięciu, obok której można orzec grzywnę od stu pięćdziesięciu do sześciu tysięcy marek.

Przy okolicznościach łagodzących karą będzie więzienie, obok którego można orzec grzywnę do trzech tysięcy marek.

[hasła: fałszowanie dokumentów]
[orzeczenia]

§ 273.

Kto z fałszywego zaświadczenia w rodzaju, wymienionym w § 271, świadomie w celu omamienia korzysta, ulegnie karze wedle postanowienia owego paragrafu, a gdyby zamiar był skierowany ku przysporzeniu sobie lub komu innemu korzyści majątkowej albo ku wyrządzeniu innej osobie szkody, ulegnie karze, w § 272 przewidzianej.

[hasła: fałszowanie dokumentów]
[orzeczenia]

§ 274.

Karze więzienia, obok której można orzec grzywnę do trzech tysięcy marek, ulegnie:

1. kto dokument, nie należący doń bądź wcale bądź wyłącznie, w zamiarze wyrządzenia innej osobie szkody niszczy, uszkadza lub ukrywa, albo
2. kto kamień graniczny lub inny znak, do wskazywania granicy lub poziomu wody służący, w zamiarze wyrządzenia innej osobie szkody zabiera, niszczy, znamiona jego jako znaku zaciera, przesuwa lub w niewłaściwym miejscu ustawia.

[hasła: ukrycie dokumentu, uszkodzenie dokumentu, uszkodzenie znaków granicznych, znaki graniczne]
[orzeczenia]

§ 275.

Karze więzienia co najmniej trzymiesięcznej ulegnie,

1. kto świadomie używa podrobionego lub sfałszowanego papieru stemplowego, podrobionych lub sfałszowanych znaczków stemplowych, blankietów stemplowych, odcisków stemplowych, znaczków pocztowych lub telegraficznych albo stemplowanych kopert listowych,
2. kto wyrabia nieprawdziwy papier stemplowy, nieprawdziwe znaczki stemplowe, blankiety stemplowe lub odciski stemplowe do kart do grania, do paszportów lub innych druków albo pism, podobnie, kto wyrabia nieprawdziwe znaczki pocztowe, lub telegraficzne albo stemplowane koperty listowe w zamiarze użycia ich za prawdziwe, albo
3. kto prawdziwy papier stemplowy, prawdziwe znaczki stemplowe, blankiety stemplowe, odciski stemplowe, znaczki pocztowe lub telegraficzne lub stemplowane koperty listowe fałszuje w zamiarze użycia ich jako wyższwartościowych.

[hasła: naruszenie przepisów o opłacie stemplowej]
[orzeczenia]

§ 276.

Kto świadomie używa do dokumentów, pism lub formularzy, podlegających stemplowi, użytego już raz papieru stemplowego, albo już raz użytych znaczków stemplowych, albo takichże blankietów stemplowych, albo odcisków stemplowych, które służyły do oznaczenia uiszczonej opłaty, ulegnie prócz kary za nieuiszczenie podatku stemplowego grzywnie do sześciuset marek.

Tej samej karze ulegnie ten, kto świadomie używa do zapłaty należitości pocztowej już raz użytych znaczków pocztowych lub telegraficznych po całkowitem lub częściowem usunięciu znaku zużycia. Prócz tej kary należy wymierzyć także i karę za uchylene się od opłaty pocztowej lub telegraficznej.

[hasła: naruszenie przepisów o opłacie stemplowej]
[orzeczenia]

§ 277.

Kto pod niewłaściwym mianem bądź lekarza, bądź innej osoby, zajmującej się leczeniem za aprobatą, albo w imieniu tych osób wydaje bezprawnie świadectwo o stanie zdrowia własnego lub innej osoby, lub kto tego rodzaju prawdziwe świadectwo fałszuje i celem omamienia władz lub towarzystw ubezpieczeń z takowego korzysta, ulegnie karze więzienia do roku.

[hasła: lekarz]
[orzeczenia]

§ 278.

Lekarze i inne osoby, zajmujące się leczeniem za aprobatą, które świadomie wydają nieprawdziwe świadectwo o stanie zdrowia osoby do użytkowania u władzy lub w towarzystwie ubezpieczeń, ulegną karze więzienia od miesiąca do lat dwóch.

[hasła: lekarz, fałszowanie dokumentów, oszustwo ubezpieczeniowe]
[orzeczenia]

§ 279.

Kto w celu omamienia urzędu lub towarzystwa ubezpieczeń co do stanu zdrowia bądź własnego, bądź innej osoby, korzysta ze świadectwa w rodzaju, oznaczonym w §§ 277 i 278, ulegnie karze więzienia do roku.

Obok kary, orzeczonej w myśl §§ 267, 274, 275, 277 do 279, można orzec utratę praw czci obywatelskiej.

[hasła: oszustwo ubezpieczeniowe]
[orzeczenia]

**Rozdział dwudziesty czwarty.
Postępowanie upadłościowe.
Księga trzecia.
Postanowienia karne.**

P.U. § 239.

Dłużnicy, którzy wypłaty zawiesili, lub co do których majątku otwarto postępowanie upadłościowe, ulegną za oszukańcze bankructwo karze ciężkiego więzienia, gdy w zamiarze wyrządzenia szkody swym wierzycielom

1. części majątku swego zataili lub usunęli,
2. przyznali lub wykazali długi albo czynności prawne całkowicie lub częściowo zmyślone,
3. nie prowadzili ksiąg handlowych, które obowiązani byli prowadzić z mocy ustawy,
4. księgi swe handlowe bądź zniszczyli, bądź zataili, bądź w ten sposób prowadzili lub zmienili, iż nie dają one zgoła poglądu na stan majątkowy.

Przy okolicznościach łagodzących karą będzie więzienie co najmniej trzymiesięczne.

[hasła: upadłość, oszukańcze bankructwo, oszukańcza upadłość]
[orzeczenia]

P.U. § 240.

Dłużnicy, którzy wypłaty zawiesili, lub co do których majątku otwarto postępowanie upadłościowe, ulegną za zwykłe bankructwo karze więzienia,

1. jeżeli przez zbytek, grę, zakłady lub grę na różnicę cen towarów albo papierów giełdowych wydatkowali lub zapożyczyli nadmierne sumy,
2. jeżeli w zamiarze wywołania zwłoki w otwarciu postępowania upadłościowego pobrali na kredyt towary lub papiery wartościowe i przedmioty te po cenie, znacznie niższej od wartości, w sposób, przeciwny wymaganiom rządowego gospodarstwa, sprzedali lub wogóle pozbyli,
3. jeżeli nie prowadzili tych ksiąg handlowych, które obowiązani byli prowadzić z mocy ustawy, albo gdy je zataili, zniszczyli lub prowadzili bezładnie tak, iż nie dają one poglądu na stan majątkowy, albo
4. jeżeli wbrew przepisom kodeksu handlowego nie sporządzili bilansu majątkowego w przepisany czasie.

Obok kary więzienia w wypadkach, wymienionych pod 1 i 2 można orzec utratę praw czci obywatelskiej.

Przy okolicznościach łagodzących można orzec grzywnę do sześciu tysięcy marek.

[hasła: upadłość, naruszenie przepisów o upadłości]
[orzeczenia]

P.U. § 241.

Dłużnicy, którzy wypłaty zawiesili, lub co do których majątku otwarto postępowanie upadłościowe, ulegną karze więzienia do lat dwóch, jeżeli mimo, iż byli świadomi swej niewypłacalności, jednemu z wierzycieli w zamiarze wyróżnienia go przed innymi udzielili zabezpieczenia lub zaspokojenia, o co nie mógł się ów wierzyciel upominać bądź wcale, bądź w tym rodzaju, bądź w tym czasie.

Przy okolicznościach łagodzących można orzec grzywnę do sześciu tysięcy marek.

[hasła: upadłość, naruszenie przepisów o upadłości]
[orzeczenia]

P.U. § 242.

Karze ciężkiego więzienia do lat dziesięciu ulegnie,

1. kto w interesie dłużnika, który wypłaty zawiesił, lub co do którego majątku otwarto postępowanie upadłościowe, zataił lub usunął części majątku, albo
2. kto w interesie takiego dłużnika, lub w celu przysporzenia sobie lub komu innemu korzyści majątkowej wystąpił w imieniu własnym lub przez osoby podstawione ze zmyślonemi wierzycielnościami.

Przy okolicznościach łagodzących karą będzie więzienie albo grzywna do sześciu tysięcy marek.

[hasła: upadłość, naruszenie przepisów o upadłości]
[orzeczenia]

P.U. § 243.

Wierzyciel, który dłużnikowi upadłemu lub innej osobie kazał sobie dać lub przyrzec szczególne korzyści za to, iżby na zebraniach wierzycieli upadłości głosował w pewnym duchu, ulegnie grzywnie do trzech tysięcy marek albo karze więzienia do roku.

[hasła: upadłość, naruszenie przepisów o upadłości]
[orzeczenia]

P.U. § 244.

Przepisy karne zawarte w §§ 239 do 241 stosowane będą do członków zarządu towarzystw akcyjnych lub zapisanych spółek, tudzież do likwidatorów towarzystwa handlowego lub spółki zapisanej, które wypłaty zawiesiły, lub co do których majątku otwarto postępowanie upadłościowe, jeśli w tym charakterze dopuścili się czynów, karze podpadających.

[hasła: upadłość, naruszenie przepisów o upadłości]
[orzeczenia]

Rozdział dwudziesty piąty Wyzysk karalny i naruszenie cudzych tajemnic

§ 284.

Kto z gry hazardowej czyni sobie rzemiosło, ulegnie karze więzienia do lat dwóch, obok której można orzec grzywnę od trzystu do sześciu tysięcy marek, tudzież utratę praw czci obywatelskiej.

Jeżeli skazany został cudzoziemiec, krajowa władza policyjna może go wydalic z obszaru Związku.

[hasła: hazard, utrata czci]
[orzeczenia]

§ 285.

Gospodarz lokalu publicznego zezwalający, by tam uprawiano gry hazardowe, lub pomagający w tajeniu, ulegnie grzywnie do marek tysiąca pięćset.

[hasła: urządzenie gier hazardowych bez zezwolenia]
[orzeczenia]

§ 286.

Kto bez pozwolenia zwierzchności urzęda loterje publiczne, ulegnie karze więzienia do lat dwóch albo grzywnie do trzech tysięcy marek.

Za równoznaczne z loteriami poczytywane będą losowania publiczne ruchomości lub nieruchomości.

[hasła: hazard, urządzenie gier bez zezwolenia]
[orzeczenia]

§ 287.

Uchylono.

§ 288.

Kto przy grożącej mu egzekucji w zamiarze udaremnienia zaspokojenia wierzyciela części swego mienia zbywa lub usuwa, ulegnie karze więzienia do lat dwóch albo grzywnie do dwóch tysięcy marek.

ściganie nastąpi tylko na wniosek wierzyciela.

[hasła: udaremnianie zaspokojenia wierzyciela]
[orzeczenia]

§ 289.

Kto swą własną rzecz ruchomą lub cudzą taką rzecz w interesie jej właściciela w bezprawnym zamiarze odbiera użytkowcy, wierzycielowi zastawnemu lub mającemu prawo używania albo zatrzymania rzeczy, ulegnie karze więzienia do lat trzech albo grzywnie do marek dziewięćset.

Obok kary więzienia można orzec utratę praw czci obywatelskiej.

Usiłowanie będzie karane.

Ściganie nastąpi tylko na wniosek.

Postanowienia, objęte § 247 ust. 2 i 3, stosują się także w tym wypadku.

[hasła: przywłaszczenie]
[orzeczenia]

§ 290.

Osoby, trudniące się publicznie pożyczaniem na zastaw, jeśli samowolnie używają przedmiotów w zastaw wziętych, ulegną karze więzienia do roku, obok której można orzec grzywnę do marek dziewięciuset.

[hasła: pożyczki pod zastaw]
[orzeczenia]

§ 291.

Kto przywłaszcza sobie bezprawnie wystrzelaną podczas ćwiczeń artyleryjskich amunicję, lub kule ołowiane na suwnicach wojskowych z miejsc przeznaczonych do ich zatrzymywania, ulegnie karze więzienia do roku albo grzywnie do marek dziewięciuset.

[hasła: przywłaszczenie wystrzelonej amunicji]
[orzeczenia]

§ 292.

Polujący w miejscach, gdzie niema po temu prawa, ulegnie grzywnie do trzystu marek albo karze więzienia do trzech miesięcy.
Jeśli sprawca jest bliskim mającego prawo polowania, ściganie nastąpi tylko na wniosek. Wniosek wolno cofnąć.

[hasła: polowanie, kłusownictwo]
[orzeczenia]

§ 293.

Kara może być podwyższona bądź do grzywny, sięgającej sześciuset marek, bądź do więzienia, sięgającego sześciu miesięcy, jeśli na zwierzynę nie polowano ze strzelbą lub psami, lecz zasadzano się na nią z sidłami, sieciami, samołówkami lub innymi przyrządami, lub jeśli występki popełniony został w przepisanej ustawą porze ochronnej w lasach, w nocy lub przez kilka osób razem.

[hasła: polowanie, kłusownictwo]
[orzeczenia]

§ 294.

Kto sposobem zarobkowania samowolnie poluje, ulegnie karze więzienia co najmniej trzymiesięcznego, można także orzec utratę praw czci obywatelskiej oraz dopuszczalność dozoru policyjnego.

[hasła: kłusownictwo, przepadek, utrata uczci]
[orzeczenia]

§ 295.

Obok kary, za występki łowieckie przypadającej, należy orzec konfiskatę strzelby, przyborów myśliwskich i psów, znajdujących się przy sprawcy w czasie samowolnego polowania, niemniej sideł, sieci, samołówek i innych przyrządów bez względu na to, czy takowe są własnością skazanego czy też nie.

[hasła: kłusownictwo, przepadek]
[orzeczenia]

§ 296.

Kto w porze nocnej, przy świetle łuczywa lub przy użyciu materiałów szkodliwych lub wybuchowych samowolnie łowi ryby lub raki, ulegnie grzywnie do marek sześciuset lub karze więzienia do miesięcy sześciu.

[hasła: pora nocna, materiały niebezpieczne, materiały wybuchowe, łowienie ryb]
[orzeczenia]

§ 296a.

Cudzoziemcy, którzy w niemieckich wodach przybrzeżnych samowolnie ryby łowią, ulegną grzywnie do marek sześciuset albo karze więzienia do miesięcy sześciu.

Obok grzywny lub kary więzienia należy orzec konfiskatę przyrządów do łowienia, jakie sprawca w czasie samowolnej rybitwy miał ze sobą, niemniej ryb, w statku wodnym umieszczonych, bez względu na to, czy przyrządy łowne i ryby są własnością skazanego czy też nie.

[hasła: cudzoziemcy, łowienie ryb, wody przybrzeżne]
[orzeczenia]

§ 297.

Podróżny lub majtek, gdy bez wiedzy kapitana, oraz kapitan, gdy bez wiedzy właściciela okrętu bierze na pokład przedmioty, które statek lub ładunek na niebezpieczeństwo narażają, mogą spowodować zajęcie lub konfiskatę okrętu

albo łądunku, ulegnie grzywnie do tysiąca pięciuset marek lub karze więzienia do lat dwóch.

Majtek, który ze swem mytem zbiega lub się kryje celem wyłamania się od przyjętego obowiązku, ulegnie karze więzienia do roku bez względu na to, czy występki popełniono w kraju czy zagranicą.

[hasła: sprowadzenie niebezpieczeństwa, okręt, żegluga]
[orzeczenia]

§ 299.

Ktoby zamknięty list lub inny zamknięty dokument, do jego wiadomości nieprzeznaczony, umyślnie i samowolnie otworzył, ulegnie grzywnie do trzystu marek albo karze więzienia do trzech miesięcy.

Ściganie nastąpi tylko na wniosek.

[hasła: naruszenie tajemnicy korespondencji]
[orzeczenia]

§ 300.

Rzecznicy, adwokaci, notariusze, obrońcy w sprawach karnych, lekarze, chirurdzy, położne, aptekarze oraz pomocnicy tych osób, gdy samowolnie wyjawiają tajemnice prywatne, powierzone im z tytułu ich urzędu, stanowiska lub zawodu, ulegną grzywnie do tysiąca pięciuset marek albo karze więzienia do trzech miesięcy.

Ściganie nastąpi tylko na wniosek.

[hasła: urzędnicy, ujawnienie tajemnicy, tajemnica prywatna]
[orzeczenia]

§ 301.

Kto w zamiarze zyskolubnym i korzystając z lekkomyślności lub niedoświadczenia osoby małoletniej, przyjmuje od tej osoby wydane przez nią rewery, weksle, akty pokwitowania, akty poręczenia lub inne dokumenty, zawierające zobowiązanie, lub też tylko ustne przyrzeczenie zapłaty, ulegnie karze więzienia do sześciu miesięcy, albo grzywnie do tysiąca pięćset marek.

Ściganie nastąpi tylko na wniosek.

[hasła: wyzysk, lichwa, weksel]
[orzeczenia]

§ 302.

Kto w zyskolubnym zamiarze i korzystając z lekkomyślności lub niedoświadczenia osoby małoletniej, przyjmuje od niej pod zaręczeniem honorem, na słowo honoru,

pod przysięgą lub podobnymi zapewnieniami albo zaręczeniami przyrzeczenie zapłaty sumy pieniężnej lub dopełnienie z mocy aktu prawnego innego zobowiązania, mającego za przedmiot świadczenie rzeczy o wartości pieniężnej, ulegnie karze więzienia do roku albo grzywnie do trzech tysięcy marek.

Obok kary więzienia można orzec utratę praw czci obywatelskiej.

Takaż kara spada na nabywcę wierzytelności, gdy wie, iż jej zapłatę przyrzekła osoba nieletnia w sposób wyżej wyrażony.

Ściganie nastąpi tylko na wniosek.

[hasła: wyzysk, lichwa]

[orzeczenia]

§ 302a.

Kto, wyzyskując czyjeś przymusowe położenie, lekkomyślność lub niedoświadczenie ze względu na pożyczkę albo na odroczenie spłaty wierzytelności pieniężnej albo ze względu na inny dwustronny akt prawny, który ma służyć tymczasowym celom gospodarczym, każe sobie lub innej osobie przyrzec albo udzielić korzyści majątkowych do tyła przewyższających stopę procentową, iż wedle okoliczności danego wypadku korzyści majątkowe stoją w rażącym stosunku do świadczenia, ulegnie za lichwę karze więzienia do sześciu miesięcy oraz grzywnie do trzech tysięcy marek. Można także orzec utratę praw czci obywatelskiej.

[hasła: wyzysk, lichwa]

[orzeczenia]

§ 302b.

Kto sobie lub osobie trzeciej każe przyrzec lichwiarskie korzyści majątkowe (§ 302a), maskując je, lub w formie weksła albo pod zaręczeniem honorem, na słowo honoru, pod przysięgą, lub pod podobnymi zaręczeniami albo zapewnieniami, ulegnie karze więzienia do roku oraz grzywnie do sześciu tysięcy marek. Można orzec także utratę praw czci obywatelskiej.

[hasła: lichwa, oszustwo, weksel, utrata czci]

[orzeczenia]

§ 302c.

Takież kary (§§ 302a i 302b) spadają na tego, który, znając stan rzeczy, wierzytelność wyżej wymienionego rodzaju nabywa i albo ją pozbywa albo dochodzi lichwiarskich korzyści majątkowych.

[hasła: lichwa, handel wierzytelnościami, cesja, przelew]

[orzeczenia]

§ 302d.

Uprawiający lichwę (§§ 302a do 302c) sposobem zarobkowania lub nałogowo, ulegnie karze więzienia nie krótszej od trzech miesięcy, oraz grzywnie od stu pięćdziesięciu do piętnastu tysięcy marek. Można także orzec utratę praw czci obywatelskiej.

[hasła: lichwa]
[orzeczenia]

§ 302e.

Takaż kara (§ 302d) spadnie na tego, kto sposobem zarobkowania lub nałogowo ze względu na akt prawny innego rodzaju, niż wymieniony w § 302a, wyzyskując czyjeś przymusowe położenie, lekkomyślność lub niedoświadczenie, każe sobie, lub innej osobie przyrzec albo udzielić korzyści majątkowych, do tyła przewyższających wartość świadczenia, iż wedle okoliczności danego wypadku korzyści majątkowe stoją w rażącym stosunku do świadczenia.

[hasła: wyzysk]
[orzeczenia]

Rozdział dwudziesty szósty. Uszkodzenie rzeczy.

§ 303.

Kto umyślnie i bezprawnie cudzą rzecz uszkadza lub niszczy, ulegnie grzywnie do tysiąca marek albo karze więzienia do lat dwóch.

Usiłowanie będzie karane.

Ściganie nastąpi tylko na wniosek.

W razie popełnienia występku względem kogoś ze swych bliskich, wolno wniosek cofnąć.

[hasła: zniszczenie rzeczy]
[orzeczenia]

§ 304.

Kto umyślnie i bezprawnie przedmioty czci istniejącego w kraju stowarzyszenia religijnego lub rzeczy służbie Bożej poświęcone, albo nagrobki, pomniki publiczne, dzieła sztuki, umiejętności lub przemysłu, w zbiorach publicznych zachowane lub publicznie wystawione, albo przedmioty, służące ku użytkowi publicznemu lub ku ozdobie dróg publicznych, placów lub plantacji uszkadza lub niszczy, ulegnie karze więzienia do lat trzech albo grzywnie do tysiąca pięciuset marek.

Obok kary więzienia można orzec utratę praw czci obywatelskiej.

Usiłowanie będzie karane.

[hasła: zniszczenie rzeczy, utrata czci]
[orzeczenia]

§ 305.

Kto umyślnie i bezprawnie zniszczy całkowicie lub częściowo budynek, statek wodny, most, groblę, urządzoną drogę, kolej żelazną lub inną budowlę, będące cudzą własnością, ulegnie karze więzienia co najmniej miesięcznego.

Usiłowanie będzie karane.

[hasła: zniszczenie rzeczy]
[orzeczenia]

Rozdział dwudziesty siódmy. Wszem grożące zbrodnie i występki.

§ 306.

Karze ciężkiego więzienia za podpalenie ulegnie ten, kto umyślnie wznieca pożar:

1. budynku, przeznaczonego do zebrań dla służby Bożej,
2. budynku, statku wodnego lub chaty, służących za mieszkanie dla ludzi, i
3. pomieszczenia, służącego do czasowego pobytu dla ludzi, mianowicie w porze, kiedy ludzie w pomieszczeniu tem zazwyczaj przebywają.

[hasła: sprowadzenie niebezpieczeństwa, podpalenie, pożar]
[orzeczenia]

§ 307.

Podpalenie (§ 306) pociąga za sobą karę ciężkiego więzienia, co najmniej dziesięcioletniego albo dożywotniego ciężkiego więzienia,

1. jeżeli pożar spowodował śmierć człowieka wskutek tego, iż człowiek ów podczas czynu przebywał w jednym z podpalonych pomieszczeń,
2. jeżeli podpalenia dopuszczono się w tym celu, aby pod jego osłoną dokonać morderstwa lub rozboju albo też wywołać rozruch, albo
3. jeżeli podpalacz, w celu zapobieżenia lub utrudnienia gaszenia ognia, usunął lub uczynił nieprzydatnymi narzędzia, do gaszenia ognia służące.

[hasła: sprowadzenie niebezpieczeństwa, podpalenie, pożar]
[orzeczenia]

§ 308.

Karze ciężkiego więzienia do lat dziesięciu za podpalenie ulegnie ten, kto umyślnie podpala budynki, statki wodne, chaty, kopalnie, magazyny, zapasy towarów, złożone na przeznaczonych do tego placach publicznych, zapasy płodów rolniczych, materiałów budowlanych lub opałowych, plony w polu, lasy lub torfowiska, jeżeli przedmioty powyższe bądź należą do kogo innego, bądź mimo, iż należą do podpalacza, z powodu swej natury lub położenia mogą przenieść pożar na jedno z pomieszczeń, wyliczonych w § 306 L. 1 do 3, lub na którykolwiek z wymienionych wyżej cudzych przedmiotów.

Przy okolicznościach łagodzących karą będzie więzienie nie krótsze od sześciu miesięcy.

[hasła: sprowadzenie niebezpieczeństwa, podpalenie, pożar]
[orzeczenia]

§ 309.

Kto z niedbalstwa wywołuje pożar w rodzaju, wymienionym w §§ 306 i 308, ulegnie karze więzienia do roku albo grzywnie do dziewięciuset marek, a gdyby pożar spowodował śmierć człowieka, karze więzienia od miesiąca do lat trzech.

[hasła: pożar, niedbalstwo, nieumyślność]
[orzeczenia]

§ 310.

Jeżeli przed odkryciem pożaru i przed powstaniem większej szkody nad tę, jaką zrządziło samo wzniesienie pożaru, sprawca ogień ugasił, karany nie będzie.

[hasła: sprowadzenie niebezpieczeństwa, pożar]
[orzeczenia]

§ 311.

Na równi z wzniesieniem pożaru rzeczy poczytywane być ma całkowite lub częściowe jej zniszczenie za pomocą prochu lub innych materiałów wybuchowych.

[hasła: sprowadzenie niebezpieczeństwa, pożar, wybuch, środki wybuchowe]
[orzeczenia]

§ 312.

Kto z pospolitem niebezpieczeństwem dla życia ludzkiego umyślnie wywołuje zalew, ulegnie karze ciężkiego więzienia co najmniej trzechletniego, a gdyby zalew

spowodował śmierć człowieka, karze ciężkiego więzienia co najmniej dziesięcioletniego albo dożywotniego ciężkiego więzienia.

[hasła: sprowadzenie niebezpieczeństwa, zalew, powódź]
[orzeczenia]

§ 313.

Kto z pospolitem niebezpieczeństwem dla własności wywołuje umyślnie zalew, ulegnie karze ciężkiego więzienia.

Gdyby atoli zamiarem sprawcy była tylko ochrona jego własności, należy orzec karę więzienia nie krótszego od roku.

[hasła: sprowadzenie niebezpieczeństwa, zalew, powódź]
[orzeczenia]

§ 314.

Kto z pospolitem niebezpieczeństwem dla życia lub własności wywołuje przez niedbalstwo zalew, ulegnie karze więzienia do roku, a gdyby zalew spowodował śmierć człowieka, karze więzienia od miesiąca do lat trzech.

[hasła: sprowadzenie niebezpieczeństwa, zalew, powódź, śmierć człowieka]
[orzeczenia]

§ 315.

Kto urządzenia kolejowe, środki przewozowe lub inne przynależności umyślnie tak uszkadza, albo przez fałszywe znaki lub sygnały, albo w inny sposób takie na torze wytwarza przeszkody, iż narażają one na niebezpieczeństwo transport, ulegnie karze ciężkiego więzienia do lat dziesięciu.

Jeżeli czyn powyższy spowodował ciężki uraz cielesny, karą będzie ciężkie więzienie co najmniej pięcioletnie, gdyby zaś spowodowana została śmierć człowieka, ciężkie więzienie co najmniej dziesięcioletnie, albo dożywotnie ciężkie więzienie.

[hasła: kolej, uszkodzenie urządzeń, spowodowanie śmierci]
[orzeczenia]

§ 316.

Kto z niedbalstwa wskutek wyżej wymienionych czynów wystawi na niebezpieczeństwo transport kolejowy, ulegnie karze więzienia do roku albo grzywnie do marek dziewięciuset, a gdyby czyn spowodował śmierć człowieka, karze więzienia od miesiąca do lat trzech.

Takaż kara spadnie na osoby zatrudnione przy prowadzeniu pociągów kolejowych i przy dozorze nad torem oraz ruchem przewozowym, gdyby przez zaniedbanie ciężących na nich obowiązków wystawiły transport na niebezpieczeństwo.

[hasła: kolej]
[orzeczenia]

§ 317.

Kto umyślnie i bezprawnie utrzymanie ruchu urządzeń telegraficznych, służących celom publicznym, przez to tamuje lub mu zagraża, że uszkadza części albo ich przynależności, albo zmiany w nich przedsięwzięje, ulegnie karze więzienia od jednego miesiąca do lat trzech.

[hasła: telegraf]
[orzeczenia]

§ 318.

Kto z niedbalstwa przez jeden z powyżej wymienionych czynów ruch urządzeń telegraficznych, służących celom publicznym, tamuje lub mu zagraża, ulegnie karze więzienia do roku albo grzywnie do dziewięciuset marek.

Takaż kara spada na osoby, przeznaczone do dozoru i obsługi urządzeń telegraficznych z ich przynależnościami, gdyby przez zaniedbanie ciężących na nich obowiązków ruch tamowały lub mu zagrażały.

[hasła: telegraf, kolej]
[orzeczenia]

§ 318a.

Przepisy §§ 317 i 318 objęte, stosują się również do wypadków tamowania ruchu lub zagrożenia ruchowi urządzeń poczty pneumatycznej, służącej celom publicznym.

Przez urządzenia telegraficznie w znaczeniu §§ 317 i 318 rozumie się także urządzenia telefoniczne.

[hasła: telegraf, kolej, urządzenia pneumatyczne]
[orzeczenia]

§ 319.

Gdy kto z pracowników, wymienionych w §§ 316 i 318, skazany zostanie za czyn objęty §§ 315 do 318, może być jednocześnie uznany za niezdatnego do służby kolejowej lub telegraficznej lub w pewnych gałęziach tej służby.

[hasła: niedopełnienie obowiązków, kolej, telegraf]
[orzeczenia]

§ 320.

Członkowie zarządu towarzystwa kolejowego, tudzież członkowie zarządu zakładu telegraficznego, do celów publicznych służącego, które natychmiast po otrzymaniu prawomocnego orzeczenia nie wydał skazanego, ulegną grzywnie do trzystu marek albo karze więzienia do trzech miesięcy.

Takaż kara spada na tego, który uznany został za niezdatnego do służby kolejowej lub telegraficznej, gdyby później przyjął posadę na kolei lub przy telegrafii, niemniej na tych, którzy mu dali znowu zatrudnienie, jakkolwiek wiedzieli o tem, że on został uznany za niezdatnego.

[hasła: niedopełnienie obowiązków, kolej, telegraf]
[orzeczenia]

§ 321.

Kto umyślnie wodociągi, śluzy, jazy, groble, tamy lub inne urządzenia wodne, albo mosty, promy, drogi lub wały ochronne, albo stosowane w górnictwie przyrządy do ściągania wód, do przewietrzania lub do wjazdu czy wyjazdu robotników, niszczy lub uszkadza, albo kto na spławnych rzekach większych i mniejszych lub kanałach nurt wody wstrzymuje i przez jeden z tych czynów niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia innych wywołuje, ulegnie karze więzienia co najmniej trzymiesięcznego.

Jeżeli którykolwiek z tych czynów spowodował ciężki uraz cielesny, karą będzie ciężkie więzienie do lat pięciu, a gdyby zaś spowodowaną została śmierć człowieka, ciężkie więzienie nie krótsze od lat pięciu.

[hasła: uszkodzenie urządzeń wodnych, uszkodzenie mostów, uszkodzenie dróg, uszkodzenie przyrządów górniczych, spowodowanie śmierci]
[orzeczenia]

§ 322.

Kto przeznaczony dla bezpieczeństwa żeglugi sygnał świetlny lub inny w tym celu ustawiony znak umyślnie niszczy, usuwa lub nieprzydatnym do użytku czyni, albo kto taki sygnał świetlny gasi lub wbrew swemu obowiązkowi służbowemu wcale go nie wystawia, albo wystawia fałszywy znak, mogący uczynić żeglugę niebezpieczną,

zwłaszcza kto w nocnej porze na wyżynie nadbrzeżnej rozpala ogień, mogący być groźnym dla żeglugi, ulegnie karze ciężkiego więzienia do lat dziesięciu.

Jeżeli czyn powyższy spowodował osadzenie statku, karą będzie ciężkie więzienie co najmniej pięcioletnie, a gdyby spowodował śmierć człowieka, ciężkie więzienie co najmniej dziesięcioletnie albo dożywotnie ciężkie więzienie.

[hasła: sprowadzenie niebezpieczeństwa, niszczenie znaków, spowodowanie śmierci]
[orzeczenia]

§ 323.

Kto umyślnie spowoduje osadzenie lub zatonięcie statku wodnego i przez to życie innej osoby wystawia na niebezpieczeństwo, ulegnie karze ciężkiego więzienia nie krótszej od lat pięciu, gdyby zaś czyn spowodował śmierć człowieka karze ciężkiego więzienia nie krótszej od lat dziesięciu albo dożywotniego ciężkiego więzienia.

[hasła: sprowadzenie niebezpieczeństwa, zatonięcie statku, spowodowanie śmierci]
[orzeczenia]

§ 324.

Kto umyślnie studnie lub zbiorniki wodne, do użytku innych służące, albo przedmioty, do publicznej sprzedaży lub publicznego spożycia przeznaczone, zatrucha lub dodaje do nich domieszki, wiedząc, iż te zdolne są zrujnować zdrowie ludzkie, podobnież kto takie rzeczy zatrute lub zawierające niebezpieczne domieszki świadomie oraz przemilczając o tej właściwości sprzedaje, wystawia na sprzedaż lub wogóle puszcza w obieg, ulegnie karze ciężkiego więzienia do lat dziesięciu, gdyby zaś czyn spowodował śmierć człowieka, karze ciężkiego więzienia co najmniej dziesięcioletniego albo dożywotniego ciężkiego więzienia.

[hasła: sprowadzenie niebezpieczeństwa, zatrucie]
[orzeczenia]

§ 325.

Obok kary ciężkiego więzienia, orzeczonej z mocy §§ 306 do 308, 311 do 313, 315, 321 do 324, można orzec dopuszczalność dozoru policyjnego.

[hasła: dozór policyjny]
[orzeczenia]

§ 326.

Jeżeli którykolwiek z czynów, wymienionych w §§ 321 do 324, popełniono z niedbalstwa, wówczas należy, jeżeli czyn spowodował szkodę, orzec karę więzienia

do roku, a gdyby śmierć człowieka, spowodowaną zostali, karę więzienia od miesiąca do lat trzech.

[hasła: niedbalstwo, nieumyślność]
[orzeczenia]

§ 327.

Kto świadomie narusza zarządzenia zagrodne lub nadzorcze albo zakazy dowozu, wydane przez właściwą władzę ku ochronie od zawleczenia lub rozszerzenia chorób zakaźnych, ulegnie karze więzienia do lat dwóch albo grzywnie do dwóch tysięcy marek.

Gdyby wskutek tego naruszenia człowiek nabawił się zakaźnej choroby, karą będzie więzienie od trzech miesięcy do lat trzech.

[hasła: naruszenie przepisów, epidemia, zaraza]
[orzeczenia]

§ 328.

Kto świadomie narusza zarządzenia zagrodne lub nadzorcze albo zakazy dowozu, wydane przez właściwe władze ku ochronie od zawleczenia lub rozszerzenia zarazy na bydło, ulegnie karze więzienia do roku albo grzywnie do tysiąca marek.

Jeżeli wskutek tego naruszenia zaraza padła na bydło, karą będzie więzienie od miesiąca do lat dwóch.

[hasła: naruszenie przepisów, epidemia, zaraza]
[orzeczenia]

§ 329.

Kto zawartych z władzami umów na dostawę bądź potrzeb dla wojska lub marynarki w czasie wojny, bądź żywności dla zapobieżenia lub zaradzenia klęsce, umyślnie jużto w oznaczonym terminie, już to w sposób ugodzony nie wypełnia, ulegnie karze więzienia co najmniej sześciomiesięcznej; można także orzec utratę praw czci obywatelskiej.

Jeżeli, przyczyną niedotrzymania umowy było niedbalstwo, wówczas w razie wyrządzenia przez czyn szkody należy orzec karę więzienia do lat dwóch.

Takie same kary stosowane będą względem dostawców z drugiej ręki, pośredników i pełnomocników dostawcy, którzy, wiedząc o celu dostawy, umyślnie bądź wskutek niedbalstwa, stali się przyczyną jej nieuskutecznienia.

[hasła: oszustwo, niedotrzymanie umowy]
[orzeczenia]

§ 330.

Kto kierując lub wykonywując budowę, wykracza przeciw ogólnie uznanym zasadom sztuki budowlanej, tak iż powstaje stąd niebezpieczeństwo dla innych, ulegnie grzywnie do dziewięciuset marek, lub karze więzienia do roku.

[hasła: sprowadzenie niebezpieczeństwa]
[orzeczenia]

**Rozdział dwudziesty ósmy.
Zbrodnie i występki w urzędowaniu.**

§ 331.

Urzędnik, który za czynność, do zakresu jego urzędowania należąca a samo przez się obowiązkom nie przeciwną, podarunki lub inne korzyści przyjmuje, żąda albo przyrzec sobie każe, ulegnie grzywnie do trzystu marek lub karze więzienia do sześciu miesięcy.

[hasła: urzędnik, przekroczenie uprawnień, niedopełnienie obowiązków, łapówkarstwo bierna, korupcja]
[orzeczenia]

§ 332.

Urzędnik, który za czynność, naruszającą obowiązek urzędowy lub służbowy, podarunki lub inne korzyści przyjmuje, żąda lub przyrzec sobie każe, ulegnie za przedajność karze ciężkiego więzienia do lat pięciu.

Przy okolicznościach łagodzących karą będzie więzienie.

[hasła: urzędnik, przekroczenie uprawnień, niedopełnienie obowiązków, łapówkarstwo bierna, korupcja]
[orzeczenia]

§ 333.

Kto urzędnikowi lub członkowi siły zbrojnej podarunki albo inne korzyści zaofiarowuje, przyobiecuje, bądź dostarcza celem skłonienia go do czynności, naruszającej obowiązek urzędowy lub służbowy, ulegnie za przekupstwo karze więzienia; można także orzec utratę praw czci obywatelskiej.

Przy okolicznościach łagodzących można orzec grzywnę do tysiąca pięciuset marek.

[hasła: urzędnik, łapówkarstwo czynne, korupcja]
[orzeczenia]

§ 334.

Sędzia, sędzia polubowny, przysięgły lub ławnik, który podarunków lub innych korzyści żąda, bierze lub każe sobie przyrzec w tym celu, aby sprawę sądową, do prowadzenia lub rozstrzygnięcia mu powierzoną, bądź poprowadzić, bądź rozstrzygnąć na korzyść lub niekorzyść jednej ze stron, ulegnie karze ciężkiego więzienia.

Ten kto sędziemu, sędziemu polubownemu, przysięgłemu lub ławnikowi w wyżej wspomianym celu podarunki lub inne korzyści zaofiarowuje, przyobiecuje lub dostarcza, ulegnie karze ciężkiego więzienia.

Przy okolicznościach łagodzących karą będzie więzienie.

[hasła: łapówkarstwo czynne, łapówkarstwo bierne, korupcja]
[orzeczenia]

§ 335.

W przypadkach, §§ 331-334 objętych, należy w wyroku uznać wziętek lub jego wartość za przepadłą na rzecz państwa.

[hasła: łapówkarstwo, przepadek, korupcja]
[orzeczenia]

§ 336.

Urzędnik lub sędzia lub sędzia polubowny, który, prowadząc lub rozstrzygając sprawę sądową na korzyść albo niekorzyść jednej ze stron, umyślnie prawo nagina, ulegnie karze ciężkiego więzienia do lat pięciu.

[hasła: urzędnik, sędzia, oszustwo sądowe, przekroczenie uprawnień, niedopełnienie obowiązków]
[orzeczenia]

§ 337.

Uchylono.

§ 337 zastępują §§ 67 i 69 ustawy o aktach stanu cywilnego i aktach zawarcia małżeństwa, z 6 lutego 1875 r. (Dziennik Ustaw Rzeszy Niemieckiej, str. 23).

§ 67. Duchowny lub inny służebnik religijny, który dopełni religijnego obrzędu ślubnego, nie żądając dowodu, że małżeństwo zostało zawarte przed urzędnikiem stanu cywilnego, ulegnie grzywnie do trzystu marek albo karze więzienia do trzech miesięcy.

Niemasz przestępstwa, gdy duchowny albo służebnik religijny dopełni religijnego obrzędu ślubnego w wypadku śmiertelnego i niedopuszczającego zwłoki zasłabnięcia jednego z narzeczonych.

§ 68. Urzędnik stanu cywilnego, dokonywujący aktu ślubu z pominięciem przepisów, zawartych w tej ustawie i w kodeksie cywilnym, ulegnie grzywnie do sześciuset marek.

[hasła: bigamia]
[orzeczenia]

§ 338.

Służebnik religijny lub urzędnik stanu cywilnego, który wiedząc, iż dana osoba jest zaślubiona, nowym węzłem małżeńskim ją łączy, ulegnie karze ciężkiego więzienia do lat pięciu.

[hasła: bigamia]
[orzeczenia]

§ 339.

Urzędnik, który nadużywając powierzonej mu władzy albo grożąc pewnem jej nadużyciem, bezprawnie kogokolwiek zniewala do działania, do znoszenia lub zaniechania, ulegnie karze więzienia.

Usiłowanie będzie karane.

W wypadkach, §§ 106, 107, 167 i 253 objętych, stosowana być ma ustanowiona w nich kara wówczas, gdy czynu dopuści się urzędnik, choćby bez przemocy lub pogroźki, lecz bądź nadużywając złanej nań władzy, bądź grożąc pewnem jej nadużyciem.

[hasła: urzędnik, przekroczenie uprawnień, niedopełnienie obowiązków, zmuszanie]
[orzeczenia]

§ 340.

Urzędnik, który w wykonywaniu lub z okazji wykonywania swego urzędu umyślnie wyrządza lub wyrządzić nakazuje uraz cielesny, ulegnie karze więzienia co najmniej trzymiesięcznego. Przy okolicznościach łagodzących zmniejszyć można karę do jednego dnia więzienia lub też orzec grzywnę do dziewięciuset marek.

Gdy uraz cielesny jest ciężki, należy orzec ciężkie więzienie co najmniej dwuletnie. Przy okolicznościach łagodzących karą będzie więzienie nie krótsze od trzech miesięcy.

[hasła: urzędnik, przekroczenie uprawnień, niedopełnienie obowiązków, uszczerbek na zdrowiu]
[orzeczenia]

§ 341.

Urzędnik, który nie mając po temu prawa umyślnie przystępuje lub przystąpić każe do aresztowania lub tymczasowego ujęcia i przytrzymania lub przymusowego dostawienia, albo też czas pozbawienia wolności przedłuża, ulegnie karze, w § 239 przewidzianej, co najmniej atoli trzymiesięcznego więzienia.

[hasła: urzędnik, przekroczenie uprawnień, niedopełnienie obowiązków, nadużycie władzy, bezprawne aresztowanie]
[orzeczenia]

§ 342.

Urzędnik, który w wykonywaniu lub z okazji wykonywania swego urzędu dopuszcza się naruszenia miru domowego (§ 123), ulegnie karze więzienia do roku albo grzywnie do marek dziewięciuset.

[hasła: urzędnik, przekroczenie uprawnień, niedopełnienie obowiązków, naruszenie miru domowego]
[orzeczenia]

§ 343.

Urzędnik, który przy śledztwie stosuje lub stosować każe środki przymusowe w tym celu, aby wyznanie winy albo zeznanie wymusić, ulegnie karze ciężkiego więzienia do lat pięciu.

[hasła: urzędnik, przekroczenie uprawnień, niedopełnienie obowiązków, wymuszanie zeznań]
[orzeczenia]

§ 344.

Urzędnik, któryby umyślnie na niekorzyść osoby, wiedząc, iż ta jest niewinną, uczynił wniosek, albo wydał postanowienia względem wszczęcia lub dalszego prowadzenia śledztwa, ulegnie karze ciężkiego więzienia.

[hasła: urzędnik, przekroczenie uprawnień, niedopełnienie obowiązków, oszustwo sądowe]
[orzeczenia]

§ 345.

Takaż kara dotyka urzędnika, któryby umyślnie polecił wykonać karę, wiedząc, iż ta, bądź nie w tym rodzaju, bądź nie w tym zakresie, bądź zgoła nie ma być wykonana.

Wrazie popełnienia czynu wskutek niedbalstwa, karą będzie więzienie lub osadzenie w twierdzy do roku lub grzywna do marek dziewięciuset.

[hasła: urzędnik, przekroczenie uprawnień, niedopełnienie obowiązków]
[orzeczenia]

§ 346.

Urządник, który z mocy swego urzędu winien współdziałać przy sprawowaniu władzy karania albo przy wykonywaniu kary, skazany będzie na ciężkie więzienie do lat pięciu, gdyby w celu nieprawego uchronienia osoby od kary, prawem przewidzianej, zaniechał ścigania przestępstwa lub popełnił czyn, mogący doprowadzić do uniewinnienia lub niezgodnego z ustawą ukarania, lub nie starał się o wykonanie wyrzeczonej kary albo wykonał łagodniejszą karę niż orzeczona.

Przy okolicznościach łagodzących karą będzie więzienie co najmniej miesięczne.

Urządник, który więźniowi, oddanemu mu pod dozór, prowad lub straż, umyślnie bądź ujść dozwala, bądź umyślnie go uwalnia, bądź do uwolnienia dopomaga, ulegnie karze ciężkiego więzienia do lat pięciu. Przy okolicznościach łagodzących karą będzie więzienie nie krótsze od miesiąca.

Jeżeli przez niedbalstwo przyczyniono się do ucieczki lub ułatwiono ją, karą będzie więzienie do sześciu miesięcy albo grzywna do sześciuset marek.

[hasła: urzędnik, przekroczenie uprawnień, niedopełnienie obowiązków, poplecznictwo]
[orzeczenia]

§ 348.

Urządник, powołany do sporządzenia dokumentów publicznych, który w obrębie swej właściwości doniosły pod względem prawnym fakt umyślnie fałszywie dokumentem stwierdza, lub do rejestrów publicznych lub ksiąg fałszywie wpisuje, ulegnie karze więzienia co najmniej miesięcznej.

Takaż kara spada na urzędnika, który dokument, z urzędu mu powierzony, lub dostępny umyślnie niszczy, usuwa, uszkadza albo podrabia.

[hasła: urzędnik, przekroczenie uprawnień, niedopełnienie obowiązków, oszustwo, fałszowanie dokumentów]
[orzeczenia]

§ 349.

Gdyby który z czynów, w § 348 wymienionych, popełniono w zamiarze przysporzenia sobie lub komu innemu korzyści majątkowej, albo w celu wyrządzenia innej osobie szkody, to należy orzec karę ciężkiego więzienia do lat dziesięciu wraz z grzywną od stu pięćdziesięciu do trzech tysięcy marek.

Urządник, sprzeniewierzający pieniądze lub inne rzeczy, które w charakterze urzędowym odebrał lub je dzierży, ulegnie karze więzienia co najmniej trzymiesięcznej; można także orzec utratę praw czci obywatelskiej.

Usiłowanie będzie karane.

[hasła: urzędnik, przekroczenie uprawnień, niedopełnienie obowiązków, oszustwo]
[orzeczenia]

§ 351.

Gdyby urzędnik ze względu na sprzeniewierzenie rachunki, rejestry lub księgi, do zapisywania lub kontroli przychodów lub rozchodów służące, fałszywie prowadził, fałszował lub ukrywał, albo nieprawdziwe zamknięcia lub wyciągi z owych rachunków, rejestrów lub ksiąg, albo nieprawdziwe dowody do nich przedkładał, albo gdyby ze względu na nadużycie zawartość pieniężną na baryłkach, workach lub paczkach fałszywie oznaczał, należy orzec karę ciężkiego więzienia do lat dziesięciu.

Przy okolicznościach łagodzących karą będzie więzienie co najmniej sześciomiesięczne.

[hasła: urzędnik, przekroczenie uprawnień, niedopełnienie obowiązków, przestępstwo skarbowe]
[orzeczenia]

§ 352.

Jeżeli urzędnik, adwokat, rzecznik lub w ogóle doradca prawny, upoważniony do pobierania dla siebie za czynności urzędowe opłat lub innych wynagrodzeń, pobiera owe należności wiedząc, iż płatnik, bądź w mniejszej kwocie, bądź zgoła nie jest obowiązany do ich uiszczenia, wówczas ulegnie grzywnie do trzystu marek lub karze więzienia do roku.

Usiłowanie będzie karane.

[hasła: urzędnik, przekroczenie uprawnień, niedopełnienie obowiązków, oszustwo]
[orzeczenia]

§ 353.

Jeżeli urzędnik, upoważniony do pobierania na rzecz kasy publicznej podatków, opłat i innych danin, ściąga owe należności, wiedząc, iż płatnik, bądź w mniejszej kwocie, bądź zgoła nie jest zobowiązany do ich uiszczenia, a pobranego bezprawnie wpływu jużto w całości, jużto częściowo do kasy nie wnosi, wówczas ulegnie karze więzienia co najmniej trzymiesięcznej.

Takaż kara spada na urzędnika, któryby przy wydatkach urzędowych w pieniądzu lub w naturze czynił umyślnie i bezprawnie potrącenia odbiorcy, wydatki zaś, jako w całości dokonane, do rachunków wciągał.

[hasła: urzędnik, przekroczenie uprawnień, niedopełnienie obowiązków, podatki, przestępstwo skarbowe]
[orzeczenia]

§ 353a.

Urzędnik, będący w służbie urzędu dla spraw zagranicznych Rzeszy Niemieckiej, któryby obowiązek tajemnicy urzędowej w ten sposób naruszył, iżby bezprawnie zawiadamiał innych o pismach z urzędu mu powierzonych lub dostępnych, albo o zleceniu udzielonym mu przez jego przełożonego lub o ich treści, skazany będzie w razie, jeśli według innych przepisów nie należy wymarzyć cięższej kary, na więzienie albo grzywnę do pięciu tysięcy marek.

Takaż kara dotyka urzędnika, któremu poruczono misję zagraniczną, lub zajętego przy niej, gdyby działał umyślnie wbrew zleceniom, urzędownie mu przez przełożonego udzielonym, lub gdyby w zamiarze wprowadzenia zwierzchnika, w jego działalności urzędowej w błąd, w swem sprawozdaniu przytaczał zmyślane lub przekręcone fakty.

[hasła: urzędnik, naruszenie tajemnicy służbowej]
[orzeczenia]

§ 354.

Urzędnik pocztowy, któryby powierzone poczcie listy albo przesyłki w nieprzewidzianych ustawą wypadkach otwierał lub ukrywał albo komu innemu świadomie czynu takiego dozwalał, albo wreszcie świadomie pomocy mu w tem udzielał, ulegnie karze więzienia co najmniej trzymiesięcznego.

[hasła: urzędnik, poczta, tajemnica korespondencji]
[orzeczenia]

§ 355.

Urzędnicy telegraficzni lub inne osoby, powołane do dozoru lub obsługi służącego do celów publicznych zakładu telegraficznego, któreby powierzone biuru telegraficznemu depesze fałszowały albo w nieprzewidzianych ustawą wypadkach otwierały lub ukrywały albo o ich treści trzecie osoby bezprawnie uwiadomiały, albo komu innemu świadomie czynu takiego dozwalały, albo wreszcie świadomie pomocy mu w tem udzielały, ulegną karze więzienia.

Na równi z depeszami, powierzonymi biuru telegraficznemu, poczytywane być mają wiadomości, przesyłane za pośrednictwem urzędzeń telefonicznych, służących celom publicznym.

[hasła: urzędnik, telegraf, fałszowanie dokumentów]
[orzeczenia]

§ 356.

Adwokat, rzecznik lub inny doradca prawny, któryby w sprawach powierzonych mu z mocy jego charakteru urzędowego, w tej samej sprawie z naruszeniem obowiązku

służył radą lub pomocą obu stronom, ulegnie karze więzienia nie krótszej od trzech miesięcy.

Gdyby zaś działał na szkodę swojej strony w porozumieniu ze stroną przeciwną, karą będzie ciężkie więzienie do lat pięciu.

Przełożony w urzędzie, któryby swych podwładnych do przestępstwa w urzędzie umyślnie nakłaniał lub nakłonić przedsiębrał, albo świadomie do popełnienia takiego przestępstwa przez swych podwładnych dopuszczał, ściągnie na siebie karę, jaka za odnośne przestępstwo jest przewidziana.

Ten sam przepis stosowany będzie do urzędnika, mającego powierzony sobie dozór lub kontrolę nad czynnościami służbowymi innego urzędnika, gdyby przestępstwo popełnione przez tego ostatniego urzędnika dotyczyło czynności, owym dozorem lub kontrolą objętych.

[hasła: konsekwencje skazania na ciężkie więzienie]
[orzeczenia]

§ 358.

Obok kary więzienia, orzeczonej na zasadzie przepisów §§ 331, 339 do 341, 352 do 355 i 357, można orzec utratę możliwości piastowania urzędów publicznych na okres czasu od roku do lat pięciu.

[hasła: pozbawienie praw publicznych, kara dodatkowa]
[orzeczenia]

§ 359.

Przez urzędników w znaczeniu niniejszego kodeksu karnego rozumieć należy wszystkie osoby, pozostające w służbie Rzeszy albo w bezpośredniej lub pośredniej służbie jednego z państw związkowych, ustanowione dożywotnio, na pewien okres lub jedynie tymczasowo, bez względu na to, czy złożyły przysięgę służbową, czy nie, podobnież notariuszów, ale nie adwokatów i rzeczników.

[hasła: urzędnik]
[orzeczenia]

Rozdział dwudziesty dziewiąty. Wykroczenia.

§ 360.

Grzywnie do marek stu pięćdziesięciu albo karze aresztu ulega:

1. *uchylono*;

2. kto poza obrębem swego przedsiębiorstwa potajemnie lub mimo zakazu władz gromadzi zasoby broni lub strzeliwa;
3. § 360 L. 3, zmieniony przez art. II §§ 11, 20 ustawy z 11 lutego 1888 r., brzmi obecnie:
Kto jako urlopowany rezerwista, rezerwista zapasowy albo żołnierz zaciągu lądowego lub marynarskiego (1. powołania) emigruje bez zezwolenia, również kto, należąc do 2. powołania zaciągu lądowego i marynarskiego, emigruje nie doniósłszy władzy wojskowej o zamierzonej emigracji;
4. kto bez piśmiennego zlecenia władzy sporządza lub komu innemu prócz władzy wydaje stemple, pieczęcie, ryty, płyty albo inne formy, nadające się do wyrobu pieniędzy metalowych lub papierowych, albo takich papierów, które według § 149 uważane są na równi z pieniędzmi papierowymi, albo do wyrobu papieru stemplowego, znaczków stemplowych, blankietów stemplowych, odcisków stemplowych, znaczków pocztowych lub telegraficznych, publicznych uwierzytelnień i poświadczeń;
5. kto bez piśmiennego zlecenia władzy podejmuje się odbicia wymienionych pod L. 4 stempli, pieczęci, rytów, płyt lub form, albo wydrukowania formularzy do wymienionych tamże publicznych papierów, uwierzytelnień lub poświadczeń, albo kto odbitki z nich komu innemu, prócz władzy, wydaje;
6. kto sporządza lub rozpowszechnia reklamy, towarowe obwieszczenia albo inne druki lub wizerunki, podobne z formy czy ozdób do pieniędzy papierowych lub papierów, uważanych według § 149 narówni z pieniędzmi papierowymi, albo kto wyrabia stemple, ryty, płyty, lub inne formy, nadające się do sporządzania takich druków lub wizerunków;
7. kto samowolnie używa wizerunków herbu cesarskiego, albo herbu księcia związkowego lub herbu krajowego;
8. kto samowolnie nosi mundur, strój urzędowy, odznakę urzędową, order lub odznakę zaszczytną albo nadaje sobie tytuły, dostojęstwa lub szlacheckie godności, podobnież kto wobec właściwego urzędnika używa nienależnego imienia lub nazwiska;
9. kto wbrew przepisom ustawowym bez zezwolenia władz państwowych urządza kasy posagowe, pogrzebowe lub wdowieńskie, zakłady ubezpieczeń lub inne tego rodzaju towarzystwa, albo instytucje, przeznaczone na to, by za zapłatą okupnego albo za uiszczeniem pewnych opłat piędźnych świadczyć wypłaty w kapitale lub rencie, gdy spełnią się pewne warunki lub czasokresy;
10. kto w razie nieszczęśliwych wypadków, pospolitego niebezpieczeństwa albo klęski nie usłucha wezwania do dania pomocy władzy policyjnej albo jej zastępcom, jakkolwiek bez poważnego niebezpieczeństwa dla siebie mógłby był wezwaniu zadość uczynić;
11. kto w nieprzyzwoity sposób wszczyna hałas, spokój zakłócający, lub dopuszcza się zdrożnej swawoli;
12. kto jako biorący w zastaw lub jako odkupnik narusza przy wykonywaniu swego przemysłu istniejące w tej mierze rozporządzenia, zwłaszcza zaś przekracza stopę procentową, oznaczoną w prawie krajowym lub w rozporządzeniu zwierzchności;

13. kto publicznie lub w sposób zgorzenie budzący, dręczy złośliwie zwierzęta lub brutalnie się z nimi obchodzi;
14. kto samowolnie urządza gry hazardowe na drodze publicznej, na ulicy, na placu publicznym, lub w lokalach publicznych.

W wypadkach, wymienionych pod liczbami 2, 4, 5, 6 i 14, obok grzywny albo aresztu można orzec konfiskatę zasobów broni lub strzeliwa, stempli, pieczęci, rytów, płyt lub innych form, odcisków lub wizerunków, albo znalezionych na stoliku do gry lub u trzymającego bank pieniędzy i to bez względu na to, czy są one własnością skazanego, czy nie.

[hasła: nielegalne posiadanie broni, nielegalne posiadanie amunicji, nielegalna emigracja, przygotowanie do fałszowania pieniędzy, nielegalne używanie herbu, przypisywanie sobie tytułu, nielegalne prowadzenie kas, nielegalne prowadzenie ubezpieczeń,]
[orzeczenia]

§ 361.

Karze aresztu ulega:

1. kto, po oddaniu go pod dozór policyjny, nie stosuje się do spadających nań wskutek tego ograniczeń;
2. kto, po wydaleniu go z obszaru Związku lub obszaru jednego z państw związkowych, bez pozwolenia wraca;
3. kto wałęsa się jako włóczęga;
4. kto żebrze, albo dzieci do żebraniny zaprawia, bądź na żebraninę je wysyła, albo nie stara się powstrzymać od żebractwa osoby, oddane pod jego władzę i dozór i należące do jego domowników;
5. kto, oddawszy się grze, pijaństwu lub próżniactwu, dochodzi do takiego stanu, iż dla utrzymania bądź jego samego, bądź tych, których obowiązany jest żywić, sięgnąć trzeba za pośrednictwem władzy do obcej pomocy;
6. kobieta, pozostająca pod dozorem policyjnym z powodu uprawiania nierządu sposobem zarobkowania, gdy wykracza przeciwko przepisom policyjnym, wydanym w tej mierze ku zabezpieczeniu zdrowia, porządku publicznego i przystojności publicznej, również kobieta, która, to nie pozostając pod takim dozorem, trudni się nierządem sposobem zarobkowania;
7. kto, pobierając wsparcia z funduszy publicznych dla ubogich, wskutek wstępu do pracy wzbrania się wykonywać wskazaną mu przez władze a dostosowaną do jego sił pracę;
8. kto, postradawszy dotychczasowy swój przytułek, w przeciągu wyznaczonego mu przez właściwą władzę czasokresu innego przytułku dla siebie nie znajdzie, ani też nie zdoła wykazać, iż nie mógł go wyszukać mimo przedsięwziętych starań;
9. kto dzieci albo inne pod jego władzą zostające osoby, które podlegają jego dozorowi i należą do jego domowników, nie stara się powstrzymać od kradzieży, oraz od karalnych naruszeń ustaw celnych lub podatkowych, albo usta w o ochronie lasów, ziemiopłodów, polowania lub rybołówstwa. Przez niniejsze

przepisy nie narusza się postanowień owych ustaw o odpowiedzialności za spadające na sprawców grzywny lub inne świadczenia pieniężne;

10. kto, chociaż jest w możności dawać utrzymanie tym, których ma obowiązek żywić, uchyla się od powyższego obowiązku mimo wezwania właściwych władz, tak iż za pośrednictwem władzy sięgnąć trzeba do obcej pomocy.

W wypadkach pod L. 9 i 10 miast aresztu można orzec grzywnę do stu pięćdziesięciu marek.

[hasła: niestosowanie się do dozoru policyjnego, naruszenie szupasu, włóczęgostwo, żebractwo, nierząd, wstręt do pracy, pomoc socjalna, opieka społeczna, bezdomność, niealimentacja]
[orzeczenia]

§ 362.

Skazani na mocy § 361 L. 3 do 8 mogą ulegać przymusowi robót, odpowiadających ich uzdolnieniu i stosunkom, przede wszystkim w obrębie zakładu karnego, zaś poza obrębem tegoż zakładu o tyle, o ileby osobno od innych wolnych robotników byli trzymani.

Przy skazaniu na areszt można jednocześnie orzec, iż skazany po odbyciu kary ma być oddany w ręce krajowej władzy policyjnej. W wypadku § 361 L. 4 wolno to uczynić tylko wówczas, gdy skazany w ostatnich trzech latach za toż wykroczenie po kilkakroć wyrokiem prawomocnym był skazywany, albo gdy żebrał, używając pogroźek lub mając przy sobie broń.

Krajowa władza policyjna zyskuje przez powyższe oddanie prawo osobę skazaną na czas do lat dwóch albo umieścić w domu pracy, albo zatrudnić ją przy robotach użyteczności publicznej. W wypadku § 361 L. 6 krajowa władza policyjna może umieścić osobę skazaną zamiast w domu pracy w zakładzie poprawczym lub wychowawczym albo przytułku; nie wolno takiej osoby umieszczać w domu pracy, gdy w chwili skazania nie miała jeszcze lat osiemnastu.

Jeżeli orzeczono oddanie cudzoziemca krajowej władzy policyjnej, wówczas może obok lub w miejsce umieszczenia nastąpić wydalenie go z obszaru Związku.

[hasła: konsekwencje skazania na ciężkie więzienie]
[orzeczenia]

§ 363.

Kto w celu omamienia władz lub osób prywatnych dla zapewnienia sobie lub komu innemu lepszego powodzenia paszporty, zwolnienia wojskowe, książki wędrownicze lub inne papiery legitymacyjne, książki służbowe lub robotnicze albo inne z mocy osobnych przepisów wydawane świadectwa, jakoteż świadectwa sprawowania i uzdolnienia podrabia lub fałszuje, albo kto z takiego podrobionego lub sfalszowanego dowodu świadomie korzysta, ulegnie karze aresztu lub grzywnie do stu pięćdziesięciu marek.

Takaż kara dotyka tego, który w tym samym celu z podobnych prawdziwych dokumentów dla innych wystawionych, jakby z własnych korzystał, albo ktoby takie własne dokumenty odstępował innej osobie w wymienionym celu.

[hasła: fałszowanie dokumentów]
[orzeczenia]

§ 364.

Grzywnie do stu pięćdziesięciu marek ulegnie ten, kto świadomie zbywa lub trzyma na sprzedaż użyty już raz papier stemplowy po całkowitem lub częściowem usunięciu pozostawionych na nim śladów pisma, albo użyte już raz marki stemplowe, blankiety stemplowe, lub wykrojone albo w inny sposób odłączone odciski stemplowe w rodzaju wymienionym w § 276.

Takaż kara dotyka tego, kto świadomie zbywa lub trzyma na sprzedaż użyte już raz znaczki pocztowe lub telegraficzne po całkowitem lub częściowem usunięciu znaku zużycia.

[hasła: fałszowanie dokumentów]
[orzeczenia]

§ 365.

Kto w miejscu wyszynku lub w publicznym miejscu zabaw po oznaczonej godzinie policyjnej przebywa mimo wezwania do wyjścia ze strony gospodarza, jego zastępcy lub urzędnika policji, ulegnie grzywnie do piętnastu marek.

Gospodarz, który zezwala na przebywanie swych gości po oznaczonej godzinie policyjnej, ulegnie grzywnie do sześćdziesięciu marek albo karze aresztu do dni czternastu.

[hasła: naruszenie przepisów o godzinie policyjnej]
[orzeczenia]

§ 366.

Grzywnie do sześćdziesięciu marek albo karze aresztu do dni czternastu ulega :

1. kto wykracza przeciwko rozporządzeniom, wydanym w przedmiocie obchodzenia niedziel i świąt;
2. kto w mieście lub we wsi jeździ zbyt szybko zaprzęgiem lub wierzchem, albo kto na publicznych ulicach lub placach po miastach lub wsiach z pospolitem niebezpieczeństwem dla ogółu konie układa w zaprzęgu lub ujeżdża;
3. kto ze swawoli tamuje innym przejazd na drogach publicznych, ulicach, placach lub szlakach wodnych;

4. kto w miastach jeździ sankami bez osadzonych osi albo bez dzwonków lub dzwoneczków ;
5. kto, nie przestrzegając koniecznych środków ostrożności, pozostawia lub wodzi ze sobą zwierzęta po miastach lub wsiach, na drogach publicznych, ulicach, placach, albo po innych miejscach, gdzieby mogły wyrządzić szkodę, bądź zrywając się, bądź wierzgając, bądź w inny sposób;
6. kto ludzi psami szczuje;
7. kto kamieniami lub innymi twardymi przedmiotami albo nieczystościami zarzuca bądź ludzi, bądź konie, bądź inne zwierzęta pociągowe lub juczne, albo cudze domy, budowle lub ogrodzenia wreszcie ogrody albo zagrodzone miejsca;
8. kto ku stronie drogi publicznej lub szlaku wodnego albo ku miejscu, gdzie przebywają zwykle ludzie, bez należytego umocowania ustawia lub zawiesza przedmioty, które w razie obalenia lub spadnięcia mogą kogo uszkodzić, albo kto wylewa lub wyrzuca przedmioty w taki sposób, iż mogą one kogo uszkodzić albo powalać;
9. kto na drogach publicznych, ulicach, placach, albo szlakach wodnych ustawia, kładzie lub pozostawia przedmioty, swobodny ruch tamujące;
10. kto wykracza przeciwko rozporządzeniom policyjnym, zmierzającym do utrzymania bezpieczeństwa, wygody, czystości i spokoju na drogach publicznych, ulicach, placach, lub szlakach wodnych.

[hasła: niedziele, święta, przekroczenie prędkości, bezpieczeństwo w ruchu drogowym, bezpieczeństwo w ruchu lądowym, ruch drogowy, tamowanie ruchu, pędzenie zwierząt, szczucie psem, wyrzucanie kamieni, wyrzucanie nieczystości, sprowadzenie niebezpieczeństwa]
[orzeczenia]

§ 366a.

Kto wykracza przeciwko rozporządzeniom policyjnym, zmierzającym do ochrony dun i wybrzeży rzecznych oraz morskich, jakoteż istniejących na nich sadzeń i plantacji, ulegnie grzywnie do stu pięćdziesięciu marek, albo karze aresztu.

[hasła: ochrona wybrzeża, ochrona wydmi]
[orzeczenia]

§ 367.

Grzywnie do stu pięćdziesięciu marek albo karze aresztu ulegnie:

1. kto bez wiedzy władzy grzebie lub usuwa zwłoki, albo kto samowolnie zabiera część ciała zmarłego z pod dzierżenia mających do tego prawo osób;
2. kto wykracza przeciwko rozporządzeniom policyjnym co do przedwczesnego grzebania zwłok;
3. kto bez zezwolenia policji truciznę lub leki, których sprzedaż nie jest dozwolona, przyrządza, trzyma na sprzedaż, sprzedaje, lub w ogóle innym zdaje;

4. kto bez właściwego pozwolenia przyrządza proch strzelniczy albo inne materiały wybuchowe lub ogień sztuczny;
5. kto przy przechowaniu lub przewozie trucizn, prochu strzelniczego lub ognia sztucznych, albo przy przechowywaniu, przewozie, wydawaniu lub używaniu materiałów rozsadzających lub innych wybuchowych, albo przy korzystaniu z pozwolenia na wyrób lub sprzedaż powyższych przedmiotów oraz leków nie przestrzega odnośnych rozporządzeń;
6. 5 a. kto przy przesyłce lub przewozie pocztą przedmiotów łatwopalnych albo gryzących nie stosuje się do wydanych w tej mierze przepisów;
7. kto towary, materiały lub inne zapasy, które się łatwo same zapalają lub łatwo od ognia się zajmują, przechowuje w miejscach lub pomieszczeniach, gdzie ich zapalenie się może stać się niebezpiecznym, albo kto substancje, nie mogące leżeć obok siebie bez niebezpieczeństwa zapalenia się, trzyma razem;
8. kto trzyma na sprzedaż lub sprzedaje sfałszowane albo zepsute napoje lub artykuły spożywcze, zwłaszcza trychinowate mięso;
9. kto bez zezwolenia policji po miejscach zamieszkałych lub przez ludzi nawiedzanych zastawia samostrzały, żelaza lub samotraski, albo w takich miejscach strzel i z broni lub innych przyrządów palnych, albo wreszcie pali ogień sztuczny;
10. kto wbrew zakazowi ustawowemu trzyma na sprzedaż lub nosi przy sobie broń kolną, sieczną lub palną, ukrytą w laskach, rurach lub podobny sposób;
11. kto w bójce, do której nie bez własnej winy został wciągnięty, albo podczas napaści posługuje się bronią, mianowicie nożem lub innym niebezpiecznym narzędziem;
12. kto bez pozwolenia policji trzyma niebezpieczne dzikie zwierzęta, albo puszcza samopas dzikie lub złośliwe zwierzęta albo nie przestrzega w stosunku do nich niezbędnych środków ostrożności celem ochrony od uszkodzeń;
13. kto na drogach publicznych, placach, ulicach lub na podwórzach, w domach i wogóle miejscach, gdzie ludzie przebywają, pozostawia bez przykrycia lub osłony studnie, piwnice, doły, otwory lub urwiska, skąd powstać może niebezpieczeństwo dla innych;
14. kto mimo wezwania policji nie przystąpi do naprawy lub rozbiórki budynków, zawaleniem groźących;
15. kto przedsięwzięcie stawianie lub naprawę budynków, studni, mostów, śluz lub innych budowli, nie zachowując przepisanych przez policję lub wogóle wymaganych środków ostrożności;
16. kto, jako budujący, budowniczy lub rzemieślnik budowlany, bądź wykonywa, bądź wykonywać poleca budowlę lub naprawę, wymagającą zatwierdzenia policji, bez takiego zatwierdzenia, albo z samowolnym zboczeniem od zatwierdzonego przez władzę planu budowy;
17. kto wykracza przeciwko nakazom policyjnym, ogłoszonym w przedmiocie odbywania przetargów publicznych oraz wydawania napojów wysokokowych tak przed, jak i podczas przetargów publicznych.

W wypadkach, pod L. 7 do 9 wymienionych, można orzec obok grzywny lub aresztu konfiskatę sfałszowanych lub zepsutych napojów albo artykułów spożywczych,

podobnie samostrzałów, żelaz lub samotrzasków, jak wreszcie zakazanej broni, bez względu na to, czy przedmioty powyższe są własnością skazanego, czy nie.

[hasła: wykroczenia, bójka, posługiwanie się bronią, posługiwanie się niebezpiecznym narzędziem, przechowywanie broni]
[orzeczenia]

§ 368.

Grzywnie do sześćdziesięciu marek albo karze aresztu do dni czternastu ulega:

1. kto wykracza przeciw rozporządzeniom policji względem zamykania winnic;
2. kto nie dopełnia nakazanego ustawą lub rozporządzeniami policyjnymi tępienia gąsienic;
3. kto bez zezwolenia policji urządza nowe ogniska, bądź już istniejące na inne miejsce przenosi;
4. kto nie dopełnia obowiązku baczenia na to, aby ogniska w jego domu były utrzymywane w należyтым stanie pod względem budowlanym i bezpieczeństwa od pożaru albo, by wycieranie kominów odbywało się w stosownej porze;
5. kto do stodół, stajen, na strychy lub do innych pomieszczeń, służących do przechowywania przedmiotów łatwopalnych, wchodzi z nieosłoniętym ogniem albo światłem, bądź z nieosłoniętym ogniem lub światłem się zbliża;
6. kto na niebezpiecznych miejscach w lasach lub stepowych łąkach, albo w niebezpiecznym sąsiedztwie budynków lub przedmiotów łatwopalnych ogień roznieca;
7. kto w niebezpiecznym sąsiedztwie budynków lub przedmiotów łatwopalnych strzela z broni palnej lub pali ogień sztuczny;
8. kto nakazanych przez policję przyrządów do gaszenia ognia wcale nie utrzymuje, lub nie utrzymuje w stanie używalnym, albo kto nie stosuje się do innych pożarnych rozporządzeń policyjnych;
9. kto samowolnie przechodzi, przejeżdża, wierzchem jeździ lub bydło pędzi przez ogrody lub winnice, albo przed ukończeniem żniwa przez łąki lub uprawne role, albo przez takie role, łąki, pastwiska lub zagajniki, które są zagrodzone, lub do których wstępu wzbraniają znaki ostrzegawcze, albo przez drogę prywatną, przez znak ostrzegawczy zamkniętą;
10. kto, nie mając pozwolenia osoby, do której należy polowanie, lub nie mając w ogóle upoważnienia, zostanie przydybany choćby nie polował a był w pogotowiu łowieckim na cudzym obszarze łowieckim poza publiczną, do pospolitego użytku przeznaczoną drogą;
11. kto samowolnie wybiera jaja lub pisklęta ptaków łownych albo śpiewających.

[hasła: konsekwencje skazania na ciężkie więzienie]
[orzeczenia]

§ 369.

Grzywnie do stu marek albo karze aresztu do czterech tygodni ulegają:

1. osoby, które bez nakazu zwierzchności lub bez zezwolenia posiadacza mieszkania klucze do pokoju lub schowañ w tych pokojach sporządzają, lub zamki w nich otwierają, bez pozwolenia właściciela domu lub jego zastępcy klucz od domu sporządzają, albo bez pozwolenia władzy policyjnej klucze dobrane lub wytrychy wydają;

§ 369 L. 2 i ust. 2 zastępuje § 22 ustawy o miarach i wagach z 30 maja 1908 r. (Dziennik Ustaw Rzeszy Niemieckiej, str. 349.)

§ 22. Kto, wykony wykonywując przemysł, narusza bądź przepisy, zawarte w §§ 6 do 9, 11, 13 tej ustawy, bądź rozporządzenia, wydane na zasadzie § 12 tej ustawy przez Radę Związkową, bądź inne przepisy policyjne o miarach i wagach, ulegnie grzywnie do stu pięćdziesięciu marek lub karze aresztu. Za wykonywanie przemysłu w znaczeniu tej ustawy uważa się także czynności stowarzyszeń o tyle, o ile one rozciągają się na członków.

Obok kary należy orzec uczynienie nieprzydatnemu do użytku lub konfiskatę narzędzi mierniczych, nie odpowiadających przepisom, można także wyrzec ich zniszczenie. Niema znaczenia, czy narzędzia są własnością skazanego, czy nie. Jeśli ściganie lub skazanie pewnej oznaczonej osoby okaże się niemożliwym, można uczynienie nieprzydatnymi do użytku lub konfiskatę i zniszczenie orzec osobno.

3. przedsiębiorcy, przy pomocy ognia pracujący, jeśli nie stosują się do przepisów, wydanych przez władze policyjne względem zakładania i zabezpieczenia ich palenisk, tudzież względem sposobowi pory korzystania z ognia.

[hasła: konsekwencje skazania na ciężkie więzienie]
[orzeczenia]

§ 370.

Grzywnie do stu pięćdziesięciu marek albo karze aresztu ulega:

1. kto samowolnie zmniejsza cudzy grunt, drogę prywatną lub publiczną, albo miedzę graniczną, odkopując lub odorując;
2. kto samowolnie skopuje z dróg prywatnych lub publicznych ziemię, kamienie lub murawę, albo z gruntu, do kogo innego należącego, ziemię, glinę, piasek, żwir lub margiel, kto wycina płaty darni lub łęg, kto zabiera murawę, kamienie, kopaliny, które mogą być dobywane bez nadania koncesji lub zezwolenia władzy, albo podobne przedmioty;
3. kto od będącego w służbie czynnej podoficera lub szeregowca armji lub marynarki bez piśmiennego zezwolenia przełożonego dowódcy kupuje lub bierze w zastaw przedmioty umundurowania, bądź uzbrojenia wojskowego;
4. kto samowolnie łowi ryby lub raki;

5. kto unosi lub sprzeniewierza w małej ilości lub nieznacznej wartości w celu niezwłocznego zużycia środka spożywania lub używania, albo inne przedmioty, spotrzebowywane w gospodarstwie domowym;

Popełniający ten czyn wobec krewnej linii zstępnej lub współmałżonka karze nie podpada.

6. Kto zboże albo inne do żywienia bydła służące lub służyć mogące przedmioty wbrew woli właściciela zabiera, aby karmić nimi jego bydło.

W wypadkach pod L. 5 i 6 wymienionych nastąpi ściganie tylko na wniosek. Wniosek wolno cofnąć.

[hasła: konsekwencje skazania na ciężkie więzienie]

[orzeczenia]